

EURÓPSKY
PARLAMENT

RADA
EURÓPSKEJ ÚNIE

EURÓPSKA
KOMISIA

**SPOLOČNÝ MANUÁL
PRE PREZENTÁCIU
A
TVORBU**

**AKTOV, NA KTORÉ SA VZŤAHUJE RIADNY
LEGISLATÍVNY POSTUP**

Vydanie z októbra 2023

PREDSLOV

Európsky parlament, Rada a Komisia môžu pri vypracúvaní aktov, na ktoré sa vzťahuje riadny legislatívny postup¹, odkazovať na Spoločnú praktickú príručku (ďalej len „príručka“), na ktorej sa spoločne dohodli. Keďže však príručka zahŕňa všetky právne akty Únie, jej rozsah je veľmi široký. Príručka navyše obsahuje základné usmernenia pre vypracúvanie právnych aktov, ale nestanovuje podrobné pravidlá pre vypracúvanie právnych aktov a obsahuje len veľmi málo štandardných formulácií. Preto sa považovalo za užitočné ju doplniť o dokument, ktorý by obsahoval usmernenia, pokiaľ ide o prezentáciu aktov, na ktoré sa vzťahuje riadny legislatívny postup, a štandardné formulácie pre takéto akty. A práve to je účelom tohto spoločného manuálu, ktorý pripravili právne a právno-lingvistické útvary troch inštitúcií. Spoločný manuál uľahčí spoluprácu medzi Európskym parlamentom, Radou a Komisiou v rámci riadneho legislatívneho postupu v duchu ich spoločného vyhlásenia z 13. júna 2007².

Spoločný manuál vypracovali administratívne útvary a preto nie je záväzný pre politické subjekty zúčastňujúce sa na legislatívnom procese. Jediným účelom spoločného manuálu, najmä pokiaľ ide o štandardné formulácie, je poskytnúť tvorcom návrhu „nástroj“, v ktorom môžu nájsť v príslušných prípadoch riešenia pre vypracúvanie návrhov.

Spoločný manuál sa navyše zameriava na konečné znenie legislatívnych aktov prijatých na konci riadneho legislatívneho postupu. Znenie skorších verzií týchto textov, najmä návrhu Komisie, sa môže odlišovať vo viacerých aspektoch, napríklad preto, že ešte neboli známe jednotlivé fázy riadneho legislatívneho postupu.

Formulácie použité v samostatných aktoch inštitúcií, ktoré sa neprijímajú v súlade s riadnym legislatívnym postupom, sa môžu odlišovať od tých, ktoré sú navrhnuté v tomto spoločnom manuáli.

¹ „Spoločná praktická príručka Európskeho parlamentu, Rady a Komisie pre osoby zapojené do tvorby legislatívy Európskej únie“.

Verzia aktualizovaná v roku 2014 je uvedená v [prílohe I](#).

² [Spoločné vyhlásenie Európskeho parlamentu, Rady a Komisie z 13. júna 2007 o praktických opatreniach pre spolurozhodovací postup \(článok 251 Zmluvy o ES\) \(Ú. v. EÚ C 145, 30.6.2007, s. 5\).](#)

OBSAH

A.	ČASŤ A — VZOR AKTU	1
B.	ČASŤ B — ŠTANDARDNÁ ŠTRUKTÚRA NORMATÍVNYCH USTANOVENÍ	9
C.	ČASŤ C — VZORY	11
C.1.	VZORY TÝKAJÚCE SA DELEGOVANÝCH AKTOV.....	11
C.1.1.	Odôvodnenie.....	11
C.1.2.	Články.....	12
C.1.2.1.	Článok/články, ktorým/ktorými sa deleguje právomoc.....	12
C.1.2.2.	Článok o vykonávaní delegovania právomoci	13
C.1.2.3.	Tento článok sa doplní, ak sa uplatňuje postup pre naliehavé prípady.....	14
C.2.	VZORY TÝKAJÚCE SA VYKONÁVACÍCH AKTOV	15
C.2.1.	Vykonávacie akty, ktoré podliehajú kontrole členských štátov	15
C.2.1.1.	Odôvodnenia.....	15
C.2.1.1.1.	Odôvodnenie, ktoré sa musí vždy použiť, ak základný právny akt ustanovuje vykonávacie právomoci, ktoré podliehajú kontrole členských štátov	15
C.2.1.1.2.	Odôvodnenia, ktoré sa musia použiť v osobitných prípadoch	16
C.2.1.2.	Články.....	16
C.2.2.	Vykonávacie akty, ktoré nepodliehajú kontrole členských štátov	19
C.3.	VZORY TÝKAJÚCE SA KODIFIKOVANÉHO ZNENIA	21
C.3.1.	Názov	21
C.3.2.	Odôvodnenia.....	22
C.3.2.1.	Prvé odôvodnenie	22
C.3.2.2.	Posledné odôvodnenie v prípade kodifikovaného znenia smernice	22

C.3.3.	Články.....	23
C.3.3.1.	Článok, ktorým sa zrušuje nariadenie alebo rozhodnutie.....	23
C.3.3.2.	Článok, ktorým sa zrušuje smernica.....	23
C.3.4.	Prílohy špecifické pre kodifikované znenie.....	24
c.3.4.1.	V kodifikovanom znení nariadení alebo rozhodnutí	24
C.3.4.2.	V kodifikovanom znení smerníc	24
C.3.4.3.	Vo všetkých aktoch v kodifikovanom znení.....	25
C.4.	VZORY TÝKAJÚCE SA PREPRACOVANÉHO ZNENIA.....	26
C.4.1.	Názov	26
C.4.2.	Štandardné odôvodnenia a články špecifické pre prepracované znenie smerníc	26
C.4.2.1.	Prvé odôvodnenie	26
C.4.2.2.	Záverečné odôvodnenia.....	27
C.4.2.3.	Články predchádzajúce záverečnému článku označujúcemu adresátov	28
C.4.3.	Štandardné odôvodnenia a články špecifické pre prepracované znenie nariadení a rozhodnutí.....	31
C.4.3.1.	Prvé odôvodnenie	31
C.4.3.2.	Článok predchádzajúci záverečnému článku o nadobudnutí účinnosti.....	32
C.4.4.	Prílohy.....	32
C.4.4.1.	V prepracovanom znení smernice	32
C.4.4.2.	V prepracovanom znení nariadenia alebo rozhodnutia, ktoré bolo zmenené	34
C.4.4.3.	Vo všetkých prepracovaných zneniach.....	34
C.5.	FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA ZÁSAD SUBSIDIARITY A PROPORCIONALITY	35
C.5.1.	Subsidiarita a proporcionalita	35
C.5.2.	Proporcionalita	36
C.5.3.	Výnimka z požiadavky počkať až do uplynutia lehoty na odôvodnené stanoviská národných parlamentov	36

C.6.	FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA KONZULTÁCIÍ, KTORÉ NIE SÚ STANOVENÉ V ZMLUVÁCH	37
C.7.	FORMULÁCIE STANOVUJÚCE VYMEDZENIE POJMOV	37
C.8.	FORMULÁCIE ŠPECIFICKÉ PRE POZMEŇUJÚCE AKTY	38
C.8.1.	Úvodné slovné spojenie	38
C.8.1.1.	Ak ide o viaceré zmeny aktu	38
C.8.1.2.	Ak ide o viaceré zmeny určitej časti	39
C.8.2.	Nahrádzanie.....	39
C.8.3.	Vkladanie	40
C.8.3.1.	Formulácia.....	40
C.8.3.2.	Číslovanie	41
C.8.4.	Dopĺňanie	41
C.8.4.1.	Formulácia.....	41
C.8.4.2.	Číslovanie	42
C.8.5.	Vypustenie.....	42
C.8.5.1.	Formulácia.....	42
C.8.5.2.	Číslovanie	43
C.8.6.	Ak ide o zmeny jednej alebo viacerých príloh	43
C.8.6.1.	Štandardná prezentácia (zmeny obsiahnuté v prílohe).....	43
C.8.6.2.	Osobitné pravidlo o prezentácii v prípade jednoduchej zmeny (prostredníctvom priamej zmeny v článkoch)	45
C.8.7.	Zmeny, ktoré sa nevzťahujú na určitý jazyk.....	45
C.9.	FORMULÁCIE PRE ZRUŠENIE A PREDĹŽENIE PLATNOSTI	46
C.9.1.	Zrušenie.....	46
C.9.2.	Predĺženie platnosti.....	46

C.10.	FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA NADOBUDNUTIA ÚČINNOSTI A UPLATŇOVANIA	46
C.10.1.	Nadobudnutie účinnosti	46
C.10.2.	Uplatňovanie	47
C.11.	FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA PRIAMEJ UPLATNITEĽNOSTI A ADRESÁTOV	48
C.11.1.	Priama uplatniteľnosť nariadení	48
C.11.2.	Adresáti smerníc	48
C.11.3.	Adresáti rozhodnutí	49
C.12.	FORMULÁCIE ŠPECIFICKÉ PRE „SCHENGENSKÉ“ AKTY A INÉ AKTY, NA KTORÉ SA VZŤAHUJE TRETIA ČASŤ, HLAVA V ZFEÚ	49
C.12.1.	„Schengenské“ akty	49
C.12.1.1.	Island a nórsko – účasť na uplatňovaní	49
C.12.1.2.	Švajčiarsko – účasť na uplatňovaní na základe ktoréhokoľvek článku zfeú okrem článkov 82 až 89 (predtým tretia časť, hlava IV Zmluvy o ES)	50
C.12.1.3.	Švajčiarsko – účasť na uplatňovaní na základe ktoréhokoľvek z článkov 82 až 89 ZFEÚ (predtým hlava VI Zmluvy o EÚ)	51
C.12.1.4.	Lichtenštajnsko - účasť na uplatňovaní na základe ktoréhokoľvek článku ZFEÚ okrem článkov 82 až 89 (predtým tretia časť, hlava IV Zmluvy o ES)	52
C.12.1.5.	Lichtenštajnsko – účasť na uplatňovaní na základe ktoréhokoľvek z článkov 82 až 89 ZFEÚ (predtým hlava VI Zmluvy o EÚ)	53
C.12.1.6.	Island, Lichtenštajnsko, Nórsko a Švajčiarsko – účasť vo výboroch	54
C.12.1.7.	Dánsko – neúčasť (s možnosťou pristúpenia)	54

C.12.1.8.	Írsko – účasť.....	54
C.12.1.9.	Írsko – neúčasť	55
C.12.1.10.	Nové členské štáty, pre ktoré ešte schengenské <i>acquis</i> nenadobudlo úplnú účinnosť.....	55
C.12.2.	Iné akty, na ktoré sa vzťahuje tretia časť, hlava V ZFEÚ (akty, ktoré nepredstavujú vývoj schengenského <i>acquis</i>).....	55
C.12.2.1.	Dánsko – odôvodnenie o osobitnom postavení.....	55
C.12.2.2.	Írsko – odôvodnenie o osobitnom postavení: neúčasť.....	56
C.12.2.3.	Írsko – odôvodnenie o osobitnom postavení: účasť	56
C.12.2.4.	Akty, ktorými sa nahrádza platný akt, ktorým je Írsko už viazané (prepracované znenie de facto)	56
C.13.	FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA TRANSPOZÍCIE SMERNÍC	57
C.13.1.	Uplatňovanie každým členským štátom v rámci stanovenej lehoty alebo do stanoveného termínu	57
C.13.2.	Uplatňovanie od rovnakého dňa vo všetkých členských štátoch	58
C.13.3.	Prijatie, uverejnenie a uplatňovanie každým členským štátom v rámci stanovenej lehoty alebo do stanoveného termínu.....	58
C.13.4.	Členské štáty, ktoré už majú ustanovenia zodpovedajúce požiadavkám smernice	58
C.13.5.	Oprávnenie prijímať opatrenia	59
C.13.6.	Vzťah medzi ustanoveniami smernice a vnútroštátnymi transpozičnými opatreniami	59
C.14.	FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA SANKCIÍ NA VNÚTROŠTÁTNEJ ÚROVNI.....	59
C.14.1.	V nariadení	59
C.14.2.	V smernici	59

D.	ČASŤ D — DOPLŇUJÚCE PRAVIDLÁ PRE VYPRACÚVANIE TEXTOV	60
D.1.	VYPRACÚVANIE ÚPLNÉHO NÁZVU	60
D.1.1.	Všeobecne	60
D.1.2.	Príslušná doména	60
D.1.3.	Číslovanie	60
D.1.4.	Názov	61
D.1.4.1.	Stručnosť.....	61
D.1.4.2.	Pozmeňujúce alebo zrušujúce akty.....	61
D.1.4.3.	Kodifikované a prepracované znenia	62
D.1.4.4.	Zmena služobného poriadku	63
D.2.	VYPRACÚVANIE CITÁCIÍ	63
D.2.1.	Všeobecne	63
D.2.2.	Citácie týkajúce sa právneho základu	63
D.2.3.	Citácie týkajúce sa návrhu predloženého zákonodarcovi	63
D.2.4.	Citácia týkajúca sa postúpenia národným parlamentom.....	64
D.2.5.	Citácie týkajúce sa porád	64
D.2.5.1.	Porady, ktorých výsledkom nie je vydanie stanoviska.....	64
D.2.5.2.	Ak je vydané viac než jedno stanovisko	64
D.2.5.3.	Nepovinné porady, ktoré sú ustanovené v zmluvách	65
D.2.5.4.	Porady, ktoré nie sú ustanovené v zmluvách	65
D.2.6.	Citácia týkajúca sa legislatívneho postupu	65
D.2.6.1.	Prijatie v prvom čítaní	65
D.2.6.2.	Prijatie v druhom čítaní	66
D.2.6.3.	Prijatie v treťom čítaní.....	66

D.3.	VYPRACÚVANIE ODÔVODNENÍ	67
D.4.	VYPRACÚVANIE NORMATÍVNYCH USTANOVENÍ	67
D.4.1.	Všeobecne	67
D.4.2.	Štandardná štruktúra	67
D.4.3.	Členenie	68
D.4.4.	Zoznamy	69
D.4.4.1.	Zoznam vo vete bez úvodného slovného spojenia	69
D.4.4.2.	Zoznam s úvodným slovným spojením	69
D.4.4.3.	Zoznamy v tabuľkách	71
D.4.5.	Nadpisy a obsah	71
D.5.	VYPRACÚVANIE PRÍLOH.....	71
D.5.1.	Všeobecne	71
D.5.2.	Forma, štýl a číslovanie	71
D.5.3.	Obsah	73
D.6.	VNÚTORNÉ ODKAZY.....	73
D.6.1.	Všeobecne	73
D.6.2.	Všeobecné odkazy na akt	73
D.6.3.	Odkazy na citácie	73
D.6.4.	Odkazy na odôvodnenia.....	73
D.6.5.	Odkazy na časť normatívnych ustanovení	73
D.6.5.1.	Terminológia, ktorá sa má použiť.....	73
D.6.5.2.	Štruktúra odkazu	74
D.6.5.3.	Viacnásobné odkazy	75
D.6.5.4.	Výrazy, ktorým sa pri odkazovaní treba vyhýbať.....	76
D.6.6.	Odkazy na prílohy	77

D.7.	VONKAJŠIE ODKAZY	78
D.7.1.	Všeobecne	78
D.7.2.	Odkazy na akty primárneho práva	78
D.7.2.1.	Zmluvy.....	78
D.7.2.2.	Protokoly	80
D.7.2.3.	Akty o pristúpení	80
D.7.3.	Odkazy na iné právne akty	81
D.7.3.1.	Identifikácia aktu, na ktorý sa odkazuje	81
D.7.3.2.	Identifikácia odôvodnenia, na ktoré sa odkazuje	84
D.7.3.3.	Identifikácia časti normatívnych ustanovení, na ktorú sa odkazuje	84
D.7.3.4.	Identifikácia prílohy, na ktorú sa odkazuje	84
D.7.4.	Odkazy na Chartu základných práv Európskej únie a EDĽP... 85	
D.7.5.	Odkazy na uznesenia a rozhodnutia Európskeho parlamentu	85
D.7.6.	Odkazy na uznesenia Rady	85
D.7.7.	Odkazy na oznámenia Komisie	85
D.7.8.	Odkazy na rozhodnutie Súdneho dvora.....	86
D.7.9.	Odkazy na medzinárodné dohody	87
D.7.10.	Odkazy na akty medzinárodných organizácií	88
D.7.11.	Odkazy na nezáväzné akty.....	88
D.7.12.	Odkazy na <i>Úradný vestník Európskej únie</i>	88
D.8.	DYNAMICKÉ A STATICKÉ ODKAZY	88
D.8.1.	Dynamické odkazy	88
D.8.2.	Statické odkazy	89

D.9.	ODKAZY NA SUBJEKTY	90
D.9.1.	Odkazy na Úniu a spoločenstvo Euratom	90
D.9.2.	Odkazy na inštitúcie a orgány Únie	90
D.9.3.	Odkazy na členské štáty	91
D.9.4.	Odkazy na tretie krajiny	92
D.10.	ODKAZY NA DÁTUMY A LEHOTY.....	92
D.10.1.	Všeobecne	92
D.10.2.	Pozmeňujúce akty	94
D.10.3.	Začiatok lehoty.....	95
D.10.4.	Koniec lehoty	95
D.10.5.	Termíny (uplynutie lehôt)	95
D.11.	ODKAZY NA JAZYKY	96
D.12.	POZNÁMKY POD ČIAROU A POKYNY PRE ÚRAD PRE PUBLIKÁCIE	96

PRÍLOHA I Spoločná praktická príručka Európskeho parlamentu, Rady
a Komisie pre osoby zapojené do tvorby legislatívy Európskej únie

PRÍLOHA II Všeobecná štruktúra aktu, na ktorý sa vzťahuje riadny legislatívny
postup

Označovanie používané v tomto manuáli

V tomto manuáli sa s cieľom uľahčiť jeho čitateľnosť používa nasledujúce označovanie: v celom texte je použitý font „Verdana“ okrem formulácií, ktoré sa majú vložiť do legislatívnych aktov a pri ktorých sa používa font „Times New Roman“.

Spoločný manuál okrem toho používa nasledujúce označovanie pre štandardné formulácie:

...	Voliteľná formulácia, kde nie sú uvedené príklady
[xxxx]	Voliteľná formulácia s uvedenými príkladmi
[xxxx/xxxx]	Uvedené sú obmedzené možnosti
[xxxx/xxxx/....]	Síce sú uvedené možnosti, ale možné sú aj iné alternatívy
xxxxx(xx)	Možnosti špecifické pre konkrétny jazyk, ako napríklad mužský či ženský rod alebo jednotné či množné číslo
[xxxxxxxxxxxx]	Vysvetlenie (vo fonte Verdana)

A. ČASŤ A — VZOR AKTU

Text aktu	Poznámky
NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY [(EÚ)/(EÚ, Euratom)] [2015]/[1] z ... [o ...]	A.1. Názov nariadenia Uplatniteľné všeobecné pravidlá: pozri bod 8 Spoločnej praktickej príručky (ďalej len „príručka“) a bod D.1 Osobitné pravidlá a formulácie: – pozmeňujúce akty: pozri body 8.3 , 18.9 a 18.10 príručky a bod D.1.4.2 – kodifikované znenia: pozri bod C.3.1 – prepracované znenia: pozri bod C.4.1
SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) [2015]/[1] z ... [o ...]	A.2. Názov smernice Uplatniteľné všeobecné pravidlá: pozri bod 8 príručky a bod D.1 Osobitné pravidlá a formulácie: – pozmeňujúce akty: pozri body 8.3 , 18.9 a 18.10 príručky a bod D.1.4.2 – kodifikované znenia: pozri bod C.3.1 – prepracované znenia: pozri bod C.4.1
ROZHODNUTIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) [2015]/[1] z ... [o ...]	A.3. Názov rozhodnutia Uplatniteľné všeobecné pravidlá: pozri bod 8 príručky a bod D.1 Osobitné pravidlá a formulácie: – pozmeňujúce akty: pozri body 8.3 , 18.9 a 18.10 príručky a bod D.1.4.2 – kodifikované znenia: pozri bod C.3.1 – prepracované znenia: pozri bod C.4.1

Text aktu	Poznámky
(kodifikované znenie)	B. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých kodifikovaných zneniach. Pozri bod C.3.1
(prepracované znenie)	C. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých prepracovaných zneniach. Pozri bod C.4.1
(Text s významom pre EHP)	D. Formulácia, ktorá sa uvedie, ak sa predmet úpravy aktu riadi Dohodou o Európskom hospodárskom priestore.
EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,	E. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých aktoch.
so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok (články) ...,	F. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých aktoch. Je potrebné uviesť právny základ aktu v ZFEÚ. Uplatniteľné pravidlá: pozri body 9.1 , 9.3 , 9.4 , 9.6 , 9.8 a 9.13 príručky a bod D.2.2
so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, a najmä na jej článok (články) ...,	G. Formulácia, ktorá sa uvedie len vtedy, keď má akt dvojitý právny základ, jeden v ZFEÚ a druhý v Zmluve o Euratome. Je potrebné uviesť právny základ aktu zo Zmluvy o Euratome. Uplatniteľné pravidlá: pozri body 9.1 , 9.3 , 9.4 , 9.6 , 9.8 a 9.13 príručky a bod D.2.2

Text aktu	Poznámky
so zreteľom na návrh Európskej komisie,	H.1. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď sa riadny legislatívny postup začal návrhom Komisie.
so zreteľom na iniciatívu ... [názvy členských štátov],	H.2. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď sa riadny legislatívny postup začal na základe iniciatívy štvrtiny členských štátov (možný právny základ: kapitoly 4 a 5 hlavy V tretej časti ZFEÚ o justičnej spolupráci v trestných veciach a o policajnej spolupráci).
so zreteľom na žiadosť Súdneho dvora,	H.3. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď sa riadny legislatívny postup začal na základe žiadosti Súdneho dvora (možný právny základ: články 257 a 281 ZFEÚ, ako aj štatút Súdneho dvora).
so zreteľom na odporúčanie Európskej centrálnej banky,	H.4. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď sa riadny legislatívny postup začal na základe odporúčania Európskej centrálnej banky (možný právny základ: článok 129 ods. 3 ZFEÚ).
po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,	I. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých aktoch (aj keď sa akt týka oblasti, ktorá spadá do výlučnej právomoci Únie).

Text aktu	Poznámky
so zreteľom na stanovisko Európskej komisie,	J. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď Komisia vydala stanovisko podľa článku 294 ods. 15 druhého pododseku ZFEÚ. Pokiaľ ide o poznámku pod čiarou k tejto citácii, pozri bod 9.10 príručky. Ak výsledkom porady nebolo vydanie stanoviska, musí sa znenie citácie upraviť: pozri bod D.2.5.1. Pokiaľ ide o ďalšie uplatniteľné pravidlá, pozri body D.2.5.2, D.2.5.3 a D.2.5.4.
so zreteľom na stanovisko Súdneho dvora,	K. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď Súdny dvor vydal stanovisko, ako sa stanovuje v právnom základe aktu. Pokiaľ ide o poznámku pod čiarou k tejto citácii, pozri bod 9.10 príručky. Ak výsledkom porady nebolo vydanie stanoviska, musí sa znenie citácie upraviť: pozri bod D.2.5.1. Pokiaľ ide o ďalšie uplatniteľné pravidlá, pozri body D.2.5.2, D.2.5.3 a D.2.5.4.

Text aktu	Poznámky
so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky,	L. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď Európska centrálna banka vydala stanovisko, ako sa stanovuje v právnom základe aktu alebo v článku 127 ods. 4 ZFEÚ. Pokiaľ ide o poznámku pod čiarou k tejto citácii, pozri bod 9.10 príručky. Ak výsledkom porady nebolo vydanie stanoviska, musí sa znenie citácie upraviť: pozri bod D.2.5.1. Pokiaľ ide o ďalšie uplatniteľné pravidlá, pozri body D.2.5.2, D.2.5.3 a D.2.5.4.
so zreteľom na stanovisko Dvora audítorov,	M. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď Dvor audítorov vydal stanovisko, ako sa stanovuje v právnom základe aktu alebo v článku 287 ods. 4 druhom pododseku ZFEÚ. Pokiaľ ide o poznámku pod čiarou k tejto citácii, pozri bod 9.10 príručky. Ak výsledkom porady nebolo vydanie stanoviska, musí sa znenie citácie upraviť: pozri bod D.2.5.1. Pokiaľ ide o ďalšie uplatniteľné pravidlá, pozri body D.2.5.2, D.2.5.3 a D.2.5.4.

Text aktu	Poznámky
so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru,	N. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď Európsky hospodársky a sociálny výbor vydal stanovisko, ako sa stanovuje v právnom základe aktu alebo v článku 304 ZFEÚ. Pokiaľ ide o poznámku pod čiarou k tejto citácii, pozri bod 9.10 príručky. Ak výsledkom porady nebolo vydanie stanoviska, musí sa znenie citácie upraviť: pozri bod D.2.5.1 Pokiaľ ide o ďalšie uplatniteľné pravidlá, pozri body D.2.5.2, D.2.5.3 a D.2.5.4.
so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov,	O. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď Výbor regiónov vydal stanovisko, ako sa stanovuje v právnom základe aktu alebo v článku 307 ZFEÚ. Pokiaľ ide o poznámku pod čiarou k tejto citácii, pozri bod 9.10 príručky. Ak výsledkom porady nebolo vydanie stanoviska, musí sa znenie citácie upraviť: pozri bod D.2.5.1. Pokiaľ ide o ďalšie uplatniteľné pravidlá, pozri body D.2.5.2, D.2.5.3 a D.2.5.4.
konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,	P.1. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď bol akt prijatý v prvom alebo druhom čítaní. Pokiaľ ide o poznámku pod čiarou k tejto citácii, pozri body D.2.6.1 a D.2.6.2.
konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom, so zreteľom na spoločný návrh schválený Zmierovacím výborom ...,	P.2. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď bol akt prijatý v treťom čítaní. Pokiaľ ide o poznámku pod čiarou k tejto citácii, pozri bod D.2.6.3.

Text aktu	Poznámky
keďže:	Q. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých aktoch.
(1) ... (2) (...),	R. Všetky akty obsahujú jedno či viac odôvodnení. Všeobecné pravidlá uplatniteľné na odôvodnenia: pozri body 10 a 11 príručky a bod D.3. Osobitné pravidlá a formulácie: – delegované akty: pozri bod C.1.1 – vykonávacie akty: pozri body C.2.1.1 a C.2.2 – kodifikované znenia: pozri bod C.3.2 – prepracované znenia: pozri body C.4.2.1 a C.4.2.2 vo vzťahu k smerniciam a C.4.3.1 vo vzťahu k nariadeniam a rozhodnutiam – proporционаlita a subsidiarita: pozri bod 10.15 príručky a bod C.5 – porady, ktoré nie sú ustanovené v zmluvách: pozri bod C.6 – pozmeňujúce akty: pozri body 18.11 a 18.12 príručky – "schengenské" akty a iné akty, na ktoré sa vzťahuje tretia časť, hlava V ZFEÚ: pozri bod C.12.
PRIJALI TOTO NARIADENIE:	S.1. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých nariadeniach.
PRIJALI TÚTO SMERNICU:	S.2. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých smerniciach.

Text aktu	Poznámky
PRIJALI TOTO ROZHODNUTIE:	S.3. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých rozhodnutiach.
<i>Článok 1</i> <i>Článok 2</i>	T. Ak akt obsahuje len jeden článok, toto sa nahradí slovami "<i>Jediný článok</i>". Články je možné zoskupiť do častí, hláv, kapitol a oddielov alebo rozčleniť do číslovaných odsekov, nečíslovaných odsekov, písmen, bodov a zarážok: pozri body 4.4, 4.5, 7.3 a 15.4 príručky a bod D.4.3. Pokiaľ ide o štandardnú štruktúru normatívnych ustanovení, pozri časť B. Pokiaľ ide o všeobecné pravidlá uplatniteľné na normatívne ustanovenia: pozri body 12 až 15 príručky a bod D.4.
V	U. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých aktoch. Nedopĺňa sa, dokiaľ nie je známe miesto a dátum podpisu predsedami Európskeho parlamentu a Rady.
<i>Za Európsky parlament</i> <i>predseda/predsedníčka</i>	<i>Za Radu</i> <i>predseda/predsedníčka</i>
PRILOHA ...	V. Formulácia, ktorá sa uvedie vo všetkých aktoch. W. Formulácia, ktorá sa uvedie, keď akt obsahuje jednu či viac príloh. Všeobecné pravidlá uplatniteľné na prílohy: pozri bod 22 príručky a bod D.5. Osobitné pravidlá a formulácie: – kodifikované znenia: pozri bod C.3.4 – prepracované znenia: pozri bod C.4.4 – pozmeňujúce akty: pozri bod C.9.6.

B. ČASŤ B — ŠTANDARDNÁ ŠTRUKTÚRA NORMATÍVNYCH USTANOVENÍ

Pokiaľ je to možné, normatívne ustanovenia by mali mať štandardnú štruktúru. K záležitostiam, ktorých sa majú týkať, sa preto štandardne pristupuje v poradí uvedenom v nasledujúcej tabuľke. Nie všetky prvky, ktoré sú uvedené v tabuľke, sa nachádzajú v každom akte: mali by sa vložiť len vtedy, ak je to v príslušnom akte vhodné.

Prvok	Poznámka
1. Predmet úpravy	„Predmet úpravy“ označuje to, čím sa akt zaoberá. Pozri bod 13 príručky.
2. Rozsah pôsobnosti	„Rozsah pôsobnosti“ určuje kategórie skutkových alebo právnych situácií a osoby, na ktoré sa akt uplatňuje. Pozri body 4.2.1 a 13 príručky.
3. Vymedzenie pojmov	Pozri pravidlá uvedené v bodoch 6 a 14 príručky a formuláciu uvedenú v bode C.7
4. Práva a povinnosti	Ustanovenia týkajúce sa práv a povinností tvoria skutočne normatívnu časť aktu a ich formulácia závisí od účelu aktu a stupňa komplexnosti úpravy, ktorej sa daný akt týka. Pozri bod 15 príručky.
5. Delegované akty	Pozri pravidlá a formulácie uvedené v bode C.1.2.
6. Vykonávacie akty	Pozri pravidlá a formulácie uvedené v bode C.2.1.2.
7. Procesné pravidlá	
8. Sankcie na vnútroštátnej úrovni	Pozri formulácie uvedené v bode C.14.
9. Nápravné opatrenia, ktoré sa majú zaručiť	

Prvok	Poznámka
10. Ustanovenia pozmeňujúce skoršie akty	Pozri pravidlá a formulácie uvedené v bodoch 18 a 19 príručky, ako aj v bode C.8.
11. Zrušenie alebo predĺženie platnosti skorších aktov	Pozri: • pravidlá uvedené v bode 21 príručky, • formuláciu uvedenú v bode C.9, • formuláciu špecifickú pre kodifikované znenia uvedenú v bode C.3.3, • formulácie špecifické pre prepracované znenia uvedené v bodoch C.4.2.3 a C.4.3.2. Ak je potrebné uviesť dôvody zrušenia aktu, pozri bod 10.6 príručky.
12. Prechodné ustanovenia	Pozri bod 15.1 príručky.
13. Vzájomná pomoc a oznamovanie informácií	
14. Hodnotenie a revízia aktu v budúcnosti	
15. Transpozícia	Pozri: • pravidlá uvedené v bodoch 20.13 a 20.14 príručky, • všeobecnú formuláciu uvedenú v bode C.13, • formuláciu špecifickú pre prepracované znenia uvedenú v bode C.4.2.3.
16. Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie aktu	Pozri: • pravidlá uvedené v bodoch 20.1 až 20.12 príručky, • všeobecnú formuláciu uvedenú v bode C.10, • formuláciu špecifickú pre prepracované znenie smerníc uvedenú v bode C.4.2.3.
17. Priama uplatniteľnosť alebo adresáti aktu	Pozri formuláciu uvedenú v bode C.11.

C. ČASŤ C — VZORY

C.1. VZORY TÝKAJÚCE SA DELEGOVANÝCH AKTOV³

C.1.1. Odôvodnenie

„ (...)S cieľom ... [cieľ] by sa mala na Komisiu delegovať právomoc prijímať akty v súlade s článkom 290 Zmluvy o fungovaní Európskej únie, pokiaľ ide o ... [obsah a rozsah]. Je osobitne dôležité, aby Komisia počas prípravných prác uskutočnila príslušné konzultácie, a to aj na úrovni expertov, a aby tieto konzultácie vykonávala v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva*. Predovšetkým v záujme rovnakého zastúpenia pri príprave delegovaných aktov sa všetky dokumenty doručujú Európskemu parlamentu a Rade v rovnakom čase ako expertom z členských štátov, a experti Európskeho parlamentu a Rady majú systematicky prístup na zasadnutia skupín expertov Komisie, ktoré sa zaoberajú prípravou delegovaných aktov.

* Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1,
ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj.”

Ak sa legislatívnym aktom deleguje viacero právomocí, čitateľnosť prvej vety odôvodnenia možno zlepšiť použitím zarážok, pričom v každej zarážke sa stanoví obsah a rozsah každého delegovania. Ak sa použije takéto rozdelenie na zarážky, posledné dve vety odôvodnenia sa uvedú v druhom odseku.

³ Právny rámec:
- Článok 290 [ZFEÚ](#)
- Spoločná dohoda Európskeho parlamentu, Rady a Komisie o delegovaných aktoch pripojená k Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva (Ú. v. EÚ L 123, 12.5.2016, s. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_interinstit/2016/512/oj).
Bod 3 vyššie uvedenej Spoločnej dohody a bod [10.16](#) príručky stanovujú použitie tohto štandardného znenia, pokiaľ je to možné.

C.1.2. Články

Ustanovenia potrebné na delegovanie právomoci pozostávajú z dvoch prvkov:

- samotného delegovania (pozri bod C.1.2.1);
- podrobností o postupe, ktorý je potrebné dodržať pri výkone právomoci (pozri body C.1.2.2 a C.1.2.3).

Ustanovenia týkajúce sa delegovania právomoci sa môžu umiestniť v blízkosti základných ustanovení, na konci príslušného vyššieho prvku členenia (časť, hlava, kapitola alebo oddiel) alebo na konci aktu. V každom prípade je potrebné dbať na to, aby sa rovnaká právomoc neudelila na viac ako jednom mieste.

Ustanovenia o podrobnostiach postupu sa umiestnia na konci aktu.

C.1.2.1. Článok/články, ktorým/ktorými sa deleguje právomoc

„Komisia [prijme/je splnomocnená prijímať] delegované akty v súlade s článkom [A] týkajúce sa ... [obsah a rozsah].“⁴

Tento odsek sa doplní, ak sa uplatňuje postup pre naliehavé prípady:

„Ak sa to v prípade ... [obsah a rozsah] vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov, na delegované akty prijaté podľa tohto článku sa uplatňuje postup stanovený v článku [B].“

⁴ Je potrebné rozlišovať delegovanie právomoci doplniť legislatívny akt od delegovania právomoci zmeniť ho; pozri najmä [rozsudok Súdneho dvora zo 17. marca 2016 vo veci Európsky parlament/Európska komisia](#), C-286/14, ECLI:EU:C:2016:183.

C.1.2.2. Článok o vykonávaní delegovania právomoci

„Článok [A] *Vykonávanie delegovania právomoci*“

1. Komisii sa udeľuje právomoc prijímať delegované akty za podmienok stanovených v tomto článku.

2. *[trvanie]*

Možnosť 1:

Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku (článkoch) ... sa Komisii udeľuje na dobu neurčitú od ... [deň nadobudnutia účinnosti základného legislatívneho aktu alebo akýkoľvek iný deň stanovený spoluzákonodarcami].

Možnosť 2:

Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku (článkoch) ... sa Komisii udeľuje na obdobie ... rokov od ... [deň nadobudnutia účinnosti základného legislatívneho aktu alebo akýkoľvek iný deň stanovený spoluzákonodarcami]. Komisia vypracuje správu týkajúcu sa delegovania právomoci najneskôr deväť mesiacov pred uplynutím tohto ...-ročného obdobia. Delegovanie právomoci sa automaticky predlžuje o rovnako dlhé obdobia, pokiaľ Európsky parlament alebo Rada nevznesú voči takémuto predĺženiu námietku najneskôr tri mesiace pred koncom každého obdobia.

Možnosť 3:

Právomoc prijímať delegované akty uvedené v článku (článkoch) ... sa Komisii udeľuje na obdobie ... rokov od ... [deň nadobudnutia účinnosti základného legislatívneho aktu alebo akýkoľvek iný deň stanovený spoluzákonodarcami].

3. Delegovanie právomoci uvedené v článku (článkoch) ... môže Európsky parlament alebo Rada kedykoľvek odvolať. Rozhodnutím o odvolaní sa ukončuje delegovanie právomoci, ktoré sa v ňom uvádza. Rozhodnutie nadobúda účinnosť dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie* alebo k neskoršiemu dátumu, ktorý je v ňom určený. Nie je ním dotknutá platnosť delegovaných aktov, ktoré už nadobudli účinnosť.

4. Komisia pred prijatím delegovaného aktu konzultuje s expertmi určenými jednotlivými členskými štátmi v súlade so zásadami stanovenými v Medziinštitucionálnej dohode z 13. apríla 2016 o lepšej tvorbe práva.
5. Komisia oznamuje delegovaný akt hneď po jeho prijatí súčasne Európskemu parlamentu a Rade.
6. Delegovaný akt prijatý podľa článku (článkov) ... nadobudne účinnosť, len ak Európsky parlament alebo Rada voči nemu nevzniesli námietku v lehote [dvoch mesiacov] odo dňa oznámenia uvedeného aktu Európskemu parlamentu a Rade alebo ak pred uplynutím uvedenej lehoty Európsky parlament a Rada informovali Komisiu o svojom rozhodnutí nevzniesť námietku. Na podnet Európskeho parlamentu alebo Rady sa táto lehota predĺži o [dva mesiace].“⁵

C.1.2.3. Tento článok sa doplní, ak sa uplatňuje postup pre naliehavé prípady

*„Článok [B]
Postup pre naliehavé prípady*

1. Delegované akty prijaté podľa tohto článku nadobúdajú účinnosť okamžite a uplatňujú sa, pokiaľ voči nim nie je v súlade s odsekom 2 vznesená námietka. V oznámení delegovaného aktu Európskemu parlamentu a Rade sa uvedú dôvody použitia postupu pre naliehavé prípady.
2. Európsky parlament alebo Rada môžu vzniesť voči delegovanému aktu námietku v súlade s postupom uvedeným v článku [A] ods. 6. V takom prípade Komisia okamžite po oznámení rozhodnutia Európskeho parlamentu alebo Rady vzniesť námietku akt zruší.“

⁵ Ak je potrebné uviesť niekoľko ustanovení ako právny základ vo vete „6. Delegovaný akt prijatý podľa článku (článkov) ... nadobudne účinnosť len ...“, tvorca návrhu by mal starostlivo zvoliť spôsob vyjadrenia vzťahu medzi uvedenými ustanoveniami (napr. „... podľa článkov 4 a 6“, „... podľa článku 4 alebo článku 6“, „... podľa článkov 4 a 5 alebo článku 6“). V niektorých prípadoch sa uvedenie predmetu „delegovaný akt“ do množného čísla môže ukázať ako jednoduché a vhodné riešenie (napr. „6. Delegované akty prijaté podľa článku 4 alebo článku 6 nadobudnú účinnosť len...“).

C.2. VZORY TÝKAJÚCE SA VYKONÁVACÍCH AKTOV⁶

C.2.1. Vykonávacie akty, ktoré podliehajú kontrole členských štátov

Tieto vzory majú slúžiť ako usmernenie na vypracovanie ustanovení o vykonávacích aktoch, ktoré sa majú prijať v súlade s [nariadením \(EÚ\) č. 182/2011](#), a ako také nie sú záväzné. Vzhľadom na konkrétny prípad sa môžu použiť a skombinovať rôzne prvky týchto vzorov.

C.2.1.1. Odôvodnenia

C.2.1.1.1. Odôvodnenie, ktoré sa musí vždy použiť, ak základný právny akt ustanovuje vykonávacie právomoci, ktoré podliehajú kontrole členských štátov⁷

„(...) [Zákonodarca môže vzhľadom na konkrétny prípad zahrnúť ďalšie zdôvodnenie potreby jednotných podmienok] S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania [[(tohto/tejto ...) [základný právny akt] ... [príslušné ustanovenia základného právneho aktu]] by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci. Uvedené právomoci by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011*.

* Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).“

⁶ Právny rámec:

- Článok 291 [ZFEÚ](#)
- [Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady \(EÚ\) č. 182/2011](#) zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).

⁷ V niektorých prípadoch zákonodarca prenáša na Komisiu vykonávacie právomoci, ktoré nepodliehajú kontrole členských štátov; v takomto prípade by sa to malo premietnuť v odôvodnení (alebo samostatnom odôvodnení) bez odkazu na [nariadenie \(EÚ\) č. 182/2011](#) (pozri bod [C.2.2](#)).

C.2.1.1.2. Odôvodnenia, ktoré sa musia použiť v osobitných prípadoch

A. Výber postupu

„(...) Na prijímanie ... [príslušné vykonávacie akty] by sa mal uplatňovať [konzultačný postup/postup preskúmania] [s cieľom/vzhľadom na to, že uvedené akty] ... [odôvodnenie výnimky z článku 2 ods. 2 alebo 3 nariadenia (EÚ) č. 182/2011, berúc do úvahy charakter alebo dosah vykonávacieho aktu].“

B. Okamžite uplatniteľné vykonávacie akty

„(...) Komisia by mala prijať okamžite uplatniteľné vykonávacie akty, ak sa to vyžaduje z vážnych a naliehavých dôvodov v riadne odôvodnených prípadoch týkajúcich sa ... [vykonávacie právomoci ustanovené v príslušných ustanoveniach základného právneho aktu].“

C.2.1.2. Články

Ustanovenia potrebné na prenesenie vykonávacích právomocí pozostávajú z dvoch prvkov:

- samotné prenesenie;
- podrobnosti o postupe, ktorý je potrebné dodržať pri výkone právomoci.

Ustanovenia o prenesení vykonávacích právomocí sa môžu umiestniť v blízkosti základných ustanovení, na konci príslušného vyššieho prvku členenia (časť, hlava, kapitola alebo oddiel) alebo na konci aktu. V každom prípade je potrebné dbať na to, aby sa nepreniesla rovnaká právomoc na viac ako jednom mieste.

Ustanovenia o podrobnostiach postupu sa umiestnia na konci aktu.

1. Článok X

A. Povinný článok (článok, ktorým sa prenášajú vykonávacie právomoci na Komisiu⁸)

„Článok [X]

... [opis vykonávacích aktov]. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s [konzultačným postupom/postupom preskúmania] uvedeným v článku [Y] ods.[y].“

B. Možný článok (upravuje aj okamžite uplatniteľné vykonávacie akty)

„Článok [X]

... [opis vykonávacích aktov]. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s [konzultačným postupom/postupom preskúmania] uvedeným v článku [Y] ods.[y].

Komisia prijme z riadne odôvodnených vážnych a naliehavých dôvodov [týkajúcich sa ...] okamžite uplatniteľné vykonávacie akty v súlade s postupom uvedeným v článku [Y] ods.[z].“⁹

Ak sa zákonodarca rozhodne využiť možnosť uvedenú v článku 8 ods. 2 [nariadenia \(EÚ\) č. 182/2011](#), a to ustanoviť v základnom právnom akte alternatívnu maximálnu dobu platnosti okamžite uplatniteľných vykonávacích aktov, pre druhý odsek sa môže použiť toto znenie:

„Článok [X]

... [opis vykonávacích aktov]. Uvedené vykonávacie akty sa prijímú v súlade s [konzultačným postupom/postupom preskúmania] uvedeným v článku [Y] ods.[y].

Komisia prijme z riadne odôvodnených vážnych a naliehavých dôvodov [týkajúcich sa ...] okamžite uplatniteľné vykonávacie akty v súlade s postupom uvedeným v článku [Y] ods.[z]. Uvedené akty zostávajú v platnosti najviac na dobu ...“

⁸ Takéto ustanovenie sa vloží pre každú vykonávaciu právomoc.

⁹ V tomto prípade zostanú uvedené okamžite uplatniteľné vykonávacie akty platné najviac šesť mesiacov.

2. Článok Y

„Článok [Y]

Postup výboru

[Text, ktorý sa použije v prípadoch, keď už bol výbor zriadený podľa platných právnych predpisov:]

1. Komisii pomáha ... [názov výboru] zriadený ... [odkaz na právny akt, ktorým sa zriadil výbor]. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

[Text, ktorý sa použije v prípadoch, keď ide o nový výbor:]

1. Komisii pomáha výbor. Uvedený výbor je výborom v zmysle nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

[Ak sa v základnom právnom akte ustanovuje konzultačný postup:]

2. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 4 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

[Ak sa zákonodarca rozhodne využiť možnosť uvedenú v článku 3 ods. 5 druhom pododseku [nariadenia \(EÚ\) č. 182/2011](#), jedna z možností, ktorá by sa mohla použiť na uvedené ustanovenie, je táto:]

Ak sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, uvedený postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v rámci lehoty na vydanie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo ak o to požiadajú [... [počet členov]/... väčšina [uvedie sa väčšina: jednoduchá, dvojtretinová, atď.]] členov výboru.

[Ak sa v základnom právnom akte ustanovuje postup preskúmania:]

3. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 5 nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

[Ak sa zákonodarca rozhodne využiť možnosť uvedenú v článku 3 ods. 5 druhom pododseku [nariadenia \(EÚ\) č. 182/2011](#), jedna z možností, ktorá by sa mohla použiť na uvedené ustanovenie, je táto:]

Ak sa má stanovisko výboru získať písomným postupom, uvedený postup sa ukončí bez výsledku, ak tak v rámci lehoty na vydanie stanoviska rozhodne predseda výboru alebo ak o to požiada [... [počet členov]/... väčšina [uvedie sa väčšina: jednoduchá, dvojtretinová, atď.]] členov výboru.

[Ak sa zákonodarca rozhodne využiť možnosť uvedenú v článku 5 ods. 4 druhom pododseku písm. b) [nariadenia \(EÚ\) č. 182/2011](#), a to stanoviť v základnom právnom akte, že návrh vykonávacieho aktu sa neprijme, ak výbor nevydá žiadne stanovisko, doplní sa tento pododsek:]

Ak výbor nevydá žiadne stanovisko, Komisia neprijme návrh vykonávacieho aktu a uplatňuje sa článok 5 ods. 4 tretí pododsek nariadenia (EÚ) č. 182/2011.

[Ak sa v základnom právnom akte ustanovuje postup pre naliehavé prípady:]

4. Ak sa odkazuje na tento odsek, uplatňuje sa článok 8 nariadenia (EÚ) č. 182/2011 v spojení s jeho [článkom 4/článkom 5].“

C.2.2. Vykonávacie akty, ktoré nepodliehajú kontrole členských štátov

Zákonodarca v niektorých prípadoch v základnom právnom akte prenáša na Komisiu vykonávacie právomoci, ktoré nepodliehajú kontrole členskými štátmi¹⁰. V takýchto prípadoch by sa to malo premietnuť v osobitnom odôvodnení (alebo odôvodneniach), ktoré nebude odkazovať na [nariadenie \(EÚ\) č. 182/2011](#), pokiaľ ide o právomoci, ktoré nepodliehajú takejto kontrole.

¹⁰ Napr. vykonávacie akty týkajúce sa otázok hospodárskej súťaže v poľnohospodárstve, výzvy na predkladanie ponúk, atď.

Tento vzor sa má použiť spolu so vzormi pre vykonávacie akty, ktoré podliehajú kontrole členskými štátmi.

ODÔVODNENIA

Odôvodnenia, ktoré sa použijú:

- (1) ak **žiadna** z vykonávacích právomocí prenesených na Komisiu v základnom právnom akte **nepodlieha** kontrole členskými štátmi:

„(...) [Zákonodarca môže vzhľadom na konkrétny prípad zahrnúť ďalšie odôvodnenie potreby jednotných podmienok] S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania [[tohto/tejto ...] [základný právny akt] ... [príslušné ustanovenia základného právneho aktu]] by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci.“

- (2) ak **niektoré** vykonávacie právomoci prenesené na Komisiu v základnom právnom akte **nepodliehajú** kontrole členskými štátmi, pričom iné vykonávacie právomoci takejto kontrole **podliehajú**:

„(...) [Zákonodarca môže vzhľadom na konkrétny prípad zahrnúť ďalšie odôvodnenie potreby jednotných podmienok] S cieľom zabezpečiť jednotné podmienky vykonávania [[tohto/tejto ...] [základný právny akt] ... [príslušné ustanovenia základného právneho aktu]] by sa mali na Komisiu preniesť vykonávacie právomoci.

- (...) Vykonávacie právomoci týkajúce sa ... [príslušné ustanovenia základného právneho aktu, ktorým sa na Komisiu prenášajú vykonávacie právomoci, ktoré podliehajú kontrole členskými štátmi] by sa mali vykonávať v súlade s nariadením Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011*

* Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie (Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>).“

C.3. VZORY TÝKAJÚCE SA KODIFIKOVANÉHO ZNENIA¹¹

C.3.1. Názov

1. Skutočnosť, že ide o kodifikované znenie, by mala byť uvedená za názvom aktu¹².

Príklad:

**„NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY [(EÚ)/(EÚ, Euratom)]
[2015]/[1]
z ...
[o ...]
(kodifikované znenie)“**

2. Ak je to vhodné, názov aktu v kodifikovanom znení možno aktualizovať.

Príklad:

Smernica Rady 78/933/EHS zo 17. októbra 1978 **o aproximácii právnych predpisov členských štátov** týkajúcich sa montáže osvetľovacích zariadení a zariadení svetelnej signalizácie na kolesových poľnohospodárskych alebo lesných traktoroch

sa kodifikáciou mení na:

Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/61/ES z 13. júla 2009 o montáži osvetľovacích zariadení a zariadení svetelnej signalizácie na kolesových poľnohospodárskych alebo lesných traktoroch

¹¹ Právny rámec: [Medziinštitucionálna dohoda z 20. decembra 1994 o zrýchlenej pracovnej metóde pre úradnú kodifikáciu právnych textov](#) (Ú. v. EÚ C 102, 4.4.1996, s. 2).

¹² Výraz „(kodifikované znenie)“ **nie je** súčasťou názvu.

C.3.2. Odôvodnenia

C.3.2.1. Prvé odôvodnenie

„(1) [Nariadenie/smernica/rozhodnutie] ...* bolo [opakovane] podstatným spôsobom zmenené]**. V záujme jasnosti a prehľadnosti by sa malo (mala) [uvedené nariadenie/uvedená smernica/uvedené rozhodnutie] kodifikovať.

* [Nariadenie/smernica/rozhodnutie] ... (Ú. v. EÚ L ...).

** Pozri [časť A] prílohy [N].“

Poznámka: Ak bol názov aktu v kodifikovanom znení zmenený, príslušná poznámka pod čiarou by mala znieť:

„* [Nariadenie/smernica/rozhodnutie] ... (Ú. v. EÚ L ...). Pôvodný názov bol Bol zmenený [pozmeňujúci akt] (Ú. v. EÚ L ...).“

C.3.2.2. Posledné odôvodnenie v prípade kodifikovaného znenia smernice

„(...) Touto smernicou by nemali byť dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehôt na transpozíciu do vnútroštátneho práva [a dňa(dňov) začatia uplatňovania] smerníc, ktoré sú uvedené v časti B prílohy [N],“

Poznámka: Ostatné štandardné odôvodnenia, ktoré sa nachádzajú v akte, ktorý sa má kodifikovať, alebo ktoré sa obvykle vkladajú do nového aktu, by mali byť vo vhodných prípadoch tiež súčasťou kodifikovaného znenia. Môže byť potrebné ich prispôbiť alebo aktualizovať.

C.3.3. Články

C.3.3.1. Článok, ktorým sa zrušuje nariadenie alebo rozhodnutie

„Článok ...

[Nariadenie/rozhodnutie] ... sa zrušuje.

Odkazy na zrušené [nariadenie/rozhodnutie] sa považujú za odkazy na toto [nariadenie/rozhodnutie] a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe [O].“

C.3.3.2. Článok, ktorým sa zrušuje smernica

„Článok ...

Smernica ..., zmenená [smernicou(smernicami)/aktmi] [uvedenou/uvedenými] v časti A prílohy [N], sa zrušuje bez toho, aby boli doktnuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty (lehôt) na transpozíciu do vnútroštátneho práva [a dňa (dňov) začatia uplatňovania] smerníc, ktoré sú uvedené v časti B prílohy [N].

Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe [O].“

Poznámka: Do kodifikovaného znenia nemožno dopĺňať nové štandardné články, ale je možné aktualizovať existujúce štandardné články.

C.3.4. Prílohy špecifické pre kodifikované znenie

C.3.4.1. V kodifikovanom znení nariadení alebo rozhodnutí

„PRÍLOHA [N]

Zrušené [nariadenie/rozhodnutie]

[so zoznamom jeho neskorších zmien/s jeho zmenou]

[Nariadenie/rozhodnutie] [Rady/Európskeho parlamentu a Rady] (Ú. v. ES/EÚ L ...)	
[Nariadenie/rozhodnutie] [Rady/Európskeho parlamentu a Rady] (Ú. v. ES/EÚ L ...)	[Iba ...]
[Akt o pristúpení ...]	[Iba ...]“

C.3.4.2. V kodifikovanom znení smerníc

“PRÍLOHA [N]

Časť A

Zrušená smernica

[so zoznamom jej neskorších zmien/s jej zmenou]

(v zmysle článku ...)

[Smernica] [Rady/Európskeho parlamentu a Rady] (Ú. v. ES/EÚ L ...)	
[Smernica] [Rady/Európskeho parlamentu a Rady] (Ú. v. ES/EÚ L ...)	[Iba ...]
[Akt o pristúpení ...]	[Iba ...]

Časť B

Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva [a deň (dni) začatia uplatňovania]

(v zmysle článku ...)

Smernica	Lehota na transpozíciu	[Deň začatia uplatňovania]
		...“

C.3.4.3. Vo všetkých aktoch v kodifikovanom znení

„PRÍLOHA [O]

Tabuľka zhody

[Nariadenie/rozhodnutie/smernica] ...	Toto [nariadenie/rozhodnutie]/Táto [smernica]
Článok ... [ods. ...]	Článok ... [ods. ...]
Článok ... [ods. ...]	Článok ... [ods. ...]
...	
[Príloha ...]	[Príloha ...]
-	[Príloha ...]
-	[Príloha ...]“

C.4. VZORY TÝKAJÚCE SA PREPRACOVANÉHO ZNENIA¹³

C.4.1. Názov

Skutočnosť, že ide o prepracované znenie, by sa mala uviesť za názvom aktu¹⁴.

Príklad:

**„NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY [(EÚ)/(EÚ,
Euratom)] [2015]/[1]
Z ...
O ...
(prepracované znenie)“**

C.4.2. Štandardné odôvodnenia a články špecifické pre prepracované znenie smerníc

C.4.2.1. Prvé odôvodnenie

a) Ak sa má prepracovať smernica, ktorá bola zmenená:

„(1) Smernica [(EÚ)/(EÚ, Euratom)] [2015]/[1] ...* bola [opakovane] podstatným spôsobom zmenená**. Pri príležitosti ďalších zmien by sa z dôvodu jasnosti mala uvedená smernica prepracovať.“

* Smernica ... (Ú. v. EÚ L ...).

** Pozri časť A prílohy [N].“

¹³ Právny rámec: [Medziinštitucionálna dohoda z 28. novembra 2001 o systematickejšom používaní techniky prepracovania právnych aktov](#) (Ú. v. ES C 77, 28.3.2002, s. 1).

¹⁴ Výraz „(prepracované znenie)“ **nie je** súčasťou názvu.

b) Ak sa má prepracovať smernica, ktorá nebola zmenená:

„(1) V smernici [(EÚ)/(EÚ, Euratom)] [2015]/[1] ...* je potrebné vykonať viacero zmien. Z dôvodu jasnosti by sa mala uvedená smernica prepracovať.

* Smernica ... (EÚ L ...).“

C.4.2.2. Záverečné odôvodnenia

Predposledné odôvodnenie

„(...) Povinnosť transponovať túto smernicu do vnútroštátneho práva by sa mala obmedziť na tie ustanovenia, ktoré predstavujú podstatnú zmenu v porovnaní s predchádzajúcou(predchádzajúcimi) smernicou(smernicami). Povinnosť transponovať ustanovenia, ktoré sa nezmenili, vyplýva z predchádzajúcej(predchádzajúcich) smernice(smerníc).“

Posledné odôvodnenie

„(...) Touto smernicou by nemali byť dotknuté povinnosti členských štátov, týkajúce sa lehoty (lehôt) na transpozíciu [a dňa (dňov) začatia uplatňovania] smernice(smerníc), ktorá(ktoré) je (sú) uvedená(uvedené) v [časti B] prílohe (prílohy) [N] do vnútroštátneho práva,“

C.4.2.3. Články predchádzajúce záverečnému článku označujúcemu adresátov

„Článok [X]¹⁵
Transpozícia

Vzor A (ak nie je nevyhnutné dodržať rovnaký deň začatia uplatňovania vnútroštátnych ustanovení vo všetkých členských štátoch)

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s článkom (článkami) ... a prílohou(prílohami) ...¹⁶ najneskôr [deň/mesiac/rok]. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu(smernice) zrušenú(zrušené) touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijmú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

¹⁵ V prepracovanom znení sa používa táto formulácia namiesto formulácie uvedenej v bode C.13. Formulácia použitá v návrhu Komisie môže byť mierne odlišná.

¹⁶ Články a prílohy, ktoré boli podstatne zmenené v porovnaní so zrušenou(zrušenými) smernicou(smernicami).

Vzor B *(ak je nevyhnutné dodržať rovnaký deň začatia uplatňovania vnútroštátnych ustanovení vo všetkých členských štátoch)*

1. Členské štáty prijímú a uverejnia najneskôr [deň/mesiac/rok] zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s (článkom) článkami ... a prílohou(prílohami) ...¹⁷. Znenie týchto opatrení bezodkladne oznámia Komisii.

Tieto opatrenia sa uplatňujú od ... [deň/mesiac/rok].

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Takisto uvedú, že odkazy v platných zákonoch, iných právnych predpisoch a správnych opatreniach na smernicu(smernice) zrušenú(zrušené) touto smernicou sa považujú za odkazy na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze a jeho znenie upravia členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

¹⁷ Články a prílohy, ktoré boli podstatne zmenené v porovnaní so zrušenou (zrušenými) smernicou(smernicami).

Článok [Y]
Zrušenie

Smernica(smernice) ... [, zmenená(zmenené) [smernicou(smernicami)/aktmi/...] uvedenou(uvedenými) v časti A prílohy [N],] sa zrušuje(zrušujú)¹⁸ s účinnosťou od ...¹⁹ bez toho, aby boli dotknuté povinnosti členských štátov týkajúce sa lehoty (lehôt) na transpozíciu [a dňa (dnov) začatia uplatňovania] smernice(smerníc) uvedenej(uvedených) v [časti B] prílohe (prílohy) [N] do vnútroštátneho práva.

Odkazy²⁰ na zrušenú(zrušené) smernicu(smernice) sa považujú za odkazy na túto smernicu a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe [O].

Článok [Z]
Nadobudnutie účinnosti a uplatňovanie

Táto smernica nadobúda účinnosť [[dvadsiatym] dňom nasledujúcim po jej uverejnení] [dňom jej uverejnenia] v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok (články) ... a príloha(prílohy) ...²¹ sa uplatňujú od ...²².“

¹⁸ Vložte formuláciu “Pre členské štáty viazané touto smernicou” v prípade prepracovaného znenia a zmeny platného aktu, na ktorý sa vzťahuje tretia časť, hlava V ZFEÚ, ktorým je Írsko už viazané (pozri bod [C.12.2](#) týkajúci sa vloženia osobitného odôvodnenia pre Írsko).

¹⁹ Ak sa použije vzor A článku [X], ide o deň nasledujúci po dátume uvedenom v článku [X] ods. 1 prvom pododseku.
Ak sa použije vzor B článku [X], ide o dátum uvedený v článku [X] ods. 1 druhom pododseku.

²⁰ Vložte formuláciu “Pre členské štáty viazané touto smernicou” v prípade prepracovaného znenia a zmeny platného aktu, na ktorý sa vzťahuje tretia časť, hlava V ZFEÚ, ktorým je Írsko už viazané (pozri bod [C.12.2](#) týkajúci sa vloženia osobitného odôvodnenia pre Írsko).

²¹ Články a prílohy, ktoré neboli zmenené v porovnaní so zrušenou(zrušenými) smernicou(smernicami).

²² Ak sa použije vzor A článku [X], ide o deň nasledujúci po dátume uvedenom v článku [X] ods. 1 prvom pododseku.
Ak sa použije vzor B článku [X], ide o dátum uvedený v článku [X] ods. 1 druhom pododseku.

C.4.3. Štandardné odôvodnenia a články špecifické pre prepracované znenie nariadení a rozhodnutí

C.4.3.1. Prvé odôvodnenie

a) Ak sa má prepracovať nariadenie alebo rozhodnutie, ktoré bolo zmenené:

„(1) [Nariadenie/rozhodnutie] [(EÚ)/(EÚ, Euratom)] [2015]/[1] ...* bolo [opakované] podstatným spôsobom zmenené**. Pri príležitosti ďalších zmien by sa z dôvodu jasnosti malo uvedené [nariadenie/rozhodnutie] prepracovať.

* [Nariadenie/rozhodnutie] ... (Ú. v. EÚ L ...).

** Pozri prílohu [N].“

b) Ak sa má prepracovať nariadenie alebo rozhodnutie, ktoré nebolo zmenené:

„(1) V [nariadení/rozhodnutí] [(EÚ)/(EÚ, Euratom)] [2015]/[1] ...* je potrebné vykonať viacero zmien. Z dôvodu jasnosti by sa malo uvedené [nariadenie/rozhodnutie] prepracovať.

* [Nariadenie/rozhodnutie] ... (Ú. v. EÚ L ...).“

C.4.3.2. Článok predchádzajúci záverečnému článku o nadobudnutí účinnosti

„Článok [Y]
Zrušenie

[Nariadenie(nariadenia)/rozhodnutie(rozhodnutia)] ... sa zrušuje(zrušujú).

Odkazy na zrušené [nariadenie(nariadenia)/rozhodnutie(rozhodnutia)] sa považujú za odkazy na toto [nariadenie/rozhodnutie] a znejú v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe [O].“

C.4.4. Prílohy

C.4.4.1. V prepracovanom znení smernice

a) ktorá bola zmenená

„PRÍLOHA [N]

Časť A

Zrušená smernica

[so [zoznamom jej neskorších zmien/s jej zmenou]
(v zmysle článku [Y])

[Smernica] [Rady/Európskeho parlamentu a Rady] (Ú. v. ES/EÚ L ...)	
[Smernica] [Rady/Európskeho parlamentu a Rady] (Ú. v. ES/EÚ L ...)	[Iba ...]
[Akt o pristúpení ...]	[Iba ...]

Časť B

Lehoty na transpozíciu do vnútroštátneho práva [a deň (dni) začatia uplatňovania]

(v zmysle článku [Y])

Smernica	Lehota na transpozíciu	[Deň začatia uplatňovania]
		...“

b) ktorá nebola zmenená

„PRÍLOHA [N]

Lehota na transpozíciu do vnútroštátneho práva [a deň začatia uplatňovania]

(v zmysle článku [Y])

Smernica	Lehota na transpozíciu	[Deň začatia uplatňovania]
		...“

C.4.4.2. V prepracovanom znení nariadenia alebo rozhodnutia, ktoré bolo zmenené

„PRÍLOHA [N]

Zrušené [nariadenie/rozhodnutie]
[so zoznamom jeho neskorších zmien/s jeho zmenou]

[Nariadenie/rozhodnutie] [Rady/Európskeho parlamentu a Rady] (Ú. v. ES/EÚ L ...)	
[Nariadenie/rozhodnutie] [Rady/Európskeho parlamentu a Rady] (Ú. v. ES/EÚ L ...)	[Iba ...]
[Akt o pristúpení ...]	[Iba ...]“

C.4.4.3. Vo všetkých prepracovaných zneniach

„PRÍLOHA [O]

Tabuľka zhody

[Nariadenie/rozhodnutie/smernica] ... Toto/táto [nariadenie/rozhodnutie/smernica]

Článok ... [(...)]

Článok ... [(...)]

Článok ... [(...)]

Článok ... [(...)]

...

[Príloha ...]

[Príloha ...]

-

[Príloha ...]

-

[Príloha ...]“

C.5. FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA ZÁSAD SUBSIDIARITY A PROPORCIONALITY

C.5.1. Subsidiarita a proporcionalita

Štandardné odôvodnenie:

„(...) Keďže ciele tohto/tejto ... [nariadenia/smernice/rozhodnutia] ... [ak je to vhodné, uviesť ciele] nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov [uviesť dôvody], ale z dôvodov ... [uviesť rozsah alebo dôsledky činnosti] ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto/táto [nariadenie/smernica/rozhodnutie] neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.“

Je potrebné zdôrazniť, že nemenná časť tohto štandardného odôvodnenia v podstate reprodukuje znenie príslušných ustanovení Zmluvy o EÚ. V aktuálnom odôvodnení je potrebné osobitne uviesť dôvody, prečo je možné ciele sledované návrhom legislatívneho aktu lepšie dosiahnuť na úrovni Únie.²³ Preto je potrebné venovať pozornosť pri vyplňaní meniteľnej časti odôvodnenia určenej na uvedenie týchto dôvodov.

Tieto dôvody je tiež možné uviesť v iných odôvodneniach. V takomto prípade môže byť užitočné zahrnúť odkaz na tieto iné odôvodnenia v štandardnom odôvodnení (napríklad: „Z dôvodov uvedených vyššie, ...“).²⁴

²³ Pokiaľ ide o odôvodnenie súladu aktu so zásadou subsidiarity, pozri najmä tiež:

- zásady uvedené v bode [10.15](#) príručky;
- [rozsudok Súdneho dvora zo 4. mája 2016, Poľsko/Parlament a Rada, C-358/14](#), ECLI:EU:C:2016:323, body 111 až 125, a [stanovisko generálneho advokáta v uvedenom prípade](#), ECLI:EU:C:2015:848, body 172 až 188.

²⁴ V prípadoch, keď národné parlamenty vydali odôvodnené stanoviská predstavujúce počet hlasov, ktoré sa rovnajú alebo sú vyššie ako prahové hodnoty stanovené v článku 7 ods. 3 Protokolu č. 2 o uplatňovaní zásad subsidiarity a proporcionality, je potrebné doplniť osobitné odôvodnenia vysvetľujúce rozhodnutie pokračovať v posudzovaní návrhu legislatívneho aktu.

C.5.2. Proporcionalita²⁵

Štandardné odôvodnenie:

„(...) V súlade so zásadou proporcionality je na dosiahnutie základného cieľa ... [uvedte všeobecný cieľ] potrebné a vhodné stanoviť pravidlá pre ... [uvedte konkrétne opatrenia, ktoré upravuje predmetný akt]. V súlade s článkom 5 ods. 4 Zmluvy o Európskej únii toto/táto [nariadenie/smernica/rozhodnutie] neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie sledovaných cieľov.“

C.5.3. Výnimka z požiadavky počkať až do uplynutia lehoty na odôvodnené stanoviská národných parlamentov

Štandardné odôvodnenie:

„(...) Vzhľadom na ... [uvedte dôvody neodkladnosti tejto záležitosti] sa považuje za vhodné uplatniť výnimku z osemtyždňovej lehoty stanovenej v článku 4 Protokolu č. 1 o úlohe národných parlamentov v Európskej únii, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii, Zmluve o fungovaní Európskej únie a Zmluve o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.“

V osobitných prípadoch sa môže použiť iná formulácia.

V takýchto prípadoch sa vždy musí uviesť štandardná citácia o postúpení návrhu aktu národným parlamentom.

²⁵ Pokiaľ ide o odôvodnenie zásady proporcionality aktu, pozri tiež zásady uvedené v bode [10.15](#) príručky.

C.6. FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA KONZULTÁCIÍ, KTORÉ NIE SÚ STANOVENÉ V ZMLUVÁCH

Štandardné odôvodnenie:

„(...) V súlade s [článkom 42 ods. 1 nariadenia (EÚ) 2018/1725/článkom 42 ods. 1 a 2 nariadenia (EÚ) 2018/1725/...] sa konzultovalo s [európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov/ európskym dozorným úradníkom pre ochranu údajov a s Európskym výborom na ochranu údajov/...], ktorý(ktorí) vydal(vydali) ... [dátum stanoviska] svoje stanovisko(stanoviská) [*].

[_____]

* [Ú. v. EÚ C .../...]“

V tejto súvislosti pozri bod D.2.5.4.

C.7. FORMULÁCIE STANOVUJÚCE VYMEDZENIE POJMOV

Vymedzenie pojmov je často uvedené v osobitnom článku (pozri bod [14](#) príručky), ktorý má zvyčajne takúto štruktúru:

„Článok [3]

Vymedzenie pojmov

Na účely tohto/tejto [nariadenia/smernice/rozhodnutia] sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. „...“ je/sú ...; [statické vymedzenie pojmov]
2. „...“ je/sú ... v zmysle vymedzenia v [článku 4 ods. 1 bode 43 nariadenia (EÚ) č. 575/2013]; [dynamické vymedzenie pojmov]

...“

Body sa číslujú arabskými číslicami s bodkou bez zátvoriek. Ak je potrebné ďalšie členenie, pre druhú úroveň sa použijú malé písmená so zátvorkou na konci a pre tretiu úroveň sa použijú malé rímske číslice so zátvorkou na konci.

„Na účely tohto/tejto [nariadenia/smernice/rozhodnutia] sa uplatňujú tieto vymedzenia pojmov:

1. ...

a) ...

i) ...“

V osobitných prípadoch sa môžu uplatniť iné spôsoby prezentácie vymedzenia pojmov.

Niekedy sa vymedzenie pojmov uplatňuje len pre vyššie prvky členenia aktu (časť, hlava, kapitola alebo oddiel). Uvedené vymedzenie pojmov by malo byť prednostne obsiahnuté v článku o vymedzení pojmov, môže sa však nachádzať aj na začiatku príslušného prvku členenia aktu, a to takto: „Na účely tohto [oddielu] „...“ je ...“.“ Bez ohľadu na to, ktorý spôsob sa použije, takéto vymedzenie pojmov vyvoláva osobitné otázky, najmä, či je vhodné obmedziť vymedzenie pojmov na konkrétny prvok členenia, ak je vymedzený pojem uvedený len v uvedenom prvku členenia; význam, ktorý má vymedzený pojem mať, ak je uvedený aj v inom prvku členenia, atď.

C.8. FORMULÁCIE ŠPECIFICKÉ PRE POZMEŇUJÚCE AKTY

C.8.1. Úvodné slovné spojenie

C.8.1.1. Ak ide o viaceré zmeny aktu

„[Nariadenie/smernica/rozhodnutie] ... sa mení takto:

1. V článku [3][ods. 1], ...

2. V článku [4], ...

...“

C.8.1.2. Ak ide o viaceré zmeny určitej časti

Body sa na prvej úrovni číslujú arabskými číslicami s bodkou bez zátvoriek, na druhej úrovni malými písmenami so zátvorkou na konci a na tretej úrovni malými rímskymi číslicami so zátvorkou na konci.

„[1.] [Článok .../Odsek.../[Prvý] odsek/...] sa mení takto:

a) ...

i) ...“

Pozri príklad kombinácie viacerých zmien aktu a určitej časti aktu v bode [18.1](#) príručky.

C.8.2. Nahrádzanie²⁶

— „Článok [3] [nariadenia...] sa nahrádza takto:

„Článok [3]

...““

— „V článku [3] [nariadenia...] sa [odsek .../[prvý] [pod]odsek/úvodná časť/úvodné slová/...] nahrádza/nahrádzajú takto:

„[1.] ...““²⁷

²⁶ Ak nový text odkazuje na akt uverejnený v úradnom vestníku, ktorý ešte nie je citovaný v menenom akte, odkaz v poznámke pod čiarou má podobu hviezdičky (*) a **priamo pod nový text** sa pred koncovými úvodzovkami uvedie:

„... [nový text]* ...

* ... (Ú. v. EÚ L ...).“

²⁷ Ak sa nahrádza prvý pododsek očíslovaného odseku, číslo uvedeného odseku sa v novom texte neuvádza. Príklad:

„V článku 3 ods. 2 nariadenia ... sa prvý pododsek nahrádza takto:

„Komisia prijme všetky potrebné opatrenia ...““

- „V [článku 3] [nariadenia...] sa [slovo(slová)/pojem(pojmy)] „...“ [nahrádza/nahrádzajú] [slovom(slovami)/pojomom(pojmami)] „...“.“²⁸
- „V [článku 3] [nariadenia...] sa dátum „...“ nahrádza dátumom „...“.“

C.8.3. Vkladanie

C.8.3.1. Formulácia

- „[V nariadení ...] sa vkladá tento článok²⁹:
„Článok [10a]
 ...“.“
- „[V kapitole VI nariadenia ...] sa vkladá tento článok³⁰:
„Článok [10a]
 ...“.“
- „[V článku 3] [nariadenia ...] sa [za [druhú] zarážku/pred prvú zarážku] vkladá táto zarážka.³¹
 „— ...“.“
- „[V článku 3] [nariadenia...] sa [za [pojem/slovo] „...“/medzi [pojem/slovo] „...“ a [pojem/slovo] „...“] [vkladá/vkladajú] [pojem(pojmy)/slovo(slová)] „...“.“³²

²⁸ Pokiaľ ide o nevýhody spojené s nahrádzaním slov alebo pojmov, pozri bod [18.13.1](#) príručky.

²⁹ V prípade zložitejších pozmeňujúcich návrhov môže odkaz na počet ustanovení, ktoré sa majú vložiť, uľahčiť čítanie pozmeňujúceho aktu a úlohu konsolidácie.

³⁰ Táto formulácia sa použije len vtedy, ak je potrebné určiť, do ktorého prvku členenia textu sa má nový článok vložiť.

³¹ Vkladanie zarážky môže mať vplyv na vnútorné alebo vonkajšie odkazy na nasledujúce zarážky. Takéto vkladanie si preto vyžaduje mimoriadnu pozornosť.

³² Pokiaľ ide o nevýhody spojené s vkladaním pojmov alebo slov, pozri bod [18.13.1](#) príručky.

C.8.3.2. Číslovanie

Ak sa do normatívnej časti platného aktu vkladajú články, číslované odseky alebo iné prvky členenia, ktoré sú označené číslom alebo písmenom, označia sa číslom alebo písmenom predchádzajúceho prvku členenia na tej istej úrovni a pridaním písmena „a“, „b“, „c“, „d“, atď. (napríklad „Článok 1a“).³³ Vo výnimočných prípadoch, keď sa články, odseky alebo iné číslované prvky členenia vkladajú pred prvky členenia na tej istej úrovni, označujú sa ako „Článok -1“, „Článok -1a“, „odsek -1“, „odsek -1a“, „písmeno -a“, „písmeno -aa“, atď.³⁴

Ak sa vkladajú články, číslované odseky alebo iné prvky členenia, ktoré sú označené číslom alebo písmenom, v uvedenom prípade **by sa** články, odseky alebo iné prvky členenia, ktoré za nimi nasledujú, **nemali prečíslovať** a to z toho dôvodu, že na ne už môžu odkazovať iné akty (pozri bod [18.2](#) príručky). K prečíslovaniu by sa malo pristúpiť len v rámci kodifikácie alebo prepracovania.

C.8.4. Dopĺňanie

C.8.4.1. Formulácia

— „V článku [3] [nariadenia ...] sa dopĺňa tento odsek³⁵:

„[4.] ...“

— „V článku [3] [nariadenia ...] sa dopĺňa tento odsek:

„...“

³³ Druhé dodatočné písmeno je potrebné, ak sa rovnaký spôsob číslovania už použil pre predchádzajúci pododdiel rovnakej úrovne. Napríklad nový článok vložený medzi článok 1a a článok 1b sa nazýva „Článok 1aa“.

³⁴ Zložitejšie vkladania je možné vyriešiť použitím symbolu „-“. Napríklad vloženie článku 1-a medzi článok 1 a článok 1a.

³⁵ V prípade zložitejších pozmeňujúcich návrhov môže odkaz na číslo ustanovenia, ktoré sa má vložiť, uľahčiť čítanie zmeneného aktu a úlohu konsolidácie.

C.8.4.2. Číslovanie

Ak sa do normatívnej časti platného aktu dopĺňajú články, číslované odseky alebo iné prvky členenia, ktoré sú označené číslom alebo písmenom, označia sa číslom alebo písmenom nadradeným číslu alebo písmenu prvku členenia na tej istej úrovni, za ktorým nasledujú.³⁶

C.8.5. Vypustenie³⁷

C.8.5.1. Formulácia

Pre vypustenie ustanovenia alebo časti ustanovenia sa môžu použiť tieto formulácie:

- „[V nariadení ...] sa vypúšťa článok [3].“
- „V článku [3] [nariadenia ...] sa vypúšťa [odsek .../[prvý] [pod]odsek/...].“
- „V článku [3] [nariadenia ...] sa vypúšťa [prvá] veta.“
- „V článku [3] [nariadenia ...] sa vypúšťajú [pojmy/slová] „...“.“³⁸

Pre vypustenie vyšších prvkov členenia (časť, hlava, kapitola, oddiel) sa môže použiť v zásade takáto formulácia „[V nariadení ...] sa vypúšťa kapitola [III].“ V určitých prípadoch však čitateľ môže mať pochybnosti o tom, či sa vypustenie týka vyššieho prvku členenia vrátane všetkých článkov, ktoré obsahuje, alebo len prvku členenia bez toho, aby sa zmenil jeho obsah. V takýchto prípadoch sa môžu použiť tieto formulácie, aby bol jasný cieľ vypustenia a aby sa zvýšila právna istota:

- „[Kapitola] [III], obsahujúca články [12 až 15], sa vypúšťa.“
- „[Kapitola] [III] sa ako prvok členenia vypúšťa a články [12 až 15], ktoré obsahovala, sa teraz stávajú súčasťou [kapitoly] [II].“

³⁶ Vo výnimočných prípadoch, ak bolo nadradené číslo alebo písmeno pôvodne pridelené k ustanoveniu, ktoré sa odvtedy vypustilo, doplneným prvkom členenia sa prideli číslo alebo písmeno predchádzajúceho prvku členenia na rovnakej úrovni v príslušnom poradí „a“, „b“, „c“, „d“, „e“, atď. (pozri bod [18.2](#) príručky).

³⁷ Pokiaľ ide o požiadavku uviesť dôvody na vypustenie odôvodnení, pozri bod [10.6](#) príručky.

³⁸ Pokiaľ ide o nevýhody spojené s vypúšťaním pojmov alebo slov, pozri bod [18.13.1](#) príručky.

C.8.5.2. Číslovanie

Ak sa vypúšťajú články, číslované odseky, iné základné jednotky alebo nižšie prvky členenia, ktoré sú označené číslom alebo písmenom, alebo vyššie prvky členenia, malo by sa **zabrániť prečíslovaniu** článkov, odsekov, iných základných jednotiek alebo nižších prvkov členenia alebo vyšších prvkov členenia, ktoré za nimi nasledujú, pretože na ne už môžu odkazovať iné akty (pozri bod [18.2](#) príručky). K prečíslovaniu by sa malo pristúpiť len v rámci kodifikácie alebo prepracovania.

C.8.6. Ak ide o zmeny jednej alebo viacerých príloh

C.8.6.1. Štandardná prezentácia (zmeny obsiahnuté v prílohe)

— Konkrétne zmeny prílohy

Formulácia, ktorá sa vloží do článkov pozmeňujúceho aktu:

„[Príloha(Prílohy)/Príloha .../Prílohy ...] [k nariadeniu (EÚ) ...] sa [mení/menia] v súlade s [prílohou/prílohou ...] k tomuto nariadeniu.“

Formulácia, ktorá sa vloží do prílohy k pozmeňujúcemu aktu:

„PRÍLOHA [...]

[Príloha(Prílohy)/Príloha .../Prílohy ...] ... k [nariadeniu ...] sa [mení/menia] takto:

1.“

— Nahradenie celej prílohy:

Formulácia, ktorá sa vloží do článkov pozmeňujúceho aktu:

„[Príloha/Príloha ...] [k nariadeniu ...] sa nahrádza textom uvedeným v [prílohe/prílohe ...] k tomuto [nariadeniu].“

Formulácia, ktorá sa vloží do prílohy k pozmeňujúcemu aktu:

„PRÍLOHA [...]

„PRÍLOHA [...]

...““

— Vloženie novej prílohy:

Formulácia, ktorá sa vloží do článkov pozmeňujúceho aktu:

„[V nariadení ...] sa text uvedený v [prílohe/prílohe ...] k tomuto [nariadeniu] vkladá ako príloha ...“

Formulácia, ktorá sa vloží do prílohy k pozmeňujúcemu aktu:

„PRÍLOHA [...]

„PRÍLOHA ...

...““

Na označenie novej prílohy a nasledujúcich príloh by sa mal *mutatis mutandis* uplatňovať bod C.8.3.2.

— Doplnenie novej prílohy:

Formulácia, ktorá sa vloží do článkov pozmeňujúceho aktu:

„[Nariadenie ...] sa mení takto:

[(...)] [jediná príloha sa označuje ako príloha I;]

(...) text uvedený v [prílohe/prílohe ...] k tomuto [nariadeniu] sa dopĺňa ako príloha ...;“

Formulácia, ktorá sa vloží do prílohy k pozmeňujúcemu aktu:

„PRÍLOHA [...]

„PRÍLOHA ...

...“.

Na označenie novej prílohy by sa mal *mutatis mutandis* uplatňovať bod C.8.4.2.

C.8.6.2. Osobitné pravidlo o prezentácii v prípade jednoduchej zmeny (prostredníctvom priamej zmeny v článkoch)

— „Príloha ... [k nariadeniu ...] sa mení takto:

„1.”

— „[Nariadenie ...] sa mení takto:

„1.“.

...

[4.] [Názov] prílohy ... sa nahrádza takto:

„...“.

C.8.7. Zmeny, ktoré sa nevzťahujú na určitý jazyk

V niektorých prípadoch sa niektoré ustanovenia pozmeňujúceho aktu v určitom jazyku neuplatnia alebo v ňom nemajú zmysel, pretože v tomto jazyku pozmeňovaný akt už zohľadňuje zmenu vykonanú v iných jazykoch.

Vtedy je vhodné, aby sa v dotknutom jazyku zachovalo číslovanie pozmeňujúceho ustanovenia, ktoré sa neuplatní alebo nemá zmysel, s dodatkom „*netýka sa [slovenského] znenia*“.

C.9. FORMULÁCIE PRE ZRUŠENIE A PREDĹŽENIE PLATNOSTI

C.9.1. Zrušenie³⁹

Zrušenie, ktoré nadobúda účinnosť dňom nadobudnutia účinnosti aktu o zrušení:

— „[Nariadenie...] sa zrušuje.“

Zrušenie, ktoré nadobúda účinnosť k inému dátumu:

— „[Nariadenie ...] sa zrušuje s účinnosťou od ...“

C.9.2. Predĺženie platnosti

— „[V článku ...] [nariadenia ...] sa dátum ... nahrádza dátumom ...“

C.10. FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA NADOBUDNUTIA ÚČINNOSTI A UPLATŇOVANIA^{40 41 42}

C.10.1. Nadobudnutie účinnosti

– „[Toto nariadenie] nadobúda účinnosť [[dvadsiatym] dňom nasledujúcim po jeho uverejnení] [dňom jeho uverejnenia] v *Úradnom vestníku Európskej únie*⁴³.“

– „[Toto nariadenie] nadobúda účinnosť ...“

³⁹ Pokiaľ ide o požiadavku uviesť dôvody na zrušenie v odôvodneniach, pozri bod [10.6](#) príručky.

Pokiaľ ide o kodifikáciu, pozri osobitnú formuláciu uvedenú v bode C.3.3.

Pokiaľ ide o prepracované znenie, pozri osobitnú formuláciu uvedenú v bodoch C.4.2.3 a C.4.3.2. Pokiaľ ide o odkazy na dátumy a lehoty, pozri tiež bod D.10.

⁴⁰ Pokiaľ ide o prepracované znenie smerníc, pozri osobitnú formuláciu uvedenú v bode C.4.2.3.

⁴¹ Slovo „vrátane“ je zbytočné vo všetkých formuláciách uvedených v bode [C.10](#).

⁴² Stanovenie dňa nadobudnutia účinnosti alebo dňa začatia uplatňovania, ktorý zodpovedá prvému dňu roka, štvrtroka alebo aspoň kalendárneho mesiaca, môže adresátom uľahčiť uplatňovanie aktu.

⁴³ Ak je uplatňovanie spätné, mala by sa použiť formulácia „nadobúda účinnosť **dňom** jeho uverejnenia“.

C.10.2. Uplatňovanie

Ak nie je obdobie uplatňovania aktu alebo niektorých jeho ustanovení časovo neobmedzené obdobie začínajúce dňom nadobudnutia účinnosti (spätné⁴⁴, odložené alebo obmedzené uplatňovanie), v záverečnom článku sa uvedie jedna z týchto formulácií:

- „[Toto nariadenie] sa uplatňuje [od .../do .../od ... do .../...].“
- „[Článok 3] sa uplatňuje [od .../do .../od ... do .../...].“
- „[Toto nariadenie] nadobúda účinnosť [dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*].

Uplatňuje sa od ...

[Článok 3] sa však uplatňuje od ...“

- „[Toto nariadenie] stráca účinnosť (dňom) ...“
- „[Článok 3] sa prestane uplatňovať ...“

Alternatívne sa v inom ako záverečnom článku môže použiť táto formulácia:

- „... počas obdobia od ... do ...“
- „... od ... do ...“
- „... [s účinnosťou] od ...“

⁴⁴ Dôvody na spätné uplatňovanie by sa s osobitnou starostlivosťou mali uviesť v odôvodneniach (bod [10.14](#) príručky).

C.11. FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA PRIAMEJ UPLATNITEĽNOSTI A ADRESÁTOV

C.11.1. Priama uplatniteľnosť nariadení

Nariadenia, ktoré sa uplatňujú na všetky členské štáty a vo všetkých členských štátoch:

„Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a priamo uplatniteľné vo všetkých členských štátoch.“

Nariadenia, ktoré sa uplatňujú len na niektoré členské štáty a v niektorých členských štátoch (napríklad členské štáty, ktoré sú členmi eurozóny):

„Toto nariadenie je záväzné v celom rozsahu a je priamo uplatniteľné v členských štátoch v súlade so zmluvami.“

Tieto odseky nie sú uvedené v záverečnom článku nariadenia. Sú umiestnené medzi záverečným článkom a slovami „V ...“

C.11.2. Adresáti smerníc

Ak je smernica určená všetkým členským štátom:

„Článok ...

[Adresáti]

Táto smernica je určená členským štátom.“

Ak je smernica určená len niektorým členským štátom (napríklad členským štátom, ktoré sú členmi eurozóny):

„Článok ...

[Adresáti]

Táto smernica je určená členským štátom v súlade so zmluvami.“

C.11.3. Adresáti rozhodnutí

V rozhodnutiach prijatých v súlade s riadnym legislatívnym postupom sa uvádza, že sú určené všetkým členským štátom, niektorým členským štátom, alebo sa v nich neuvádzajú žiadni adresáti.

Ak je rozhodnutie určené všetkým členským štátom:

„Článok ...

[Adresáti]

Toto rozhodnutie je určené členským štátom.“

Ak je rozhodnutie určené len niektorým členským štátom (napríklad členským štátom, ktoré sú členmi eurozóny):

„Článok ...

[Adresáti]

Toto rozhodnutie je určené členským štátom v súlade so zmluvami.“

C.12. FORMULÁCIE ŠPECIFICKÉ PRE „SCHENGENSKÉ" AKTY A INÉ AKTY, NA KTORÉ SA VZŤAHUJE TRETIA ČASŤ, HLAVA V ZFEÚ

C.12.1. „Schengenské" akty

C.12.1.1. Island a Nórsko – účasť na uplatňovaní

„(...) Pokiaľ ide o Island a Nórsko, toto/táto [nariadenie/smernica/rozhodnutie] predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstva o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a rozvoji schengenského *acquis*^{*}, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode ... rozhodnutia Rady 1999/437/ES^{**}.

* Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 36,
ELI: [http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/agree_international/1999/439(1)/oj).

** Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k Dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstva o pridružení týchto dvoch štátov pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).“

C.12.1.2. Švajčiarsko – účasť na uplatňovaní na základe ktoréhokoľvek článku ZFEÚ okrem článkov 82 až 89 (predtým tretia časť, hlava IV Zmluvy o ES)

„(...) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto/táto [nariadenie/smernica/rozhodnutie] predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*^{*}, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode ... rozhodnutia Rady 1999/437/ES^{**} v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/146/ES^{***}.⁴⁵

* Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

** Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k Dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

*** Rozhodnutie Rady 2008/146/ES z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskeho spoločenstva Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/146/oj>).“

⁴⁵ Aj po zlúčení pôvodnej tretej časti, hlavy IV Zmluvy o ES a hlavy VI Zmluvy o EÚ sa naďalej uplatňujú obe rozhodnutia o pridružení Švajčiarska a oba prípady sa musia rozlišovať. To isté sa vzťahuje na Lichtenštajnsko.

C.12.1.3. Švajčiarsko – účasť na uplatňovaní na základe ktoréhokoľvek z článkov 82 až 89 ZFEÚ (predtým hlava VI Zmluvy o EÚ)

„(...) Pokiaľ ide o Švajčiarsko, toto/táto [nariadenie/smernica/rozhodnutie] predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*^{*}, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode ... rozhodnutia Rady 1999/437/ES^{**} v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2008/149/SVV^{***}.⁴⁶

* Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 52.

** Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k Dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

*** Rozhodnutie Rady 2008/149/SVV z 28. januára 2008 o uzavretí v mene Európskej únie Dohody medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 53, 27.2.2008, s. 50, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2008/149/oj>).”

⁴⁶ Bližší odkaz na rozhodnutie 1999/437/ES nie je zvyčajne potrebný, pretože sa už nachádza v odôvodnení týkajúcom sa Islandu a Nórska.

C.12.1.4. Lichtenštajnsko - účasť na uplatňovaní na základe ktoréhokoľvek článku ZFEÚ okrem článkov 82 až 89 (predtým tretia časť, hlava IV Zmluvy o ES)

„(...) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto/táto [nariadenie/smernica/rozhodnutie] predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*^{*}, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode ... rozhodnutia Rady 1999/437/ES^{**} v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/350/EÚ^{***}.

* Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 21.

** Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k Dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

*** Rozhodnutie Rady 2011/350/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí, v mene Európskej únie, Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k implementácii, uplatňovaniu a rozvoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje na zrušenie kontrol na vnútorných hraniciach a pohyb osôb (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 19, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/350/oj>).”

C.12.1.5. Lichtenštajnsko – účasť na uplatňovaní na základe ktoréhokoľvek z článkov 82 až 89 ZFEÚ (predtým hlava VI Zmluvy o EÚ)

„(...) Pokiaľ ide o Lichtenštajnsko, toto/táto [nariadenie/smernica/rozhodnutie] predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis* v zmysle Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*^{*}, ktoré patria do oblasti uvedenej v článku 1 bode ... rozhodnutia Rady 1999/437/ES^{**} v spojení s článkom 3 rozhodnutia Rady 2011/349/EÚ^{***}.⁴⁷

* Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 3.

** Rozhodnutie Rady 1999/437/ES zo 17. mája 1999 o určitých vykonávacích predpisoch k Dohode uzavretej medzi Radou Európskej únie a Islandskou republikou a Nórskeho kráľovstvom o pridružení Islandskej republiky a Nórskeho kráľovstva pri vykonávaní, uplatňovaní a vývoji schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 176, 10.7.1999, s. 31, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/1999/437/oj>).

*** Rozhodnutie Rady 2011/349/EÚ zo 7. marca 2011 o uzavretí, v mene Európskej únie, Protokolu medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom, Švajčiarskou konfederáciou a Lichtenštajnským kniežatstvom o pristúpení Lichtenštajnského kniežatstva k Dohode medzi Európskou úniou, Európskym spoločenstvom a Švajčiarskou konfederáciou o pridružení Švajčiarskej konfederácie k vykonávaniu, uplatňovaniu a vývoju schengenského *acquis*, ktoré sa vzťahuje najmä na justičnú spoluprácu v trestných veciach a policajnú spoluprácu (Ú. v. EÚ L 160, 18.6.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2011/349/oj>).”

⁴⁷ Bližší odkaz na rozhodnutie 1999/437/ES nie je zvyčajne potrebný, pretože sa už nachádza v odôvodnení týkajúcom sa Islandu a Nórska.

C.12.1.6. Island, Lichtenštajnsko, Nórsko a Švajčiarsko – účasť vo výboroch

„(...) Island, Lichtenštajnsko, Nórsko a Švajčiarsko sa zúčastňujú na práci výborov, ktoré pomáhajú Komisii pri výkone jej vykonávacích právomocí v súvislosti s vykonávaním, uplatňovaním a vývojom schengenského *acquis* v súlade s dohodou z 22. septembra 2011* medzi Európskou úniou a uvedenými pridruženými štátmi.

* Dohoda medzi Európskou úniou a Islandskou republikou, Lichtenštajnským kniežatstvom, Nórsnym kráľovstvom a Švajčiarskou konfederáciou o účasti týchto štátov na práci výborov, ktoré pomáhajú Európskej komisii pri výkone jej vykonávacích právomocí v súvislosti s vykonávaním, uplatňovaním a vývojom schengenského *acquis* (Ú. v. EÚ L 103, 13.4.2012. s. 4, ELI: http://data.europa.eu/eli/agree_international/2012/193/oj).”

C.12.1.7. Dánsko – neúčasť (s možnosťou pristúpenia)

„(...) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto/tejto [nariadenia/smernice/rozhodnutia], nie je ním/ňou viazané ani nepodlieha jeho/jej uplatňovaniu. Vzhľadom na to, že toto/táto [nariadenie/smernica/rozhodnutie] je založené/založená na schengenskom *acquis*, sa Dánsko v súlade s článkom 4 uvedeného protokolu rozhodne do šiestich mesiacov po rozhodnutí Rady o tomto/tejto [nariadení/smernici/rozhodnutí], či ho/ju bude transponovať do svojho vnútroštátneho práva⁴⁸.”

C.12.1.8. Írsko – účasť

„(...) Írsko sa zúčastňuje na tomto/tejto [nariadení/smernici/rozhodnutí] v súlade s článkom 5 ods. 1 Protokolu č. 19 o schengenskom *acquis* začlenenom do rámca Európskej únie, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a v súlade s článkom 6 ods. 2 rozhodnutia Rady 2002/192/ES*.

* Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).”

⁴⁸ Toto odôvodnenie sa preskúma ihneď po tom, ako Dánsko predloží oznámenie podľa článku 8 ods. 1 Protokolu č. 22.

C.12.1.9. Írsko – neúčast

„(...) Toto/táto [nariadenie/smernica/rozhodnutie] predstavuje vývoj ustanovení schengenského *acquis*, na ktorom sa Írsko nezúčastňuje v súlade s rozhodnutím Rady 2002/192/ES*; Írsko sa preto nezúčastňuje na jeho/jej prijatí, nie je ním/ňou viazané ani nepodlieha jeho/jej uplatňovaniu⁴⁹.

* Rozhodnutie Rady 2002/192/ES z 28. februára 2002 o požiadavke Írska zúčastňovať sa na niektorých ustanoveniach schengenského *acquis* (Ú. v. ES L 64, 7.3.2002, s. 20, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2002/192/oj>).”

C.12.1.10. Nové členské štáty, pre ktoré ešte schengenské *acquis* nenadobudlo úplnú účinnosť⁵⁰

„(...) Toto/táto [nariadenie/smernica/rozhodnutie] predstavuje akt, ktorý je založený na schengenskom *acquis* alebo s ním inak súvisí v zmysle [článku 3 ods. 1 aktu o pristúpení z roku 2003, článku 4 ods. 1 aktu o pristúpení z roku 2005 a článku 4 ods. 1 aktu o pristúpení z roku 2011 / článku 3 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2003, článku 4 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2005 a článku 4 ods. 2 aktu o pristúpení z roku 2011].”

C.12.2. Iné akty, na ktoré sa vzťahuje tretia časť, hlava V ZFEÚ (akty, ktoré nepredstavujú vývoj schengenského *acquis*)

C.12.2.1. Dánsko – odôvodnenie o osobitnom postavení

„(...) V súlade s článkami 1 a 2 Protokolu č. 22 o postavení Dánska, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, sa Dánsko nezúčastňuje na prijatí tohto/tejto [nariadenia/smernice/rozhodnutia], nie je ním/ňou viazané ani nepodlieha jeho/jej uplatňovaniu.”⁵¹

⁴⁹ Pre prípady, na ktoré sa vzťahuje situácia uvedená v článku 5 ods. 2 až 5 Protokolu č. 19, nie je navrhnuté štandardné odôvodnenie.

⁵⁰ Toto odôvodnenie sa stane nadbytočné, keď sa príslušné členské štáty budú plne zúčastňovať na schengenskom *acquis*.

⁵¹ Toto odôvodnenie sa preskúma ihneď po tom, ako Dánsko predloží oznámenie podľa článku 8 ods. 1 Protokolu č. 22.

C.12.2.2. Írsko – odôvodnenie o osobitnom postavení: neúčast'

„(...) V súlade s článkami 1 a 2 [a článkom 4a ods. 1⁵²] Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, a bez toho, aby bol dotknutý článok 4 uvedeného protokolu, sa Írsko nezúčastňuje na prijatí tohto/tejto [nariadenia/smernice/rozhodnutia] a nie je ním/ňou viazané ani nepodlieha jeho/jej uplatňovaniu.”

C.12.2.3. Írsko – odôvodnenie o osobitnom postavení: účasť

„(...) V súlade s článkom 3 [a článkom 4a ods. 1⁵³] Protokolu č. 21 o postavení Spojeného kráľovstva a Írska s ohľadom na priestor slobody, bezpečnosti a spravodlivosti, ktorý je pripojený k Zmluve o Európskej únii a Zmluve o fungovaní Európskej únie, Írsko [listom z ...] oznámilo želanie zúčastniť sa na prijatí a uplatňovaní tohto/tejto [nariadenia/smernice/rozhodnutia].”

C.12.2.4. Akty, ktorými sa nahrádza platný akt, ktorým je Írsko už viazané (prepracované znenie de facto)

a) Názov

„SMERNICA EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY (EÚ) [2015]/[1]

Z ...

o ... a ktorou sa nahrádza [rámcové rozhodnutie .../smernica ...]”

⁵² Táto formulácia sa použije, pokiaľ ide o akt, ktorým sa mení, nahrádza alebo zrušuje (nahradením ako je to v prípade prepracovaného znenia) akt, ktorým je Írsko už viazané.

⁵³ Táto formulácia sa použije, pokiaľ ide o akt, ktorým sa mení, nahrádza alebo zrušuje (nahradením ako je to v prípade prepracovaného znenia) akt, ktorým je Írsko už viazané.

b) Osobitné odôvodnenie (vloží sa ku koncu preambuly a pred odôvodneniami týkajúcimi sa účasti alebo neúčasti)

„(...) Cieľom tejto smernice je zmeniť a rozšíriť ustanovenia [rámcového rozhodnutia .../smernice ...]. Vzhľadom na to, že ide o podstatné zmeny, pokiaľ ide o ich povahu a množstvo, v záujme jasnosti by sa [rámcové rozhodnutie ... /smernica ...] malo/mala nahradiť vo vzťahu k členským štátom, ktoré sú viazané touto smernicou.”

c) Záverečný článok týkajúci sa nahradenia

„Článok [X]

[Nahradenie [rámcového rozhodnutia .../smernice ...]]

[Rámcové rozhodnutie .../smernica ...] sa vo vzťahu k členským štátom viazaným touto smernicou nahrádza bez toho, aby boli dotknuté povinnosti uvedených členských štátov týkajúce sa lehoty na transpozíciu uvedeného/uvedenej [rámcového rozhodnutia/smernice] do vnútroštátneho práva.

Pokiaľ ide o členské štáty viazané touto smernicou, odkazy na [rámcové rozhodnutie .../smernicu ...] sa považujú za odkazy na túto smernicu.“

C.13. FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA TRANSPOZÍCIE SMERNÍC⁵⁴

Tieto formulácie sa vzťahujú na najbežnejšie prípady. Formulácia, ktorá sa použije na stanovenie transpozície smernice, sa môže odlišovať v závislosti od osobitných charakteristík danej smernice.⁵⁵

C.13.1. Uplatňovanie každým členským štátom v rámci stanovenej lehoty alebo do stanoveného termínu

„Článok ...

1. Členské štáty [uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia /prijmú potrebné opatrenia] na dosiahnutie súladu s touto smernicou [do .../s účinnosťou od .../v lehote ... od nadobudnutia jej účinnosti]. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

⁵⁴ Pokiaľ ide o prepracovanie, pozri formuláciu týkajúcu sa transpozície uvedenú v bode C.4.2.3.

⁵⁵ Formulácia použitá v návrhu Komisie môže byť mierne odlišná.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie [hlavných] opatrení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice. [Komisia o tom informuje ostatné členské štáty.]”

C.13.2. Uplatňovanie od rovnakého dňa vo všetkých členských štátoch

„Článok ...

1. Členské štáty [po porade s Komisiou] prijímú a uverejnia do ... opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Tieto opatrenia uplatňujú od

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.

2. Po nadobudnutí účinnosti tejto smernice členské štáty informujú Komisiu o všetkých návrhoch ustanovení zákonov, právnych predpisov alebo správnych opatrení, ktoré zamýšľajú prijať v oblasti pôsobnosti tejto smernice, a to v dostatočnom predstihu tak, aby sa k nim mohla vyjadriť.”

C.13.3. Prijatie, uverejnenie a uplatňovanie každým členským štátom v rámci stanovenej lehoty alebo do stanoveného termínu

„Článok ...

Členské štáty prijímú a uverejnia do ... zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou pred Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých opatreniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravia členské štáty.”

C.13.4. Členské štáty, ktoré už majú ustanovenia zodpovedajúce požiadavkám smernice

„Členské štáty oznámia Komisii znenie zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení týkajúcich sa uplatňovania tejto smernice.”

C.13.5. Oprávnenie prijímať opatrenia

„Členské štáty bezodkladne informujú Komisiu o opatreniach prijatých na základe tejto smernice.”

C.13.6. Vzťah medzi ustanoveniami smernice a vnútroštátnymi transpozičnými opatreniami

V smerniciach sa niekedy vyskytuje ustanovenie o potrebe uviesť vo vysvetľujúcom dokumente vzťah medzi ustanoveniami smernice a transpozičnými opatreniami prijatými v rôznych členských štátoch. Toto ustanovenie má formu odôvodnenia:

„(...) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 o vysvetľujúcich dokumentoch* sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.

* Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.“

C.14. FORMULÁCIE TÝKAJÚCE SA SANKCIÍ NA VNÚTROŠTÁTNEJ ÚROVNI

C.14.1. V nariadení

„Členské štáty stanovujú pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení tohto nariadenia, a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty o týchto pravidlách a opatreniach [do .../bezodkladne] informujú Komisiu a [bezodkladne] jej oznámia každú nasledujúcu zmenu, ktorá ich ovplyvní.”

C.14.2. V smernici

„Členské štáty stanovujú pravidlá, pokiaľ ide o sankcie uplatniteľné pri porušení vnútroštátnych ustanovení prijatých podľa tejto smernice, a prijímajú všetky opatrenia potrebné na zabezpečenie ich uplatňovania. Stanovené sankcie musia byť účinné, primerané a odrádzajúce. Členské štáty o týchto pravidlách a opatreniach [do ... /bezodkladne] informujú Komisiu a [bezodkladne] jej oznámia každú nasledujúcu zmenu, ktorá ich ovplyvní.”

D. ČASŤ D — DOPLŇUJÚCE PRAVIDLÁ PRE VYPRACÚVANIE TEXTOV

D.1. VYPRACÚVANIE ÚPLNÉHO NÁZVU

D.1.1. Všeobecne

Pozri bod [8](#) príručky.

D.1.2. Príslušná doména

V úplnom názve aktov v rámci riadneho legislatívneho postupu je doména zvyčajne označená „(EÚ)“.

Niekedy má akt dvojaký právny základ, jeden v ZFEÚ a druhý v Zmluve o Euratome. V takýchto prípadoch úplný názov obsahuje slová „(EÚ, Euratom)“.

D.1.3. Číslovanie

Pri príprave aktu prijatého v súlade s riadnym legislatívnym postupom na uverejnenie vloží Úrad pre publikácie číslo do úplného názvu aktu za odkazom na príslušnú doménu. Od 1. januára 2015 uvedené číslo zahŕňa rok uverejnenia, po ktorom nasleduje poradové číslo (napríklad „2015/1“).⁵⁶

⁵⁶ Podrobnejšie informácie sa uvádzajú v úradnom oznámení Úradu pre publikácie „[Harmonizácia číslovania právnych aktov EÚ](#)“.

D.1.4. Názov

D.1.4.1. Stručnosť

V príručke (bod [8](#)) sa predovšetkým stanovuje, že názov musí byť podľa možnosti čo najstručnejší. Na tento účel možno okrem iného:

- skrátiť názov iného aktu, ktorý sa má uviesť, ako je stanovené v bode [16.10.1](#) príručky⁵⁷, a
- používať skrátené formy (napríklad, „Únia“ namiesto „Európska únia“, „členské štáty“ namiesto „členské štáty Európskej únie“ a „ZFEÚ“ namiesto „Zmluva o fungovaní Európskej únie“) a, výnimočne, používať bežné skratky (napríklad „ACP“, „OECD“, „Europol“).

D.1.4.2. Pozmeňujúce alebo zrušujúce akty

Pozri body [8.3](#), [18.9](#), [18.10](#) a [19.3](#) príručky. Je teda potrebné poznamenať, že v prípade, ak cieľom aktu je zmena iného aktu, musí vo svojom názve obsahovať slová „ktorým (ktorou) sa mení“ alebo „o zmene“ (slová ako „nahrádza sa ...“ by sa nemali používať pretože vyjadrujú iba jeden spôsob právneho úkonu, ktorým sa mení akt).

Poradie, v ktorom sú zmenené akty citované v názve pozmeňujúceho aktu, zohľadňuje tieto kritériá:

1. autor: akty Európskeho parlamentu a Rady sa citujú pred aktmi Rady; akty Rady sa citujú pred aktmi Komisie;

⁵⁷ V tomto bode príručky sa uvádza niekoľko príkladov znenia, ktoré by spôsobilo, že názov by bol zbytočne ťažkopádny, a preto by sa malo vynechať. Dalším príkladom je zbytočné opakovanie prvkov, ktoré sa už spomínali v názve. Preto sa na konci nasledujúceho názvu neopakuje názov nariadenia (EHS) č. 1408/71, a to napriek tomu, že je súčasťou úplného názvu nariadenia (EHS) č. 574/72: „Nariadenie Rady (ES) č. 118/97 z 2. decembra 1996, ktoré mení a dopĺňa a aktualizuje nariadenie (EHS) č. **1408/71** o uplatňovaní systémov sociálneho zabezpečenia na zamestnancov, samostatne zárobkovo činné osoby a ich rodinných príslušníkov, ktorí sa pohybujú v rámci Spoločenstva, a nariadenie (EHS) č. 574/72, ktorým sa stanovuje postup na vykonávanie nariadenia (EHS) č. **1408/71**.“

2. dátum aktu: viac aktov prijatých tým istým autorom alebo autormi sa cituje v chronologickom poradí;
3. druh aktu: v prípade, ak sa mení viac aktov, ktoré boli prijaté tým istým autorom alebo autormi v ten istý deň, uvádzajú sa najprv nariadenia, po nich smernice a potom rozhodnutia;
4. poradové číslo: viac aktov rovnakého druhu prijaté tým istým autorom alebo autormi v ten istý deň sa cituje v poradí podľa poradového čísla, ktoré im bolo pridelené Úradom pre publikácie pri ich uverejnení.

Akt, ktorým sa zrušuje iný akt, musí vo svojom názve obsahovať slová „ktorým (ktorou) sa zrušuje“, resp. „o zrušení“, s výnimkou prípadov, ak je akt o zrušení kodifikovaným znením (pozri bod C.3.1) alebo prepracovaným znením (pozri bod C.4.1).⁵⁸ Osobitné pravidlá uplatniteľné v názvoch pozmeňujúcich aktov sa uplatňujú *mutatis mutandis* pre názvy aktov o zrušení.

Názov aktu, ktorým sa mení alebo ruší iný akt, by mal odkazovať najprv na zmenené akty a až potom na zrušené akty.

V prípade, ak sa aktom mení alebo zrušuje veľké množstvo aktov, výnimočne nie je nevyhnutné odkazovať na všetky tieto akty: namiesto toho možno použiť inú formuláciu, ktorá zachová čitateľnosť textu.⁵⁹

D.1.4.3. Kodifikované a prepracované znenia

Osobitné pravidlá sa uplatňujú na názvy kodifikovaných znení (pozri bod C.3.1) a prepracovaných znení (pozri bod C.4.1).

⁵⁸ Pravidlá uplatnené v návrhu Komisie môžu byť mierne odlišné.

⁵⁹ Napríklad: „Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1137/2008 z 22. októbra 2008 o prispôbení určitých nástrojov, na ktoré sa vzťahuje postup ustanovený v článku 251 zmluvy, rozhodnutiu Rady 1999/468/ES, pokiaľ ide o regulačný postup s kontrolou — Prispôbenie právnych aktov regulačnému postupu s kontrolou — Prvá časť“.

D.1.4.4. Zmena služobného poriadku

Ak ide o nariadenia, ktorými sa mení služobný poriadok, predmet sa uvedie priamo bez zmienky nariadenia, ktorým sa stanovuje služobný poriadok (dôvodom je, že základné ustanovenia služobného poriadku sa nachádzajú vo viacerých aktoch):

„NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

(EÚ, Euratom) [2015]/[1]

z ...,

ktorým sa mení Služobný poriadok úradníkov Európskej únie [a Podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Európskej únie] [so zreteľom na ...]“

nie

„NARIADENIE EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY

(EÚ, Euratom) [2015]/[1]

z ...,

ktorým sa mení nariadenie Rady (EHS, Euratom, EHSV) č. 259/68 [so zreteľom na ...]“

D.2. VYPRACÚVANIE CITÁCIÍ

D.2.1. Všeobecne

Pozri bod [9](#) príručky.

D.2.2. Citácie týkajúce sa právneho základu

Pozri časť A, kolónky [F](#) a [G](#).

D.2.3. Citácie týkajúce sa návrhu predloženého zákonodarcovi

Pozri časť A, kolónky [H1 až H4](#).

D.2.4. Citácia týkajúca sa postúpenia národným parlamentom

Pozri časť A, kolónka [I](#).

D.2.5. Citácie týkajúce sa porád

Pozri časť A, kolónky [J až O](#).

D.2.5.1. Porady, ktorých výsledkom nie je vydanie stanoviska

Ak zmluvy vyžadujú poradu s inštitúciou alebo orgánom, ale po tejto porade nebolo vydané stanovisko, citácia týkajúca sa porád, ktorá spravidla znie „so zreteľom na stanovisko ... [názov inštitúcie alebo orgánu]“, sa nahradí citáciou, ktorá znie „po porade s ... [názov inštitúcie alebo orgánu]“. V takýchto prípadoch sa citácia uvedie bez poznámky pod čiarou alebo ďalšej informácie.

D.2.5.2. Ak je vydané viac než jedno stanovisko

Stáva sa, že konzultovaná inštitúcia alebo konzultovaný orgán vydá viac než jedno stanovisko. V takýchto prípadoch sa musia uviesť všetky tieto stanoviská a odkaz na ich prípadné uverejnenie.

Ak napríklad Európsky hospodársky a sociálny výbor vydal dve stanoviská, ktoré boli uverejnené, citácia a poznámka pod čiarou budú znieť takto:

„so zreteľom na stanoviská Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru * ,

* Ú. v. EÚ ... a Ú. v. EÚ“

Ak bolo uverejnené len prvé stanovisko výboru, citácia a poznámka pod čiarou budú znieť takto:

„so zreteľom na stanoviská Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru^{*},

* Stanovisko z [17. marca 2010] (Ú. v. EÚ ...) a stanovisko z [8. septembra 2011] (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).“

D.2.5.3. Nepovinné porady, ktoré sú ustanovené v zmluvách

Citácia „so zreteľom na stanovisko ... [názov inštitúcie alebo orgánu],“ sa musí vložiť aj v prípade, ak bolo vydané stanovisko po nep povinnej porade alebo iniciatíve podľa zmlúv (napríklad podľa článku 304 prvého odseku druhej a tretej vety ZFEÚ). Ak je porada Európskeho parlamentu, Rady alebo oboch inštitúcií nepovinná a po tejto porade nebolo vydané stanovisko, uvedená citácia sa nahradí citáciou v znení: „po porade s ... [názov inštitúcie alebo orgánu]“ bez poznámky pod čiarou alebo ďalšej informácie. V prípade, ak je porada Komisie nepovinná a po tejto porade nebolo vydané stanovisko, uvedený procesný krok sa v citácii neuvádza.

D.2.5.4. Porady, ktoré nie sú ustanovené v zmluvách

Stanoviská, ktoré nie sú ustanovené v zmluvách (napríklad stanoviská európskeho dozorného úradníka pre ochranu údajov alebo stanoviská technických orgánov) sa v citáciách neuvádzajú. Uvádzajú sa spravidla na konci odôvodnení s použitím formulácie stanovenej v bode C.6.

D.2.6. Citácia týkajúca sa legislatívneho postupu

D.2.6.1. Prijatie v prvom čítaní

Citácia a poznámka pod čiarou znie:

„konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom,^{*}

* Pozícia Európskeho parlamentu z ... [(Ú. v. EÚ ...)/(zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku)] a rozhodnutie Rady z“

D.2.6.2. Prijatie v druhom čítaní

Citácia a poznámka pod čiarou znie:

„konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom“^{*},

* Pozícia Európskeho parlamentu z ... [(Ú. v. EÚ ...)/(zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku)] a pozícia Rady v prvom čítaní z ... [(Ú. v. EÚ ...)/(zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku)]. Pozícia Európskeho parlamentu z ... [(Ú. v. EÚ ...)/(zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku)] (a rozhodnutie Rady z ...⁶⁰).“

D.2.6.3. Prijatie v treťom čítaní

Citácia a poznámka pod čiarou znie:

„konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom, [so zreteľom na spoločný návrh schválený Zmierovacím výborom ...]“^{*},

* Pozícia Európskeho parlamentu z ... [(Ú. v. EÚ ...)/(zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku)] a pozícia Rady v prvom čítaní z ... [(Ú. v. EÚ ...)/(zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku)]. Pozícia Európskeho parlamentu z ... [(Ú. v. EÚ ...)/(zatiaľ neuverejnená v úradnom vestníku)]. Legislatívne uznesenie Európskeho parlamentu z ... [(Ú. v. EÚ ...)/(zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku)] a rozhodnutie Rady z“

⁶⁰ Slová „a rozhodnutie Rady z ...“ sa vložia v prípade, ak Rada prijala všetky pozmeňujúce návrhy Európskeho parlamentu v druhom čítaní. Tieto slová sa nevkladajú (pretože nie je na to dôvod) v prípade, ak Európsky parlament schválil v druhom čítaní pozíciu Rady prijatú v prvom čítaní.

D.3. VYPRACÚVANIE ODÔVODNENÍ

Všeobecné pravidlá uplatňujúce sa na odôvodnenia: pozri body [10](#) a [11](#) príručky a časť A, kolónka [R](#).

Osobitné pravidlá a formulácie:

- delegované akty: pozri bod [C.1.1](#);
- vykonávacie akty: pozri body C.2.1.1 a C.2.2;
- kodifikované znenie: pozri bod [C.3.2](#);
- prepracované znenie: pozri body [C.4.2.1](#) a [C.4.2.2](#) pre smernice a [C.4.3.1](#) pre nariadenia a rozhodnutia;
- proporционаlita a subsidiarita: pozri bod [10.15](#) príručky a bod C.5;
- porady, ktoré nie sú ustanovené v zmluvách: pozri bod [C.6](#);
- pozmeňujúce akty: pozri body [18.11](#) a [18.12](#) príručky;
- schengenské akty a ďalšie akty, na ktoré sa vzťahuje tretia časť, hlava V ZFEÚ: pozri bod [C.12](#).

D.4. VYPRACÚVANIE NORMATÍVNYCH USTANOVENÍ

D.4.1. Všeobecne

Pozri body [12 až 15](#) príručky.

D.4.2. Štandardná štruktúra

Pozri [časť B](#).

D.4.3. Členenie

Články môžu byť **zoskupené** do častí, hláv, kapitol a oddielov, a môžu byť **rozdelené** do očíslovaných odsekov, neočíslovaných odsekov, písmen, bodov a zarážok: pozri body [4.4](#), [4.5](#), [7.3](#) a [15.4](#) príručky.

Z praktických dôvodov, najmä aby sa zabezpečilo, že poznámky pod čiarou sú identické vo všetkých jazykoch, členenie textu na **vety** (veta sa začína veľkým písmenom a končí bodkou) musí byť rovnaké vo všetkých jazykoch. Ak táto zásada spôsobuje v jazyku ťažkosti, vety by mali byť rozdelené do menších jednotiek podobných vetám, oddelených bodkočiarkami.

Keďže články a odseky predstavujú samostatné celky, je kvôli jasnosti textu, účelné a často nevyhnuté **opakovať výrazy** v každom článku alebo v každom odseku a uvádzať celé odkazy tak, ako v nasledujúcom príklade:

Namiesto:

- „1. Komisia prijme všetky opatrenia potrebné ...
2. **Tieto** opatrenia prijme v súlade s postupom ...“,

sa uvedie:

- „1. Komisia prijme všetky opatrenia potrebné ...
2. **Komisia** prijme **opatrenia uvedené v odseku 1** v súlade s postupom ...“

D.4.4. Zoznamy

D.4.4.1. Zoznam vo vete bez úvodného slovného spojenia

Vo vete je vhodné vysvetliť spojenie medzi jednotlivými prvkami zoznamu takto:

- v prípade kumulatívneho zoznamu spojku „a“,
- v prípade alternatívneho zoznamu spojkami „bud’ ..., alebo“,
- v prípade zmiešaného zoznamu (to znamená dvojité hypotéza: jeden prvok zo zoznamu, niekoľko prvkov alebo všetky prvky): výrazmi ako „... alebo ..., alebo obe/obidve/oboje“ alebo v prípade, ak nie je k dispozícii elegantnejšie riešenie a nie je možné vložiť úvodné slovné spojenie, môže sa použiť výraz „a/alebo“.

Spojka „alebo“ by sa mala používať, len ak je povaha spojenia jasná, pretože ako vyslovil Súdny dvor vo svojom rozsudku⁶¹, význam tohto spojenia sa líši podľa kontextu, v ktorom sa používa.

D.4.4.2. Zoznam s úvodným slovným spojením

Je potrebné dbať na to, aby sa zabezpečilo, že každý prvok v zozname súvisí s ostatnými prvkami a vzťahuje sa priamo na úvodné slová. Na tento účel je lepšie sa vyhnúť vkladaniu autonómnych viet alebo odsekov do zoznamu (pozri najmä príklad uvedený v bode [15.3](#) príručky). Rovnako by sa malo vyhýbať „sendvičovým“ konštrukciám, v ktorých veta začínajúca sa úvodným slovným spojením pokračuje po zozname.⁶²

⁶¹ Pozri rozsudok Súdneho dvora z 12. júla 2005 [Komisia/Francúzsko, C-304/02](#), ECLI:EU:C:2005:444, bod 83.

⁶² Veta by mohla byť sformulovaná napríklad takto:

„Členské štáty zakážu kŕmenie zvierat držaných alebo chovaných na účel produkcie potravín:

a) bielkovinami získanými zo zvierat,

b) spracovanými živočíšnymi bielkovinami.“

a nie takto:

„Členské štáty zakážu kŕmenie:

a) bielkovinami získanými zo zvierat, alebo

b) spracovanými živočíšnymi bielkovinami

zvierat držaných alebo chovaných na účel produkcie potravín.“

Ďalej by malo byť zrejmé, či zoznam, ktorý nasleduje po úvodnom slovnom spojení, je kumulatívny, alternatívny alebo zmiešaný (pozri bod [D.4.4.1](#)). Tam, kde je to možné, by sa v samotnom úvodnom slovnom spojení malo použiť znenie ako napríklad „[každá/obe/všetky] z ...“, „jedna z ...“ alebo „jedna alebo viac z ...“. V prípade, ak to v úvodnom slovnom spojení nie je možné, spojenie medzi jednotlivými prvkami v zozname by malo byť výslovne uvedené pridaním spojky „a“, „alebo“, „a/alebo“ na konci predposledného prvku v zozname. Tento spôsob však môže spôsobovať ťažkosti v prípade, ak je zoznam zmenený neskôr a z dôvodu nie celkom jasného významu spojky „alebo“ (pozri bod D.4.4.1).

Úvodné slovné spojenie sa vždy končí dvojbodkou (:) ⁶³

Pri číslovaní bodov zoznamu sa použijú pre prvú úroveň malé písmená so zátvorkou na konci, pre druhú úroveň malé rímske číslice so zátvorkou na konci a pre tretiu úroveň arabské číslice s bodkou bez zátvoriek. Pre štvrtú úroveň sa použijú zarážky.

„[Táto smernica sa uplatňuje na]:

- a) ...
- i) ...
- 1. ...
- ...”

Výnimočne sa v článku upravujúcom vymedzenie pojmov (pozri bod [C.7](#)) a v pozmeňujúcich ustanoveniach (pozri bod [C.8.1](#)) body na prvej úrovni čísľujú arabskými číslicami s bodkou bez zátvoriek, na druhej úrovni malými písmenami so zátvorkou na konci a na tretej úrovni malými rímskymi číslicami so zátvorkou na konci.

Každý z prvkov v zozname, ktorý je zahrnutý do jednej vety, sa začína **malým písmenom**.

⁶³ V prípade ak v odseku písmenám a), b), atď. nepredchádza žiadne úvodné slovné spojenie, predstavujú riadny pododsek a končia sa bodkou.

D.4.4.3. Zoznamy v tabuľkách

V tabuľkách sa prvky v zozname začínajú buď veľkým alebo malým písmenom (v závislosti na systéme zavedenom autormi); niekedy po jednotlivých prvkoch nenasleduje žiadne interpunkčné znamienko.

D.4.5. Nadpisy a obsah

Články môžu mať nadpisy, aby pomohli čitateľovi nájsť ustanovenia, ktoré ho zaujímajú. Nadpisy by mali byť krátke a mali by byť zhrnutím obsahu článku. Prístup by mal byť jednotný v celom akte: buď ani jeden článok nemá nadpis alebo každý článok má nadpis.

Každá z častí, hláv, kapitol a oddielov by mala mať nadpis.

Dlhým aktom by v prípade potreby mal predchádzať obsah.

D.5. VYPRACÚVANIE PRÍLOH

D.5.1. Všeobecne

Pozri bod [22](#) príručky.

D.5.2. Forma, štýl a číslovanie

Aj keď neexistujú žiadne presné pravidlá pre formát príloh, uplatňovanie týchto usmernení zabezpečí, že informačné systémy dokážu správne rozpoznať jednotlivé časti aktu.

Prílohy sa nesmú deliť na články, keďže by to mohlo viesť k zámene s normatívnymi ustanoveniami.

Prílohy sa zvyčajne delia na body označené arabskými číslicami, za ktorými nasleduje bodka na každej úrovni (napr. „10.2.3.“). Počet úrovní by zvyčajne nemal presiahnuť päť (napr. „1.1.1.1.1.“). Ak je to nevyhnutne potrebné, môžu sa použiť aj ďalšie úrovne, hoci vhodnejšie by bolo použiť inú štruktúru členenia. Bez ohľadu na ich úroveň môžu číslované body obsahovať nižšie prvky členenia, pričom pre prvú úroveň sa použijú malé písmená so zátvorkou na konci, pre druhú úroveň malé rímske číslice so zátvorkou na konci, pre tretiu úroveň arabské číslice s bodkou bez zátvoriek a pre štvrtú úroveň zarážky. Takéto nižšie členenie sa zvyčajne používa len pre zoznamy, ktoré nasledujú po úvodnom slovnom spojení, a podľa možnosti by sa im malo vyhýbať. V záujme prehľadnosti sa uprednostňuje číslovanie každého odseku v prílohách. V prípade veľmi krátkych príloh sa však môžu použiť neočíslované odseky. Neočíslovaný odsek môže obsahovať číslované body, nižšie prvky členenia alebo tabuľky.

Číslovaný bod môže obsahovať:

- iba názov;
- jeden alebo viac neočíslovaných odsekov;
- kombináciu názvu a jedného alebo viacerých neočíslovaných odsekov.

V prílohách sa môžu používať vyššie prvky členenia (časť, hlava, kapitola, oddiel). Body by sa mali číslovať priebežne od začiatku do konca prílohy bez ohľadu na to, či sa používajú vyššie prvky členenia; v opačnom prípade nebudú niektoré funkcie informačného systému k dispozícii.

Tabuľky a obrázky sa môžu použiť kdekoľvek v prílohách. Žiadne použité obrázky by však nemali obsahovať text.

Uvedené usmernenia by sa v prípade príloh, ktoré obsahujú formuláre alebo iné dokumenty, ktoré sa použijú samostatne, mali dodržiavať iba vtedy, ak nebudú mať nepriaznivý vplyv na čitateľnosť alebo jednoduchosť použitia uvedených formulárov a dokumentov alebo neporušia žiadne osobitné požiadavky, ktoré sa na ne vzťahujú.

Ak príloha začleňuje do práva Únie ustanovenia z iného zdroja (napr. z predpisu Európskej hospodárskej komisie OSN), štruktúra a číslovanie uvedených ustanovení v prílohe by mali byť rovnaké ako v tomto zdroji (pozri však bod [17.4](#) príručky).

D.5.3. Obsah

Rozsiahlym prílohám by mal v prípade potreby predchádzať obsah.

D.6. VNÚTORNÉ ODKAZY

D.6.1. Všeobecne

Pozri body [16](#), [16.1](#), [16.1.1](#), [16.2](#), [16.4](#), [16.7](#) až [16.9](#) a [16.17](#) príručky.

D.6.2. Všeobecné odkazy na akt

- „toto nariadenie“
- „táto smernica“
- „toto rozhodnutie“⁶⁴

D.6.3. Odkazy na citácie

„v [prvej] citácii“

D.6.4. Odkazy na odôvodnenia

- V prípade, ak akt obsahuje viac číslovaných odôvodnení: „v odôvodnení/odôvodnenie[1]“
- V prípade, ak akt obsahuje len jedno odôvodnenie: „v odôvodnení/odôvodnenie“

D.6.5. Odkazy na časť normatívnych ustanovení

D.6.5.1. Terminológia, ktorá sa má použiť

Použije sa terminológia uvedená v treťom stĺpci tabuľky nachádzajúcej sa v bode [15.4](#) príručky. Odkaz na úvodné slovné spojenie, ktoré predchádza zoznamu, je možné urobiť slovami ako napríklad „úvodná časť“ alebo „úvodné slová“.

⁶⁴ V tomto kontexte, „toto nariadenie“ je vo francúzskych textoch vždy vyjadrené slovami „le présent règlement“. „Uvedené“ („That“ v anglickom texte) by sa malo používať v textoch v prípade, ak by existovalo riziko zámeny s iným aktom alebo ustanovením, na ktoré sa práve odkazovalo. Prípadne sa môže zopakovať číslo aktu alebo ustanovenia, na ktoré sa práve odkazovalo.

D.6.5.2. Štruktúra odkazu

V prípade odkazu na ustanovenie je často kvôli jeho presnému určeniu nevyhnutné uviesť niekoľko stupňov členenia. Členenie sa uvádza v zostupnom poradí od všeobecného ku konkrétnemu.

- „článok 1 ods. 1 druhá veta,“
- „odsek 1 tretí pododsek,“

Z vyšších prvkov členenia, na ktoré sa odkazuje, sa však uvádzajú iba tie, ktoré nie sú spoločné pre ustanovenie, na ktoré sa odkazuje, a pre miesto, na ktorom sa odkazovanie nachádza. Napríklad, ak článok 3 ods. 1 písm. b) obsahuje odkaz na článok 3 ods. 1 písm. a), uvedený odkaz znie:

„... v písmene a),“

nie

„... v článku 3 ods. 1 písm. a),“

ani

„... v odseku 1 písm. a),“

Ak sa odkazuje na články, ktoré sa nachádzajú v jednom alebo viacerých vyšších prvkoch členenia (časť, hlava, kapitola, oddiel), nie je potrebné uvádzať tieto prvky členenia, pretože články sú číslované priebežne v celom texte:

„článok 2“

nie

„článok 2 oddielu I.“

Ak sa však výraz „tohto/tejto [článku/odseku/bodu/zarážky/....]“ používa, aby sa zabránilo riziku zámeny uvedenému v bode D.6.5.4, uvedený výraz sa umiestni na koniec odkazu.

Príklady:

- „v bode c) **tohto odseku**“
- „v prvom odseku písm. d) **tohto článku**“

nie

- „v **tomto odseku** písm. c),“
- „v **tomto článku** prvom odseku písm. d),“

Keďže príloha svojou povahou tvorí neoddeliteľnú súčasť aktu, ku ktorému je priložená (pozri bod [22.3](#) príručky), odkazy v prílohe na časť normatívneho ustanovenia by mali byť formulované rovnako jednoducho ako zodpovedajúce odkazy nachádzajúce sa v inej časti normatívnych ustanovení.⁶⁵

Príklad:

- „zoznam uvedený v článku 4 ods. 3.“

D.6.5.3. Viacnásobné odkazy

V prípade, ak sa vymenúvajú prvky členenia rovnakého typu a pri jednom alebo viacerých z nich sa uvádzajú aj nižšie prvky členenia, uplatňuje sa pravidlo uvedené v bode D.6.5.2 a daný typ prvku členenia sa opakuje v každom odkaze:

Príklady:

- „článok 1, **článok** 2 ods. 2 písm. a) a **článok** 3 ods. 1“
[nie „články 1, 2 ods. 2 písm. a) a 3 ods. 1“]
- „článok 2 ods. 1 a článok 5 ods. 2“
- „**odsek 1** písm. a) a **odsek 2** druhý **pododsek**,“
[nie „odseky 1 písm. a) a 2 druhý pododsek,“].

⁶⁵ Pokiaľ ide o odkazy na ustanovenia prílohy, pozri bod D.6.6.

Ak sa vymenúvajú prvky členenia rovnakého typu, pri ktorých sa neuvádzajú nižšie prvky členenia, spôsob odkazu sa zjednoduší. Typ prvku členenia sa neopakuje v každom odkaze:

— „kapitoly I a II“

[nie: „kapitola I a kapitola II“]

— „články 1, 4 a 9“

— „články 1 až 4“

— „články 1 až 4 a 9“

— „prvá a tretia záležitosť“

(alebo: „prvá a tretia záležitosť“, so „záležitosťou“ v jednotnom čísle)

Odkazy uvedené vyššie sa často kombinujú:

„článok 1, článok 3 ods. 5 písm. c), článok 5 ods. 2 a 3 a články 6 až 9“

V prípade odkazu na tri bezprostredne za sebou nasledujúce čísla by sa mali uvádzať radšej jednotlivo než v skrátenej forme.

Príklad:

„články 2, 3 a 4“

[nie: „články 2 až 4“]

D.6.5.4. Výrazy, ktorým sa pri odkazovaní treba vyhýbať

Ak sa v niektorom akte uvádza odkaz na jeho vlastný prvok členenia, malo by sa vyhnúť používaniu slov „vyššie“, „nižšie“ atď., namiesto nich by sa mal uvádzať presný odkaz na tento prvok členenia.

Okrem toho by sa k presnému odkazu nemali pridávať slovné spojenia ako „vyššie uvedený“ alebo „nižšie uvedený“.

Nie je potrebné pridávať slovo „vrátane“ do zoznamu ustanovení, keďže každý citovaný prvok je zahrnutý automaticky.

Slovné spojenie „tohto [nariadenia/článku/odseku/...]“ sa pridáva len vtedy, ak by mohlo dôjsť k zámene.

Príklad:

V rámci článku by mal odkaz v odseku 5 na odseky 1 až 4 tohto istého článku znieť:

„postup stanovený v odsekoch 1 až 4 ...“

nie:

„postup stanovený v **predchádzajúcich** odsekoch ...“

ani:

„postup stanovený vo **vyššie uvedených** odsekoch 1 až 4 ...“

ani (iba výnimočne, ak by mohlo dôjsť k zámene):

„postup stanovený v odsekoch 1 až 4 **tohto článku** ...“

D.6.6. Odkazy na prílohy

Pravidlá pre odkazy na normatívne ustanovenia uvedené v bode D.6.5.2 sa uplatňujú *mutatis mutandis* na odkazy na ustanovenia príloh.

Príklad:

– „[Príloha/Príloha [I]] bod 2.1.3.7 písm. a) bod iii) bod 2 štvrtá zarážka,“

Ak hrozí riziko zámeny, mal by sa doplniť odkaz na akt, v ktorom sa citácia nachádza, takto: „príloha k [tomuto nariadeniu]“ alebo „[tabuľka] nachádzajúca sa v prílohe k [tomuto nariadeniu]“ (nie: „... **pripojená k** ...“).

Prílohy sú implicitne neoddeliteľnou súčasťou aktu, ku ktorému sú pripojené (pozri bod [22.3](#) príručky). Preto by sa v odkazoch na ne nemali objavovať formulácie ako „tvoriaca neoddeliteľnú súčasť [tohto nariadenia]“.

D.7. VONKAJŠIE ODKAZY

D.7.1. Všeobecne

Pozri body [16](#), [16.1](#), [16.1.2](#), [16.2](#), [16.3](#) až [16.10](#), [16.17](#) a [16.18](#) príručky.

D.7.2. Odkazy na akty primárneho práva

D.7.2.1. Zmluvy

Najprv by sa mal uvádzať odkaz na Zmluvu o Európskej únii, potom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, potom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu.

Prvý odkaz:

- „Zmluva o Európskej únii“
- „Zmluva o fungovaní Európskej únie“
- „Zmluva o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu“

Po týchto odkazoch nenasleduje odkaz na uverejnenie v úradnom vestníku.

Ďalšie odkazy:

Iba v prípade, ak sa v tom istom texte uvádza len jedna zmluva, môže sa použiť slovo „zmluva“.

Ak sa v jednom texte uvádza niekoľko zmlúv, mal by sa použiť úplný názov príslušnej zmluvy. Vo vhodných prípadoch sa môžu použiť tieto skratky:

- „Zmluva o EÚ“ pre Zmluvu o Európskej únii
- „ZFEÚ“ pre Zmluvu o fungovaní Európskej únie
- „Zmluva o Euratome“ pre Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu

Skrátená forma sa môže použiť v názve v záujme stručnosti: pozri bod [D.1.4.1.](#)

Články, oddiely, kapitoly, hlavy a časti Zmluvy o EÚ a ZFEÚ sa uvádzajú spôsobom zodpovedajúcim číslovaniu vyplývajúcemu z **konsolidovaného znenia** Lisabonskej zmluvy⁶⁶, **bez toho, aby sa odkazovalo na predchádzajúce číslovanie.**

Toto pravidlo platí aj pri **zmene** aktov prijatých pred nadobudnutím platnosti Lisabonskej zmluvy, ktoré preto obsahujú odkazy s predchádzajúcim číslovaním. V nahradenom texte, zmenenom alebo vloženom pozmeňujúcim aktom, sú odkazy číslované podľa konsolidovanej verzie. Akékoľvek nezrovnalosti v číslovaní medzi nezmeneným znením základného aktu a znením vloženým pozmeňujúcim aktom sa opravia neskôr, a to keď sa uskutoční kodifikácia.

Ak sa uvádza **názov** obsahujúci odkaz používajúci staré číslovanie, tento odkaz sa zmení tak, aby bol v súlade s konsolidovanou verziou. K zmenenému číslu sa uvedie poznámka podobná tejto:

„¹ [Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/101/ES zo 16. septembra 2009 o koordinácii záruk, ktoré sa od obchodných spoločností v zmysle článku 54 druhého odseku zmluvy vyžadujú v členských štátoch na ochranu záujmov spoločníkov a tretích osôb s cieľom zabezpečiť rovnocennosť týchto záruk (Ú. v. EÚ L 258, 1.10.2009, s. 11, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/101/oj>).]

Poznámka: Názov [smernice 2009/101/ES] bol upravený tak, aby sa zohľadnilo číslovanie článkov Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva v súlade s článkom 5 Lisabonskej zmluvy; pôvodne odkazoval na [článok 48 druhý odsek Zmluvy o založení Európskeho spoločenstva].“

⁶⁶ Na základe článku 5 Lisabonskej zmluvy boli články, oddiely, kapitoly, hlavy a časti Zmluvy o EÚ a Zmluvy o ES v znení zmenenom Lisabonskou zmluvou **prečíslované** v súlade s **tabuľkami zhody**, ktoré sú uvedené v prílohe uvedenej zmluvy a ktoré tvoria jej neoddeliteľnú súčasť. Na základe toho bolo vypracované **konsolidované znenie**.

D.7.2.2. Protokoly

Prvý odkaz:

- „protokol č. [19] [o schengeskom *acquis* začlenenom do rámca Európskej únie], ktorý je pripojený [k Zmluve o Európskej únii a k Zmluve o fungovaní Európskej únie]“

Po tomto odkaze nenasleduje odkaz na uverejnenie v úradnom vestníku.

Ďalšie odkazy:

- „protokol č. [19]“

D.7.2.3. Akty o pristúpení

- „akt o pristúpení [Rakúska, Fínska a Švédsko]“

alebo v prípade, ak vymenovanie pristupujúcich členských štátov je príliš ťažkopádne a význam je jasný:

- „akt o pristúpení z roku [2003]“⁶⁷

Na akty o pristúpení sa teda odkazuje v skrátenej forme bez toho, aby sa uvádzala príslušná zmluva o pristúpení, a bez odkazu na úradný vestník.

⁶⁷ Referenčné roky jednotlivých aktov o pristúpení sú:

- 1972 (Dánsko a Írsko),
- 1979 (Grécko),
- 1985 (Španielsko a Portugalsko),
- 1994 (Rakúsko, Fínsko a Švédsko),
- 2003 (Česká republika, Estónsko, Cyprus, Lotyšsko, Litva, Maďarsko, Malta, Poľsko, Slovinsko, Slovensko),
- 2005 (Bulharsko, Rumunsko)
- 2011 (Chorvátsko).

D.7.3. Odkazy na iné právne akty

D.7.3.1. Identifikácia aktu, na ktorý sa odkazuje

Odkazy na iné právne akty:

- v názvoch, pozri bod [16.10.1](#) príručky;
- v citáciách, pozri bod [16.10.2](#) príručky;
- vo zvyšku aktu (odôvodnenia, články a prílohy), pozri bod [16.10.3](#) príručky.

Výnimku z bodu [16.10.3](#) prvej zarážky príručky tvoria prípady, ak odôvodnenia, články alebo prílohy obsahujú **zoznam** aktov, ktoré sa môžu uviesť ich úplným názvom v samotnom texte zoznamu a s odkazom na uverejnenie v úradnom vestníku v poznámke pod čiarou.

V prípade, ak sa v odôvodneniach, článkoch alebo prílohách vymenúva za sebou a po prvýkrát viac aktov **rovnakého druhu** prijatých **tou istou inštitúciou** (alebo inštitúciami), druh aktu a názov inštitúcie (alebo inštitúcií) sa uvádza len raz (neopakujú sa pre každý akt) a poznámka pod čiarou sa vloží za poradovým číslom každého aktu.

Príklad:

„Práva zamestnancov by mali naďalej podliehať vnútroštátnym ustanoveniam uvedeným v smerniciach Európskeho parlamentu a Rady 2002/14 /ES* a 2009/38 /ES**.

* Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2002/14/ES z 11. marca 2002, ktorá ustanovuje všeobecný rámec pre informovanie a porady so zamestnancami v Európskom spoločenstve (Ú. v. ES L 80, 23.3.2002, s. 29, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2002/14/oj>).

** Smernica Európskeho parlamentu a Rady 2009/38/ES zo 6. mája 2009 o zriaďovaní európskej zamestnaneckej rady alebo postupu v podnikoch s významom na úrovni Spoločenstva a v skupinách podnikov s významom na úrovni Spoločenstva na účely informovania zamestnancov a porady s nimi (Ú. v. EÚ L 122, 16.5.2009, s. 28, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dir/2009/38/oj>).“

V prípade, ak sa v odôvodneniach, článkoch alebo prílohách vymenúva za sebou viac aktov **rovnakého druhu** a tieto akty už boli predtým vymenované v akte, druh aktu sa uvádza len raz (neopakujú sa pre každý akt).

Príklad:

„nariadenia (EÚ) 2017/1129 a (EÚ) 2017/1131“

V súlade so ZFEÚ⁶⁸ sa v názvoch príslušných **delegovaných aktov** a **vykonávacích aktov** musí uviesť slovo „delegovaný“ alebo „vykonávací“. Uvedené slová sa musia opakovať vždy, keď sa uvádza odkaz na delegovaný akt alebo vykonávací akt, a to nielen pri prvej zmienke o akte, ale aj pri každom ďalšom odkaze (príklad druhého odkazu: „delegované nariadenie (EÚ) 2015/1798“).

Niektoré akty sú uverejňované v úradnom vestníku s **dvoma číslami**: jedno, ktoré prideliť autor, a ďalšie, ktoré prideliť Úrad pre publikácie.⁶⁹ Obidve čísla sa musia uviesť, ak sa odkazuje na akt.

Príklad:

Prvý odkaz:

„rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/22 (ECB/2015/1)*

* Rozhodnutie Európskej centrálnej banky (EÚ) 2015/22 z 8. januára 2015, ktorým sa stanovujú podmienky prevodov podielov na základnom imaní Európskej centrálnej banky medzi národnými centrálnymi bankami a úpravy splateného základného imania (ECB/2015/1) (Ú. v. EÚ L 6, 10.1.2015, s. 15, ELI: <http://data.europa.eu/eli/dec/2015/929/oj>).“

Ďalšie odkazy:

„rozhodnutie (EÚ) 2015/22 (ECB/2015/1)“

⁶⁸ Článok 290 ods. 3 pre delegované akty a článok 291 ods. 4 pre vykonávacie akty.

⁶⁹ Pre viac informácií, pozri oficiálne oznámenie Úradu pre publikácie, „[Harmonizácia číslovania právnych aktov EÚ](#)“.

Vzhľadom na svoju špecifickú povahu sa **služobný poriadok úradníkov** a ostatných zamestnancov Únie cituje v odôvodneniach, článkoch a prílohách takto:

„Služobný poriadok úradníkov Európskej únie [a podmienky zamestnávania ostatných zamestnancov Únie], stanovené nariadením Rady (EHS, Euratom, ESUA) č. 259/68*.

* Ú. v. EHS L 56, 4.3.1968, s. 1, ELI: [http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259\(1\)/oj](http://data.europa.eu/eli/reg/1968/259(1)/oj).“

V prípade odkazov na akty, v ktorých sa v názve uvádza niektoré z ustanovení **zmlúv**, pozri bod [D.7.2.1](#).

V poznámke pod čiarou sa uvádza len **pôvodné uverejnenie** aktu. V poznámke pod čiarou sa neuvádzajú ani následné pozmeňujúce akty ani korigendá. Jedinou výnimkou z tohto pravidla je prípad kodifikácie aktu, ktorého názov bol zmenený (pozri bod C.3.2.1), prípadne ak je statický odkaz úmyselný (pozri bod [16.14](#) príručky a bod [D.8.2](#)).

Odkazy na právne akty musia byť **presné**. Z tohto dôvodu sa treba vyhýbať všeobecným odkazom na akt, predovšetkým v normatívnych ustanoveniach, a podľa možnosti by sa mali používať odkazy na jednotlivé ustanovenia.

Napríklad, použite:

„postup stanovený v **článku 2** nariadenia ...“

nie:

„postup stanovený v nariadení ...“

D.7.3.2. Identifikácia odôvodnenia, na ktoré sa odkazuje

Pozri spolu pre identifikáciu odôvodnenia bod D.6.4. a pre identifikáciu aktu bod D.7.3.1.

Príklad:

„odôvodnenie 1 nariadenia (EÚ) 2015/10“

Pri odkaze na odôvodnenia aktu prijatého pred 7. februárom 2000, pred ktorým boli odôvodnenia neočíslované, sa použijú radové číslovky: „[prvé] odôvodnenie“

D.7.3.3. Identifikácia časti normatívnych ustanovení, na ktorú sa odkazuje

Pre identifikáciu časti normatívneho ustanovenia pozri tiež bod D.6.5 a pre identifikáciu aktu bod D.7.3.1.

Príklad:

„článok 3 ods. 2 druhý pododsek nariadenia (EÚ) 2015/10“

D.7.3.4. Identifikácia prílohy, na ktorú sa odkazuje

Pre identifikáciu prílohy pozri tiež bod D.6.6 a pre identifikáciu aktu bod D.7.3.1.

Príklady:

- Ak akt obsahuje iba jednu prílohu: „príloha k [nariadeniu ...]“
- Ak akt obsahuje viac než jednu prílohu: „príloha [I] k [nariadeniu ...]“

D.7.4. Odkazy na Chartu základných práv Európskej únie a EDĽP

Ak sa odkazuje na chartu, postačí odkaz na „Chartu základných práv Európskej únie“. Za týmto odkazom nenasleduje odkaz na uverejnenie v úradnom vestníku.

Ak sa odkazuje na EDĽP, odkazuje sa na „Európsky dohovor o ochrane ľudských práv a základných slobôd“.

D.7.5. Odkazy na uznesenia a rozhodnutia Európskeho parlamentu

Príklad:

„[uznesenie/rozhodnutie] Európskeho parlamentu z [27. novembra 2014] [o podpore práv spotrebiteľa na jednotnom digitálnom trhu]*

* [Ú. v. EÚ .../zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku].“

D.7.6. Odkazy na uznesenia Rady

Príklad:

„uznesenie Rady z [18. novembra 2010] [o štruktúrovanom dialógu EÚ o športe]*

* [Ú. v. EÚ .../zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku].“

D.7.7. Odkazy na oznámenia Komisie

Príklad:

„oznámenie Komisie z [25. októbra 2013] [o vyradovaní jadrového zariadenia a nakladaní s rádioaktívnym odpadom: riadenie jadrových záväzkov vyplývajúcich z činností Spoločného výskumného centra (ďalej len „JRC“) vykonávané v rámci Zmluvy o Euratome]“

D.7.8. Odkazy na rozhodnutie Súdneho dvora

V samotnom texte zahŕňa prvý odkaz na rozhodnutie Súdneho dvora Európskej únie aspoň druh rozhodnutia (rozsudok, uznesenie, stanovisko) a názov súdu (Súdny dvor, Všeobecný súd). Zvyčajný názov veci alebo dátum rozhodnutia sa môžu doplniť v prípade, ak sa to považuje za užitočné.

Príklady:

„nariadenie (ES) č. 304/2003 bolo zrušené rozsudkom Súdneho dvora*“

„Rozsudkom Súdneho dvora z 10. januára 2006 vo veci C-178/03*, Komisia/Parlament a Rada, sa zrušilo nariadenie (ES) č. 304/2003 ...“

Po takomto odkaze vždy nasleduje štandardná poznámka pod čiarou. V poznámke pod čiarou sa postupne uvádza:

- druh rozhodnutia (rozsudok, uznesenie, stanovisko),
- názov súdu (Súdny dvor, Všeobecný súd),
- dátum rozhodnutia,
- zvyčajný názov veci (stanovený súdom v súlade s jeho vnútornými pravidlami: na inštitúcie a členské štáty sa použije názov v skrátenom tvare, názov jedného z účastníkov konania vo veci o predbežnej otázke, atď.),
- číslo veci,
- odkaz na ECLI (európsky identifikátor judikatúry),
- prípadne príslušný(príslušné) bod(body) rozhodnutia.

Príklad:

„* Rozsudok Súdneho dvora z 10. januára 2006, Komisia/Parlament a Rada, C-178/03, ECLI:EU:C:2006:4, body 60 až 65.“

Tento spôsob sa uplatňuje na rozhodnutia Súdneho dvora uverejnené v papierovej podobe v Zbierke rozhodnutí Súdneho dvora a na neskoršie rozhodnutia, ktoré sa uverejňujú len elektronicky.

Ak sa na to isté rozhodnutie odkazuje v akte viac ako raz, mala by sa pri prvom odkaze zaviesť skrátená forma (napríklad „rozsudok Komisia/Parlament a Rada“, „rozsudok z 10. januára 2006“ alebo „rozsudok vo veci C-178/03“).

D.7.9. Odkazy na medzinárodné dohody

Medzinárodné dohody, ktoré boli uverejnené v úradnom vestníku, sa vždy citujú prvýkrát s odkazom na ich uverejnenie v úradnom vestníku, a to aj vtedy, ak tieto dohody nevznikli ako zmluvy Únie, ale ako napríklad dohody Rady Európy.

V prípade dohôd, ktoré nie sú uverejnené v úradnom vestníku, môže byť užitočné uviesť miesto a dátum podpisu.

Príklady:

- „Dohoda medzi Nórskeym kráľovstvom a Európskou úniou o nórskom finančnom mechanizme na obdobie rokov 2014 – 2021“*

* Ú. v. EÚ L 141, 28.5.2016, s. 11.“

- “Viedenský dohovor o zmluvnom práve, podpísaný vo Viedni 23. mája 1969,”

Ak sa v akte viackrát odkazuje na rovnakú medzinárodnú dohodu, pri prvom odkaze by sa mala stanoviť krátka forma (napríklad „(ďalej len „dohoda o nórskom finančnom mechanizme“)“).

Z bodov D.8.1 a D.8.2 vyplýva, že akýkoľvek odkaz na medzinárodnú dohodu by mal uvádzať, či je uvedený odkaz dynamický alebo statický.

D.7.10. Odkazy na akty medzinárodných organizácií

V odkazoch na akty medzinárodných organizácií by sa mal zvyčajne (v samotnom texte aktu) postupne uvádzať druh aktu, autor, dátum a úplný názov. Ak sa na ten istý akt odkazuje v akte viac ako raz, mala by sa pri prvom odkaze zaviesť skrátená forma (napríklad („odporúčanie Medzinárodnej organizácie práce“)).

D.7.11. Odkazy na nezáväzné akty

Pozri bod [17](#) príručky.

D.7.12. Odkazy na *Úradný vestník Európskej únie*

Pozri [bod 3.1 Medziinštitucionálnej príručky úpravy dokumentov](#).

D.8. DYNAMICKÉ A STATICKÉ ODKAZY

D.8.1. Dynamické odkazy

„Dynamické“ odkazy sú odkazy na ustanovenie so všetkými jeho zmenami. Pre detailnejšie vysvetlenie pozri body [16.11](#) až [16.13](#) a [16.17](#) príručky.

Odkaz na ustanovenie aktu Únie je dynamickým odkazom, ak nie je stanovené inak. Ak je zámerom, aby bol odkaz na ustanovenie aktu, ktorý nie je aktom Únie, dynamický, musí sa to v ňom výslovne uviesť.

Príklad dynamického odkazu na ustanovenie aktu Únie:

„článok 10 nariadenia (EÚ)“

Príklady dynamického odkazu na ustanovenie aktu, ktorý nie je aktom Únie:

„článok 10 dohovoru ... o ..., v znení zmien,“

„článok 10 dohovoru ... o ... v jeho najaktuálnejšom znení uplatniteľnom v Európskej únii,“

D.8.2. Statické odkazy

Odkaz sa považuje za statický, ak sa v ňom uvádza určitá verzia ustanovenia. Pre detailnejšie vysvetlenie pozri body [16.14](#) až [16.17](#) príručky.

Odkaz na ustanovenie aktu Únie je statickým odkazom, len ak je to výslovne uvedené. Ak je zámerom, aby bol odkaz na ustanovenie aktu, ktorý nie je aktom Únie, statický, musí sa to v ňom výslovne uviesť.

Príklad statického odkazu na ustanovenie aktu Únie v konkrétnom znení k určitému dátumu:

„článok 10 nariadenia (EÚ) ... v znení účinnom“

„článok 10 nariadenia (EÚ) ... v znení uplatniteľnom ...“

Príklad statického odkazu na ustanovenie aktu Únie zmeneného určitým aktom:

„článok 10 nariadenia (EÚ) ... zmenený nariadením (EÚ) ...“

Príklad statického odkazu na ustanovenie aktu, ktorý nie je aktom Únie, v jeho pôvodnom znení:

„článok 10 dohovoru ... o ... v jeho pôvodnom znení“

Príklad statického odkazu na ustanovenie aktu, ktorý nie je aktom Únie, zmeneného určitým aktom:

„článok 10 dohovoru ... z ... o ... zmenený protokolom ... z ...“

D.9. ODKAZY NA SUBJEKTY

D.9.1. Odkazy na Úniu a spoločenstvo Euratom

Najprv by sa mali uvádzať odkazy na Európsku úniu, potom na Európske spoločenstvo pre atómovú energiu.

Prvý odkaz:

- „Európska únia“
- „Európske spoločenstvo pre atómovú energiu“

Ďalšie odkazy:

- „Únia“
- „Spoločenstvo“

V záujme stručnosti sa v názve môže použiť skrátená forma: pozri bod [D.1.4.1.](#)

D.9.2. Odkazy na inštitúcie a orgány Únie

Poradie, v ktorom sa tieto inštitúcie a orgány uvádzajú v **samotnom texte** sa spravuje poradím, v ktorom sa uvádzajú v časti zmlúv týkajúcich sa inštitúcií, a to: Európsky parlament, Európska rada, Rada, Komisia, Súdny dvor Európskej únie, Európska centrálna banka, Dvor audítorov, Európsky hospodársky a sociálny výbor, Výbor regiónov, Európska investičná banka. V **citáciách** sa však poradie spravuje poradím uvedeným vo vyššie uvedenej časti [A](#)⁷⁰.

⁷⁰ Pozri aj prílohu II.

<i>Úplný úradný názov</i>	<i>Bežný názov</i>	<i>Skratka</i>	<i>Názov v aktoch, ktoré podliehajú riadnemu legislatívnemu postupu Európskeho parlamentu</i>
Európsky parlament	Európsky parlament	EP	Európsky parlament
Európska rada	Európska rada	—	Európska rada ¹
Rada Európskej únie	Rada	—	Rada ²
Európska komisia ³	Komisia	—	Komisia ²
Súdny dvor Európskej únie ⁴	Súdny dvor Európskej únie (Súdny dvor) ⁵	SDEÚ	Súdny dvor Európskej únie ⁶
Európska centrálna banka	Európska centrálna banka (Banka) ⁵	ECB ⁷	Európska centrálna banka
Dvor audítorov	Dvor audítorov ⁵	—	Dvor audítorov
Európsky hospodársky a sociálny výbor ⁸	Európsky hospodársky a sociálny výbor (Výbor) ⁵	EHSV	Európsky hospodársky a sociálny výbor
Výbor regiónov	Výbor regiónov (Výbor) ⁵	VR	Výbor regiónov
Európska investičná banka	Európska investičná banka (Banka) ⁵	EIB	Európska investičná banka

¹ Vždy používať úplný názov.

² Používať úplný názov pri prvom uvádzaní v preambule.

³ Názov používaný len v Zmluve o EÚ (pozri článok 13).

⁴ Súdny dvor Európskej únie tvorí „Súdny dvor“, „Všeobecný súd“ a osobitné sudy (článok 19 Zmluvy o EÚ). Do dnešného dňa bol zriadený jediný osobitný súd, a to Súd pre verejnú službu Európskej únie (skrátene názov: „Súd pre verejnú službu“), ktorý fungoval od roku 2004 do roku 2016. V odkaze na rozhodnutie niektorého z týchto súdov by sa mal samozrejme uvádzať dotknutý súd, a nie inštitúcia všeobecne (pozri bod [D.7.8](#)).

⁵ Skrátenu formu (medzi zátvorkami) používať, len ak nie je možná zámena.

⁶ Pojem „Súdny dvor“ sa však používa v citáciách (pozri časť A, kolónky [H 3](#) a [K](#)).

⁷ Skratka použitá v Protokole č. 4 o štatúte Európskeho systému centrálnych bánk a Európskej centrálnej banky pripojenom k Zmluve o EÚ a k ZFEÚ.

⁸ Úradný názov EHSV v ZFEÚ je „Hospodársky a sociálny výbor“, je však obvykle doplnený prídavným menom „Európsky“.

D.9.3. Odkazy na členské štáty

Zoznam vymenúvajúcí výlučne členské štáty by sa mal riadiť latinským abecedným poradím podľa **názvov krajín v pôvodnom jazyku**, ktoré je rovnaké vo všetkých jazykových verziách. Pre viac informácií pozri bod [7.1.2](#) Medziinštitucionálnej príručky úpravy dokumentov.

K zoznamu označení členských štátov a k výberu medzi skráteným a úradným názvom, pozri bod [7.1](#) Medziinštitucionálnej príručky úpravy dokumentov.

D.9.4. Odkazy na tretie krajiny

Zoznamy výlučne tretích krajín alebo tretích krajín a členských štátov sa zvyčajne riadia abecedným poradím, v ktorom sa tieto tretie krajiny alebo tretie krajiny a členské štáty uvádzajú v **jazyku, ktorý sa použil** (napríklad v slovenčine: Filipíny, Fínsko, Portugalsko, Švajčiarsko). Pre viac podrobností pozri bod [7.1.2](#) Medziinštitucionálnej príručky úpravy dokumentov.

K zoznamu označení tretích krajín a výberu medzi skráteným a úradným názvom pozri bod [7.1](#) a prílohu [A5](#) Medziinštitucionálnej príručky úpravy dokumentov.

D.10. ODKAZY NA DÁTUMY A LEHOTY

D.10.1. Všeobecne

Dátumy a lehoty musia byť stanovené presne (pozri bod [20](#) príručky), pokiaľ možno určením **dátumu vyjadreného číslami** (deň/mesiac/rok). Týmto spôsobom sa predchádza počítaniu, chybám a nejednoznačnostiam a dosiahne sa stručná a jasná formulácia.

Ak je to možné, je potrebné sa vyhnúť:

- odkazu na iný článok, v ktorom sa uvádza príslušný dátum (tento spôsob si vyžaduje presné vymedzenie miesta v texte, čo môže byť spojené s ťažkopádnou formuláciou).

Príklad (znenia, ktorému je potrebné sa vyhnúť):

„dátum uvedený v článku 12 ods. 1 prvom pododseku druhej vete“

- opisný odkaz (tento spôsob má za následok relatívne dlhú formuláciu a vyžaduje od čitateľa, aby si príslušné ustanovenie vyhľadal).

Príklady (znenia, ktorému je potrebné sa vyhnúť):

„dátum, od ktorého členské štáty musia spĺňať požiadavky tejto smernice“

„tri roky odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia“

V mnohých prípadoch možno zjednodušiť zložitejší odkaz tým, že sa nahradí konkrétnym dátumom. Veta „Komisia predloží správu **do dvoch rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia.**“ tak môže byť nahradená (ak deň nadobudnutie účinnosti je 1.1.2015) takto: „Komisia predloží správu **do 31. decembra 2016.**“

Ak nie je konkrétny dátum známy pri prijímaní aktu, ale bude známy pri uverejnení aktu (napríklad, ide o dátum, ktorý je možné určiť na základe dňa uverejnenia predmetného aktu), vložia sa tri bodky, po ktorých nasleduje vysvetlenie v hranatých zátvorkách, ako vypočítať konkrétny dátum. Úrad pre publikácie pri uverejnení aktu nahradí bodky, hranaté zátvorky a vysvetlenia konkrétnym dátumom.

Príklad:

„Príslušné orgány môžu povoliť svojim úverovým inštitúciám, aby používali 50 % percentnú váhu rizika na nesplatené úvery k ...[dva roky odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice]. V tomto prípade sa nehnuteľnosť ocení najneskôr ...[päť rokov odo dňa nadobudnutia účinnosti tejto smernice].“

Ak presný dátum nebude známy ani pri uverejnení aktu (napríklad ide o dátum, ktorý je možné určiť na základe budúcej udalosti, ako napríklad pristúpenie k medzinárodnej organizácii), v normatívnych ustanoveniach sa môže uviesť, aby Komisia uverejnila v *úradnom vestníku* oznámenie o presnom dátume, keď bude známy. V takých prípadoch je vhodné do odôvodnení doplniť vetu o tom, že takéto uverejnenie slúži len na účely informovania verejnosti a nemá žiadne právne následky:

„(...) ... Aby sa uľahčil verejnosti prístup k uvedenej informácii, je vhodné uverejniť v *Úradnom vestníku Európskej únie* oznámenie o dátume“

D.10.2. Pozmeňujúce akty

V prípade, ak sa v akte, ktorým sa mení iný akt tohto istého druhu, uvádza dátum alebo lehota uvedením odkazu „**tohto** nariadenia/**tejto** smernice/**tohto** rozhodnutia“, je potrebné dbať na to, aby nedošlo k zámene týchto dvoch aktov.

Vzťahuje sa to predovšetkým na prípady, ak sa odkaz nachádza v pozmeňujúcom ustanovení (v úvodzovkách), ktorým sa vkladá text do aktu, ktorý sa mení. Takýto odkaz (napríklad „nadobudnutie účinnosti tejto smernice“) odkazuje na akt, **ktorý sa mení**. Ak sa má odkazovať na pozmeňujúci akt, do textu aktu, ktorý sa mení, sa nevkladá žiaden priamy odkaz na pozmeňujúci akt a zamýšľaný výsledok možno dosiahnuť tým, že sa odkaz nahradí iným údajom (zvyčajne konkrétnym dátumom).

Príklad (smernica z roku 2015, ktorou sa mení smernica z roku 2000):

„Vkladá sa tento článok:

„Článok 7a

Komisia na základe uvedených informácií predloží **do 31. decembra 2020** Európskemu parlamentu a Rade správu ...“.

nie

„Vkladá sa tento článok:

„Článok 7a

... Komisia na základe uvedených informácií predloží Európskemu parlamentu a Rade **do piatich rokov od oznámenia tejto smernice** správu ...“.⁷¹

D.10.3. Začiatok lehoty

Pozri bod [20.17](#) príručky⁷².

Poznámka: Neodporúča sa používať výraz "po", pretože by to mohlo viesť k nejasnosti. Ak sa napriek tomu použije, dátum, ktorý po ňom nasleduje, by mal byť dňom, ktorý predchádza dňu začiatku obdobia. Výraz „po 31. decembri 2015“ znamená „1. januára 2016 a akýkoľvek deň po tomto dátume“.

D.10.4. Koniec lehoty

Pozri bod [20.18](#) príručky⁷³.

D.10.5. Termíny (uplynutie lehôt)

Lehoty sa končia **o polnoci uvedeného dňa**⁷⁴.

⁷¹ Vysvetlenie: článok 7a (ktorý je novým ustanovením) sa vkladá do smernice, ktorá sa mení; „táto smernica“ teda znamená smernicu z roku 2000. Z jednoduchého výpočtu ale vyplýva, že smernica z roku 2015 (+ päť rokov = 2020) je tou smernicou, na ktorú mal autor v úmysle odkázať (keďže 2000 + päť rokov = 2005, čo je rok, ktorý už uplynul pred rokom 2015, ktorý je rokom prijatia pozmeňujúcej smernice).

⁷² Pozri [nariadenie Rady \(EHS, Euratom\) č. 1182/71, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny](#) (Ú. v. ES L 124, 8.6. 1971, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj>).

⁷³ Pozri [nariadenie \(EHS, Euratom\) č. 1182/71](#).

⁷⁴ Pozri [nariadenie \(EHS, Euratom\) č. 1182/71](#).

Ak sa má prijať rozhodnutie a treba jasne uviesť, že sa započítava aj posledný deň lehoty, malo by sa používať toto znenie:

„do [31. decembra 2015]“

Ak sa má podať správa, predložiť návrh alebo dodržať lehota (napríklad v prípade smerníc), teda, ak je málo pravdepodobné, že sa úloha vykoná v posledný deň, požíva sa táto zjednodušená formulácia:

„pred [1. januárom 2016]“

Poznámka: Po slove „pred“ sa musí uviesť deň, ktorý nasleduje po poslednom dni obdobia. Výraz „pred 1. januárom 2016“ znamená „najneskôr 31. decembra 2015“.

D.11. ODKAZY NA JAZYKY

K označeniu jazykov a ich poradia vo viacjazyčných alebo v jednojazyčných textoch pozri body [7.2.1](#) a [7.2.2](#) Medziinštitucionálnej príručky úpravy dokumentov.

D.12. POZNÁMKY POD ČIAROU A POKYNY PRE ÚRAD PRE PUBLIKÁCIE

Skutočné poznámky pod čiarou obsahujú informácie, ktoré musia byť vytlačené „ako sú“ v zverejnenom texte. Všeobecným pravidlom⁷⁵ je, že skutočné poznámky pod čiarou sa uvádzajú číslami nasledujúcimi po sebe a nachádzajú sa v dolnej časti stránky textu, ktorého sa týkajú. Vo výnimočných prípadoch, ak skutočné poznámky pod čiarou patria k ustanoveniu, ktoré dopĺňa alebo nahrádza text v existujúcom akte, uvádzajú sa jednou, dvoma, tromi atď. hviezdikami a objavujú sa bezprostredne za blokom pozmeňujúceho textu.

Technické poznámky pod čiarou sú pokyny pre Úrad pre publikácie, aby do textu pred zverejnením vložil informácie, ktoré majú čisto technickú povahu, a ktoré preto žiadnym spôsobom neovplyvňujú podstatu, ako napríklad poradové číslo aktu, ktorý ešte nebol uverejnený. Technické poznámky pod čiarou sa uvádzajú narastajúcim počtom znakov „plus“ (+). Vždy sa zobrazujú v dolnej časti stránky textu, na ktorý sa vzťahujú, aj keď patria k ustanoveniu, ktorým sa pridáva alebo nahrádza text v existujúcom akte.

⁷⁵ Pre poznámky pod čiarou týkajúce sa technických príloh (ako sú napríklad formuláre a tabuľky), ktoré sa nachádzajú na viacerých stranách, sa môžu niekedy použiť iné pravidlá.

Príklad kombinácie rôznych druhov poznámok pod čiarou:

„Článok 5

Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012¹ sa mení takto:

1. V článku 5 ods. 2 sa dopĺňa tento pododsek:

„ESMA vypracúva návrh regulačných technických noriem podľa tohto odseku bez toho, aby bolo dotknuté prechodné ustanovenie týkajúce sa zmlúv o energetických derivátoch C6, ako je stanovené v článku 95 smernice Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../⁺ a článku 35 ods. 6 písm. e) nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../⁺⁺.

* Smernica Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../⁺ z ... (Ú. v. EÚ ...).

** Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) .../⁺⁺ z ... (Ú. v. EÚ ...).

2. ...

¹ Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 648/2012 zo 4. júla 2012 o mimoburzových derivátoch, centrálnych protistranách a archívoch obchodných údajov (Ú. v. EÚ L 201, 27.7.2012, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2012/648/oj>).

⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo smernice uvedenej v dokumente PE-CONS 23/14 (2011/0298(COD)) a vložte číslo, dátum prijatia, názov a odkaz na uverejnenie v úradnom vestníku do poznámky pod čiarou.

⁺⁺ Ú. v.: vložte, prosím, číslo nariadenia uvedeného v dokumente PE-CONS 78/13 (2011/0295(COD)) a vložte číslo, dátum prijatia, názov a odkaz na uverejnenie v úradnom vestníku do poznámky pod čiarou.“

Ak sa pokyn pre Úrad pre publikácie týka podstaty, napríklad dňa začatia uplatňovania alebo dňa nadobudnutia účinnosti aktu, neuvádza sa ako poznámka pod čiarou: do textu sa vkladajú tri bodky, za ktorými nasleduje pokyn v hranatých zátvorkách (pozri príklad v bode D.10.1).

PRÍLOHA I

Spoločná praktická
príručka

Európskeho parlamentu, Rady a
Komisie

pre osoby zapojené do tvorby
legislatívy Európskej únie

Predslov k druhému vydaniu

Počas viac ako desiatich rokoch svojej existencie sa Spoločná praktická príručka ukázala ako cenný nástroj pre tvorbu jasného a presného znenia právnych aktov vypracovaných Európskym parlamentom, Radou a Komisiou. Zásady stanovené v príručke predstavujú referenčný bod legislatívnej techniky pre všetky tri inštitúcie.

Od prvého vydania príručky v roku 2000 však došlo k mnohým zmenám v práve – teraz už Únie. Bolo nutné, aby sa do nového vydania zahrnuli čiastkové aktualizácie, ktoré už boli dostupné on-line, ako aj úpravy zavedené Lisabonskou zmluvou¹.

Toto vydanie obsahuje navyše niektoré zjednodušenia a berie do úvahy posledné zmeny. Možno očakávať ďalšie zmeny; až príde čas, budú začlenené do textu príručky Skupinou pre uvažovanie nad legislatívnou technikou², ktorá bude teraz zodpovedná za jej kontinuálnu aktualizáciu.

Spoločná praktická príručka predstavuje základ všeobecných zásad tvorby právnych predpisov. Každá inštitúcia používa príručku v kombinácii s inými nástrojmi, ktoré obsahujú osobitné štandardné formulácie a detailnejšie praktické pravidlá.

Kiežby upravená a aktualizovaná príručka naďalej prispievala ku kvalite právnych aktov Únie.

Za právny servis
Európskeho parlamentu

Za právny servis
Rady

Christian PENNERA
právny radca

Hubert LEGAL
právny radca

Za právny servis
Komisie

Luis ROMERO REQUENA
generálny riaditeľ

V Bruseli, 11. júla 2013

¹ Na účely tohto vydania muselo byť upravené v niektorých bodoch aj samotné znenie spoločných pravidiel prijatých Medziinštitucionálnou dohodou z roku 1998 (pozri predslov k prvému vydaniu), ktoré zavádzajú vnútorné členenie príručky, aby sa zohľadnil tento vývoj.

² Skupina pre uvažovanie (*Groupe de réflexion*) bola vytvorená v roku 2010 s cieľom uľahčiť spoluprácu medzi tromi inštitúciami v oblasti legislatívnej techniky.

Predslov k prvému vydaniu

Nevyhnutným predpokladom lepšej zrozumiteľnosti a správneho uplatňovania legislatívy Spoločenstva je jej dôkladná príprava. Akty prijaté inštitúciami Spoločenstva musia byť vypracované zrozumiteľným a konzistentným spôsobom, v súlade s jednotnými zásadami predkladania a tvorby legislatívy, aby občania a hospodárske subjekty mohli identifikovať svoje práva a povinnosti, aby súdy mohli zabezpečovať ich dodržiavanie a aby ich členské štáty mohli v prípade potreby v stanovenom čase transponovať.

Od zasadnutia Európskej rady v Edinburgu v roku 1992 je potreba lepšieho zákonodarstva – spočívajúceho v prijímaní jasnejších a jednoduchších aktov, ktoré sa spravujú zásadami dobrej tvorby legislatívy – uznaná na najvyššej politickej úrovni. Rada aj Komisia prijali opatrenia na splnenie tejto potreby¹. Táto potreba bola opätovne potvrdená vyhlásením č. 39 o kvalite navrhovania právnych predpisov Spoločenstva, ktoré je prílohou záverečného aktu Amsterdamskej zmluvy. Na základe tohto vyhlásenia prijali tri inštitúcie podieľajúce sa na procese prijímania aktov Spoločenstva – Európsky parlament, Rada a Komisia – Medziinštitucionálnu dohodu z 22. decembra 1998², obsahujúcu spoločné pravidlá, ktorých cieľom je zlepšiť kvalitu tvorby legislatívy Spoločenstva.

Túto príručku vypracovali právne servisy uvedených troch inštitúcií na základe predmetnej medziinštitucionálnej dohody, aby poznámkami ku každému pravidlu a na základe príkladov rozvinuli obsah a vysvetlili dôsledky týchto pravidiel. Príručka je určená všetkým, ktorí sa podieľajú na tvorbe najčastejších typov aktov Spoločenstva. Rovnako by mala byť inšpiráciou pre akýkoľvek akt inštitúcií, či už v rámci zmlúv Spoločenstva alebo v rámci hláv Zmluvy o Európskej únii týkajúcich sa spoločnej zahraničnej a bezpečnostnej politiky a politiky policajnej a justičnej spolupráce v trestných veciach.

Spoločná praktická príručka sa má používať spolu s ďalšími konkrétnejšími pomôckami, ako sú Príručka pre tvorbu právnych aktov v rámci Rady Európskej únie, Príručka Komisie pre legislatívnu tvorbu, Medziinštitucionálna štylistická príručka uverejnená Úradom pre vydávanie úradných publikácií Európskych spoločenstiev alebo predlohy v LegisWrite. Okrem toho je vždy užitočné a často nevyhnutné odvolávať sa na konkrétne ustanovenia zmlúv a kľúčové základné akty v danej oblasti.

Žiadame pracovníkov troch inštitúcií, ktoré sa podieľajú na tvorbe legislatívy, aby túto príručku používali a aby do nej prispievali svojimi postrehmi. Pripomienky možno kedykoľvek posielat' medziinštitucionálnej skupine pre kvalitu tvorby legislatívy, ktorá je zodpovedná za jej aktualizáciu.

¹ Uznesenie Rady z 8. júna 1993 o kvalite tvorby legislatívy Spoločenstva (Ú. v. ES C 166, 17.6.1993, s. 1).

Komisia: Všeobecné usmernenia pre legislatívnu politiku, dokument SEK(1995) 2255/7, 18.1.1996.

² Medziinštitucionálna dohoda z 22. decembra 1998 o spoločných pravidlách pre kvalitu tvorby práva Spoločenstva (Ú. v. ES C 73, 17.3.1999, s. 1).

Právne servisy Európskeho parlamentu, Rady a Komisie veria, že príručka pomôže všetkým, ktorí sú v inštitúciách akýmkoľvek spôsobom zapojení do tvorby legislatívy. Všetci tak budú môcť pracovať na dosiahnutí spoločného cieľa, ktorým je vytváranie takej legislatívy, ktorá občanom EÚ jasne priblíži ciele Európskej únie a spôsoby, ktorými chce tieto ciele dosiahnuť.

Za právny servis
Európskeho parlamentu

Monsieur G. GARZÓN CLARIANA
Jurisconsulte

Za právny servis
Rady

Monsieur J-C. PIRIS
Jurisconsulte

Za právny servis
Komisie

Monsieur J-L. DEWOST
Directeur général

Bruxelles, le 16 Mars 2011

OBSAH

PREDSLOV

VŠEOBECNÉ ZÁSADY
(PRAVIDLÁ 1 – 6) 6

RÔZNE ČASTI AKTU
(PRAVIDLÁ 7 – 15) 17

VNÚTORNÉ A VONKAJŠIE ODKAZY
(PRAVIDLÁ 16 A 17)..... 34

POZMEŇUJÚCE AKTY
(PRAVIDLÁ 18 A 19) 42

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA, ZRUŠUJÚCE USTANOVENIA A PRÍLOHY
(PRAVIDLÁ 20, 21 A 22) 49

Všeobecné zásady
(pravidlá 1 – 6)

1. PRÁVNE AKTY ÚNIE MUSIA BYŤ VYPRACOVANÉ JASNE, JEDNODUCHO A PRESNE*.
- 1.1. Znenie právneho aktu musí byť:
 - jasné, ľahko zrozumiteľné a jednoznačné;
 - jednoduché a stručné, neobsahujúce žiadne zbytočné prvky;
 - presné, aby v čitateľovi nezanechal žiadne nejasnosti.
- 1.2. Táto zásada vychádzajúca zo zdravého rozumu je aj vyjadrením všeobecných zásad práva, akými sú:
 - rovnosť občanov pred zákonom v tom zmysle, že zákony by mali byť prístupné a zrozumiteľné pre všetkých,
 - právna istota, čiže malo by byť možné predvídať, ako sa bude zákon uplatňovať.
- 1.2.1. Táto zásada je obzvlášť dôležitá v prípade právnych aktov Únie, pretože musia byť prispôsobené systému, ktorý je komplexný, multikultúrny a mnohojazyčný (pozri pravidlo 5).
- 1.2.2. Cieľ uplatňovania tejto zásady je dvojaký: po prvé, zvýšiť zrozumiteľnosť aktov; po druhé, predísť sporom vyplývajúcim z nekvalitného vypracovania právnych aktov.

* V slovenskom znení tohto vydania praktickej príručky bolo znenie pravidiel, ako aj zvyšku textu upravené najmä s cieľom zohľadniť zmeny zavedené Lisabonskou zmluvou.

- 1.3. Nejasné ustanovenia môže Súdny dvor Európskej únie vykladať reštriktívne. V takom prípade sa však dosiahne presný opak toho, čo bolo zámerom začlenenia do textu nejednoznačných formulácií, ktoré mali pomôcť vyriešiť problémy pri rokovaní o znení ustanovenia¹.
- 1.4. Samozrejme, že ľahko môže dôjsť ku konfliktu medzi požiadavkou jednoduchosti a požiadavkou presnosti. Zjednodušenie sa často dosahuje na úkor presnosti a naopak. V praxi treba medzi nimi dosiahnuť rovnováhu, aby bolo ustanovenie čo najpresnejšie a aby bola zároveň zachovaná jeho zrozumiteľnosť. Táto rovnováha sa môže líšiť podľa toho, komu je ustanovenie určené (pozri pravidlo 3).

Príklad textu, v ktorom sa nepodarilo dosiahnuť rovnováhu:

„Od 1. januára 2000 sa zavedie a pre všetky členské štáty bude záväzný povinný systém označovania [výrobkov]. Tento povinný systém však nevylučuje možnosť členského štátu rozhodnúť o jeho uplatňovaní len na dobrovoľnej báze [pre výrobok] predávaný v danom členskom štáte.“

- 1.4.1. Tvorca návrhu by sa mal pokúsiť obmedziť legislatívny zámer na jednoduché pojmy, aby ho mohol jednoduchým spôsobom vyjadriť. Pokiaľ je to možné, mal by sa používať bežný jazyk. V prípade potreby by mala mať jasnosť vyjadrenia prednosť pred eleganciou štýlu. Nemali by sa napríklad používať synonymá a rôzne výrazy na vyjadrenie tej istej myšlienky.
- 1.4.2. Návrh, ktorý je gramaticky správny a dodržiava pravidlá interpunkcie, uľahčuje správne porozumenie textu v pôvodnom jazyku, ako aj jeho preklad do iných jazykov (pozri pravidlo 5).
2. TVORBA AKTOV ÚNIE MUSÍ BYŤ PRIMERANÁ TYPU PREDMETNÉHO AKTU A NAJMÁ TOMU, ČI IDE O ZÁVÄZNÝ AKT ALEBO NIE (NARIADENIE, SMERNICA, ROZHODNUTIE, ODPORÚČANIE ALEBO INÝ AKT)*.
- 2.1. Jednotlivé právne akty majú vlastné štandardné pravidlá úpravy a formulácie (pozri pravidlo 15).

¹ Pozri vec C-6/98, Arbeitsgemeinschaft Deutscher Rundfunkanstalten (ARD)/Pro Sieben, Zb. 1999, s. I-7599.

* V slovenskom znení tohto vydania praktickej príručky bolo znenie pravidiel, ako aj zvyšku textu upravené najmä s cieľom zohľadniť zmeny zavedené Lisabonskou zmluvou.

2.2. Štýl návrhu by mal zodpovedať typu aktu.

2.2.1. Keďže nariadenia sú priamo uplatniteľné a záväzné v celom rozsahu, ich ustanovenia by mali byť sformulované takým spôsobom, aby ich adresáti nemali žiadne pochybnosti o právach a povinnostiach, ktoré z nich vyplývajú: je preto potrebné vyhýbať sa odkazom na sprostredkujúce vnútroštátne orgány okrem prípadov, keď sa v akte stanovuje doplnková činnosť členských štátov.

Príklad:

„Každá spoločnosť vedie register ...“

2.2.2. Smernice sú určené členským štátom:

Príklad:

„Členské štáty zabezpečia, aby každá spoločnosť viedla register ...“

Okrem toho by mali byť vypracované menej podrobným spôsobom, aby členským štátom ponechali dostatočný priestor na vlastné rozhodovanie pri ich transpozícii. Ak je normatívna časť príliš podrobná a nenecháva takýto priestor, primeraným nástrojom by bolo nariadenie, nie smernica.

2.2.3. Rozhodnutia by mali byť vypracované tak, aby brali do úvahy svojich adresátov, ale zároveň spĺňali formálne pravidlá úpravy všeobecne záväzných právnych uplatniteľných aktov:

Príklad:

„[Členský štát] môže od Únie dostať finančnú pomoc v súvislosti s vypuknutím afrického moru ošipaných, ktoré bolo potvrdené dňa ...“

2.2.4. Jazyk odporúčaní musí odrážať skutočnosť, že ich ustanovenia nie sú záväzné:

Príklad:

„Odporúča sa, aby členské štáty ...“

- 2.3. Spôsob vypracovania aktu by mal zohľadňovať aj to, či daný akt je alebo nie je záväzný.
- 2.3.1. Výber slovies a gramatického času závisí od typu aktu, jazyka a aj od toho, či ide o odôvodnenia alebo normatívnu časť (pozri pravidlá 10 a 12).
- 2.3.2. V normatívnej časti záväzných aktov sa vo francúzštine používa prítomný čas, zatiaľ čo v angličtine sa vo všeobecnosti používa pomocné sloveso „shall“. Pokiaľ je to možné, v oboch jazykoch by sa nemal používať budúci čas. V slovenskom jazyku je potrebné používať prítomný čas.
- 2.3.3. Na rozdiel od záväzných aktov sa v aktoch, ktoré nie sú záväzné, nesmú používať tvary rozkazovacieho spôsobu ani formulácie či úprava, ktoré príliš pripomínajú štýl záväzných aktov.
- 3. PRI TVORBE AKTOV SA PRIHLIADA NA OSOBY, NA KTORÉ SA MAJÚ VZŤAHOVAŤ, TAK ABY TIETO OSOBY MOHLI JEDNOZNAČNE IDENTIFIKOVAŤ SVOJE PRÁVA A POVINNOSTI, AKO AJ OSOBY, KTORÉ SÚ ZODPOVEDNÉ ZA UPLATŇOVANIE AKTOV V PRAXI.
- 3.1. Existujú rôzne kategórie adresátov právnych aktov, od širokej verejnosti po odborníkov v určitej oblasti. Každá kategória má právo očakávať, že použitému jazyku porozumie.
- 3.2. Zohľadňovanie rôznych kategórií osôb, ktorým sú akty adresované, vedie k rozdielom pri uvádzaní dôvodov, ako aj pri formulovaní normatívnej časti daných aktov.
- 3.3. Závisí od toho aj jednoduchosť transpozície aktov.

- 3.4. Okrem adresátov si akty vyžadujú aj zásah vnútroštátnych orgánov na rôznych úrovniach, napríklad zamestnancov štátnej správy, vedcov a sudcov. Jazyk použitý v akte by mal zohľadňovať skutočnosť, že texty môžu obsahovať odborné požiadavky, za ktorých vykonávanie zodpovedajú špecializovaní pracovníci v danom odbore.

Príklad návrhu prispôbeného cieľovej skupine:

„Článok 3

Centrum analýzy falzifikátov a databáza falšovanej meny

1. Pod dohľadom ECB sa zriadia a budú sa prevádzkovať Centrum analýzy falzifikátov (Counterfeit Analysis Centre – CAC) a databáza sfalšovanej meny (Counterfeit Currency Database – CCD) ESCB. Zámerom založenia CAC je sústrediť technickú analýzu a údaje, ktoré sa vzťahujú k falzifikátom eurobankoviek vydanými ECB a NCB. Všetky príslušné technické a štatistické údaje týkajúce sa falzifikátov eurobankoviek majú byť centrálné uložené v CCD.

2. ...

3. S výhradou právnych obmedzení NCB poskytujú CAC originály nových typov falšovaných eurobankoviek, ktoré vlastní, s cieľom ich technického preskúmania a centrálnej klasifikácie. Predbežné ohodnotenie, či špecifický falzifikát patrí ku klasifikovanému typu alebo do novej kategórie, uskutočnia NCB.“

4. USTANOVENIA AKTOV MUSIA BYŤ STRUČNÉ A ICH OBSAH BY MAL BYŤ ČO NAJVIAC VNÚTORNE KONZISTENTNÝ. NEMALI BY SA POUŽÍVAŤ PRÍLIŠ DLHÉ ČLÁNKY A VETY, ZBYTOČNE ZLOŽITÉ FORMULÁCIE TEXTU A NEMALI BY SA NADMERNE POUŽÍVAŤ SKRATKY.
- 4.1. Dobrý legislatívny štýl sa vyznačuje stručným a výstižným vyjadrením základných myšlienok textu. Vety, ktoré sa uvádzajú na ilustráciu a ktoré majú čitateľovi text viac objasniť, môžu viesť k problémom pri výklade.

- 4.2. Text by mal byť vnútorne konzistentný.
 - 4.2.1. V celom akte je potrebné dbať na jeho rozsah pôsobnosti. Práva a povinnosti nesmú presiahnuť tie, ktorých sa má akt týkať, ani nesmú zasahovať do iných oblastí.
 - 4.2.2. Práva a povinnosti musia byť jednotné a nesmú si navzájom odporovať.
 - 4.2.3. Text, ktorý je vo svojej podstate dočasný, nesmie obsahovať ustanovenia trvalého charakteru.
- 4.3. Akty by zároveň mali byť konzistentné s ostatnými aktmi Únie.
 - 4.3.1. Predovšetkým je potrebné vyhnúť sa prekrývaniu a protirečeniam s ostatnými aktmi v danej oblasti.
 - 4.3.2. Rovnako je potrebné vyhnúť sa pochybnostiam o uplatniteľnosti iných aktov (pozri aj pravidlo 21).
- 4.4. Veta by mala vyjadrovať len jednu myšlienku, zatiaľ čo v článku (ak obsahuje viac ako jednu vetu) sa združuje viacero myšlienok, medzi ktorými existuje logická súvislosť. Text musí byť rozdelený do ľahko členiteľných, za sebou logicky nasledujúcich častí (pozri tabuľku v pravidle 15), pretože príliš kompaktné časti textu sú menej prehľadné a zrozumiteľné. Nesmie to však viesť k umelému a nevhodnému deleniu viet.
- 4.5. Štruktúra každého článku musí byť čo najjednoduchšia.
 - 4.5.1. Z hľadiska výkladu nie je potrebné a v záujme jasnosti nie je ani vhodné, aby jeden článok pokrýval celý aspekt pravidiel stanovených v akte. Je oveľa vhodnejšie, keď sa danému aspektu venuje viacero článkov, ktoré sú spolu združené do jedného oddielu (pozri pravidlo 15).
 - 4.5.2. Najmä v počiatočných fázach tvorby aktu by články nemali mať príliš komplexnú štruktúru. Návrhy a predbežné znenia aktov sú počas prijímania predmetom diskusií a rokovaní, ktoré vo väčšine prípadov vedú k ďalším doplneniam a spresneniam. Rovnako by bolo ťažké následne do aktu dopĺňať často početné zmeny, ak sú články už príliš obsiahle.

Príklad textu, ktorý nespĺňa tieto zásady:

„4. Členské štáty môžu vzhľadom na službu informačnej spoločnosti prijať opatrenia odchylné od ustanovenia odseku 2, ak sú splnené nasledovné podmienky:

a) opatrenia sú:

i) potrebné z jedného z týchto dôvodov:

1. ochrana verejného poriadku, najmä prevencia, vyšetrovanie, odhaľovanie a stíhanie trestných činov vrátane ochrany mládeže a boja proti podnecovaniu k nenávisti z rasových dôvodov, pohlavia, náboženstva alebo národnosti, a porušovaniu ľudskej dôstojnosti jednotlivých osôb,
2. ochrana zdravia verejnosti,
3. ochrana verejnej bezpečnosti vrátane zaručenia národnej bezpečnosti a obranných záujmov,
4. ochrana spotrebiteľov vrátane investorov;

ii) prijaté proti danej službe informačnej spoločnosti, ktorá poškodzuje ciele uvedené v bode i) alebo ktorá predstavuje vážne a závažné nebezpečenstvo pre tieto ciele;

iii) primerané uvedeným cieľom;

b) pred prijatím príslušných opatrení a bez toho, aby boli dotknuté súdne konania vrátane predbežných postupov a krokov vykonávaných v rámci trestných vyšetrovaní, členský štát:

- i) požiadal členský štát uvedený v odseku 1, aby prijal opatrenia a ten také opatrenia neprijal alebo boli neprimerané,
- ii) oznámil Komisii a členskému štátu uvedenému v odseku 1 svoj úmysel prijať takéto opatrenia.“

4.6. Niekedy je ľahšie vytvoriť zložité vety ako vynaložiť potrebné úsilie a pomocou syntézy sformulovať zrozumiteľné znenie. Takéto úsilie je však nevyhnutné na vytvorenie textu, ktorý sa dá ľahko pochopiť a preložiť.

- 4.7. Rozsah používania skratiek by mal závisieť od potenciálnych adresátov. Skratky by im mali byť dobre známe alebo ich význam jasne vysvetlený pri prvom použití [napríklad:
„Európska centrálna banka (ďalej len „ECB“)“, „medzinárodné číslo bankového účtu (ďalej len „IBAN“)“]. Ak už bola skratka vysvetlená v odôvodneniach a znovu sa používa v normatívnych ustanoveniach, mala by byť zvyčajne znovu vysvetlená pri prvom použití v normatívnych ustanoveniach. Užitočnosť tohto opakovania by sa však mala posudzovať od prípadu k prípadu, najmä vzhľadom na počet a dĺžku odôvodnení alebo všeobecne známy a jednoznačný charakter skratky.
5. V NÁVRHOCH AKTOV SA V PRIEBEHU PROCESU, KTORÝ VEDIE K ICH PRIJATIU, POUŽÍVA TAKÁ ŠTRUKTÚRA VÝRAZOV A VIET, KTORÁ REŠPEKTUJE VIACJAZYČNÝ CHARAKTER LEGISLATÍVY ÚNIE; POJMY ALEBO TERMINOLÓGIA ŠPECIFICKÉ PRE KTORÝKOLIEK VNÚTROŠTÁTNY PRÁVNÝ SYSTÉM SA MUSIA POUŽÍVAŤ VEEMI OBOZRETNE*.
- 5.1. Osoba, ktorá pripravuje všeobecne záväzný právny akt, si vždy musí byť vedomá toho, že jeho znenie musí spĺňať požiadavky nariadenia Rady č. 1, na základe ktorého sa v právnych aktoch používajú všetky úradné jazyky. Z toho vyplývajú ďalšie požiadavky okrem tých, ktoré sa uplatňujú pri príprave vnútroštátneho legislatívneho textu.
- 5.2. Po prvé, pôvodný text musí byť veľmi jednoduchý, jasný a zrozumiteľný, lebo nadmerná zložitost' alebo nejednoznačnosť, akokoľvek nepatrná, by mohla viesť k nepresnostiam, približným vyjadreniam alebo skutočným chybám pri preklade do jedného alebo viacerých jazykov Únie.

Príklad formulácií, ktorým je potrebné sa vyhýbať:

„Trhovými cenami výrobku X sú výrobné ceny, bez vnútroštátnych daní a poplatkov:

- a) čerstvého výrobku baleného v blokoch,
- b) zvýšené o sumu X EUR predstavujúcu potrebné náklady na prepravu.“

V takomto prípade by bolo lepšie vzdať sa použitia zoznamu a uprednostniť takúto formuláciu:

„Trhovými cenami výrobku X sú výrobné ceny čerstvého výrobku baleného v blokoch, bez vnútroštátnych daní a poplatkov.

Tieto ceny sa zvýšia o sumu X EUR predstavujúcu potrebné náklady na prepravu.“

* V slovenskom znení tohto vydania praktickej príručky bolo znenie pravidiel, ako aj zvyšku textu upravené najmä s cieľom zohľadniť zmeny zavedené Lisabonskou zmluvou.

- 5.2.1. Nemali by sa používať ani neúplné alebo skratkovité formulácie. Výhoda ich používania na vyjadrenie zložitých myšlienok, pre ktoré je potrebné následné vysvetlenie, je len zdanlivá.

Príklad formulácií, ktorým je potrebné sa vyhýbať:

„Ak výrobky nespĺňajú požiadavky uvedené v článku 5, členské štáty prijímú všetky opatrenia potrebné na obmedzenie alebo zákaz predaja takých výrobkov, alebo na zabezpečenie ich stiahnutia z trhu, v opačnom prípade sa uplatnia penále, o ktorých rozhodnú členské štáty.“

Uprednostniť by sa mala takáto formulácia:

„Ak výrobky nespĺňajú požiadavky uvedené v článku 5, členské štáty prijímú všetky opatrenia potrebné na obmedzenie alebo zákaz predaja uvedených výrobkov alebo na zabezpečenie ich stiahnutia z trhu.

Členské štáty určia, aké sankcie sa uplatnia v prípade nedodržania uvedených obmedzení, zákazov alebo stiahnutia z trhu.“

- 5.2.2. Nemali by sa používať ani príliš komplikované vety, ktoré obsahujú viacero vetných úsekov, vedľajších viet alebo vsuviek.

Príklad formulácií, ktorým je potrebné sa vyhýbať:

„Všetky zmluvné strany musia mať prístup k výsledkom práce, s výhradou výkladu, podľa ktorého majú výskumné ústavy možnosť vyhradiť použitie výsledkov v ďalších výskumných projektoch.“

Uprednostniť by sa mala takáto formulácia:

„Všetky zmluvné strany musia mať prístup k výsledkom práce.

Výskumné ústavy však môžu vyhradiť použitie týchto výsledkov v ďalších výskumných projektoch.“

- 5.2.3. Gramatické vzťahy medzi jednotlivými časťami vety musia byť jasné. Malo by byť napríklad jasné, či sa prídavné meno viaže na jedno podstatné meno alebo na viacero podstatných mien.

Príklad formulácií, ktorým je potrebné sa vyhýbať:

„... verejné parky a nemocnice...“

Uprednostniť by sa mala takáto formulácia:

„... verejné parky a verejné nemocnice...“

- 5.2.4. Tak isto by sa nemal používať žargón, niektoré módne slová a niektoré latinské výrazy použité v inom zmysle, ako je ich všeobecne chápaný právny význam.
- 5.3. Okrem toho, používanie výrazov a spojení – najmä právnych termínov – ktoré sú príliš špecifické pre jazyk alebo vnútroštátny právny systém, zvyšuje riziko problémov pri preklade.

Tvorcovia návrhu musia mať na pamäti predovšetkým nasledujúce dva body.

- 5.3.1. Niektoré výrazy, ktoré sú celkom bežné v jazyku, v ktorom je text vypracovaný, nemusia mať ekvivalent v ostatných jazykoch Únie. Do týchto jazykov preto môžu byť preložené len pomocou opisných výrazov a spojení s približne rovnakým významom, čo vedie k sémantickým odchýlkam medzi jednotlivými jazykovými verziami. Používaniu výrazov, ktoré sú príliš špecifické pre jeden jazyk, by sa preto malo, pokiaľ je to možné, vyhýbať.

- 5.3.2. Čo sa týka právnej terminológie, nemali by sa používať pojmy, ktoré sa príliš úzko viažu na konkrétny vnútroštátny právny systém.

Príklad:

Pojem „faute“ označuje dobre známy koncept vo francúzskom práve, ale nemá žiadny priamy ekvivalent v iných právnych systémoch (predovšetkým v anglickom a nemeckom práve). Podľa kontextu by sa preto mali namiesto neho používať pojmy ako „illégalité“ alebo „manquement“ (v súvislosti s povinnosťou) atď., ktoré sa dajú ľahko preložiť do iných jazykov („protiprávnosť“, „porušenie“ atď.).

- 5.4. Cieľom je, aby sa vzhľadom na osobitný charakter práva Únie a jeho terminológie čo najviac umožnilo osobám, ktoré majú uplatňovať alebo vykladať akt v členskom štáte (úradníci, sudcovia, právnici atď.), nepovažovať daný akt za „preklad“ v negatívnom zmysle, ale za text, ktorý zodpovedá určitému legislatívnemu štýlu. Texty obsahujúce prevzaté slová, doslovné preklady alebo žargón, ktorým sa ťažko rozumie, sú zdrojom ostrej kritiky na adresu práva Únie, ktoré je v dôsledku toho považované za cudzie.
- 5.5. Napokon je potrebné uviesť dve praktické poznámky o vzťahu medzi pôvodným textom a jeho prekladmi.
- 5.5.1. Po prvé, tvorcovia návrhu musia zabezpečiť, aby prekladatelia mohli okamžite určiť zdroje, z ktorých pôvodný text čerpá. Ak je určitá pasáž v pôvodnom texte prevzatá z existujúceho textu (napríklad zo zmluvy, smernice, nariadenia atď.), musí to byť z textu jasné alebo to musí byť v prípade potreby osobitne označené príslušným elektronickým spôsobom. Existuje totiž riziko, že skrytý citát, pri ktorom nie je odkaz na zdroj, bude voľne preložený do jedného alebo viacerých jazykov, hoci autor chcel zámerne použiť autentické znenie existujúceho ustanovenia.
- 5.5.2. Po druhé, tvorcovia návrhu by si mali uvedomiť, že pripomienky od prekladateľov a vo všeobecnosti od všetkých odborov, ktoré po jazykovej stránke kontrolujú text, môžu byť veľmi užitočné. Takáto kontrola umožňuje identifikovať chyby a nejednoznačnosti v pôvodnom texte, a to aj po dlhom období vytvárania textu a aj – alebo možno najmä – vtedy, keď príprava textu bola predmetom náročných diskusií väčšieho počtu osôb. Na zistené problémy potom možno upozorniť autora. V mnohých prípadoch je najlepším riešením zmena pôvodného textu, nie prekladu.

6. POUŽITÁ TERMINOLÓGIA V DANOM AKTE MUSÍ BYŤ KONZISTENTNÁ TAK V RÁMCI SAMOTNÉHO AKTU, AKO AJ VO VZŤAHU K UŽ PLATNÝM AKTOM, NAJMÄ TÝM, KTORÉ BOLI PRIJATÉ V TEJ ISTEJ OBLASTI.

ROVNAKÉ POJMY SA MUSIA VYJADRIŤ TÝMI ISTÝMI VÝRAZMI, A POKIAĽ JE TO MOŽNÉ, BEZ ODCHÝLENIA SA OD ICH VÝZNAMU V BEŽNOM, PRÁVNOM ALEBO ODBORNOM JAZYKU.

- 6.1. Aby sa uľahčilo porozumenie a výklad právneho aktu, musí byť konzistentný. Je možné rozlíšiť formálnu konzistentnosť, ktorá sa týka len terminologických otázok, a vecnú konzistentnosť v širšom zmysle, ktorá sa týka logiky aktu ako celku.

Formálna konzistentnosť

- 6.2. Jednotnosť terminológie znamená, že rovnaké pojmy sa použijú na označenie rovnakých obsahov a že identické pojmy sa nepoužijú na vyjadrenie rozličných obsahov. Cieľom je dosiahnuť, aby o význame pojmu neboli žiadne pochybnosti, aby bol jednoznačný a bez protirečení. Každý pojem je preto potrebné používať jednotným spôsobom na označenie tej istej veci a na označenie iného obsahu je potrebné zvoliť iný pojem.
- 6.2.1. Neplatí to len pre ustanovenia jedného aktu vrátane príloh, ale aj pre ustanovenia súvisiacich aktov, predovšetkým vykonávacích aktov a všetkých ostatných aktov v danej oblasti. Terminológia musí byť vo všeobecnosti jednotná s už platnými právnymi predpismi.
- 6.2.2. Slová musia byť použité vo svojom obvyklom význame. Ak má slovo určitý význam v bežnom alebo odbornom jazyku, ale iný význam v právnom jazyku, spojenie musí byť sformulované tak, aby sa vylúčila akákoľvek nejednoznačnosť.
- 6.2.3. V záujme presnosti a bezproblémovosti výkladu môže byť potrebné pojem definovať (pozri pravidlo 14).

Vecná konzistentnosť

- 6.3. Konzistentnosť terminológie je potrebné skontrolovať vo vzťahu k obsahu samotného aktu. V akte nesmú byť žiadne vnútorné rozpory.
- 6.4. V celom akte je potrebné dodržať definície. Vymedzené pojmy sa musia používať jednotným spôsobom a ich obsah sa nesmie odchyľovať od uvedenej definície.

Rôzne časti aktu
(pravidlá 7 – 15)

7. VŠETKY VŠEOBECNE UPLATNITEĽNÉ AKTY MUSIA BYŤ VYPRACOVANÉ PODĽA ŠTANDARDNEJ ŠTRUKTÚRY (NÁZOV – PREAMBULA – NORMATÍVNA ČASŤ – PRÍPADNE PRÍLOHY).*
- 7.1. „Názov“ zahŕňa všetky údaje v záhlaví aktu, ktoré slúžia na identifikáciu aktu. Za ním môžu nasledovať určité technické údaje (odkaz na autentickú jazykovú verziu, význam pre EHP, poradové číslo), ktoré sa vkladajú, ak je to vhodné, medzi samotný názov a preambulu.
- 7.2. „Preambulou“ sa rozumie všetko medzi názvom a normatívnou časťou aktu, a to citácie, odôvodnenia a slávnostné formulácie, ktoré ich uvádzajú a nasledujú po nich.
- 7.3. „Normatívna časť“ tvorí záväznú časť aktu. Skladá sa z článkov, ktoré môžu byť usporiadané do častí, hláv, kapitol a oddielov (pozri tabuľku v pravidle 15) a môžu ju dopĺňať prílohy.

Jednotlivé časti štandardnej štruktúry pozri v pravidlách týkajúcich sa konkrétnych častí.
--

8. NÁZOV AKTU VYJADRUJE ČO MOŽNO NAJVÝSTIŽNEJŠIE A NAJÚPLNEJŠIE PREDMET ÚPRAVY, PRIČOM BY NEMAL ZAVÁDZAŤ ČITATEĽA VO VZŤAHU K OBSAHU NORMATÍVNEJ ČASŤI. AK JE TO VHODNÉ, ZA ÚPLNÝM NÁZVOM AKTU MOŽNO UVIESŤ JEHO SKRÁTENÝ NÁZOV.
- 8.1. Samotný názov aktu, teda formulácia, ktorá má v názve naznačiť hlavný predmet úpravy aktu, musí predovšetkým umožniť určiť, koho sa akt týka (netýka). Musí čo najjasnejšie naznačiť obsah aktu. Tvorcovia návrhu by do názvu nemali vkladať prebytočné informácie, ale radšej používať kľúčové slová charakteristické pre jednotlivé oblasti práva Únie (v tejto súvislosti je užitočné využívať analytickú štruktúru „Zoznam platných právnych predpisov Európskej únie“, ktorá je k dispozícii v databáze právnych predpisov Únie EUR-Lex).

Tvorcovia návrhu preto musia zvážiť, aké údaje by sa v názve mali vyskytovať, aby čitateľa, ktorého sa akt priamo týka (napríklad nie každého poľnohospodára, ale každého pestovateľa jablk), upozornili, že si má predmetný akt prečítať.

* V slovenskom znení tohto vydania praktickej príručky bolo znenie pravidiel, ako aj zvyšku textu upravené najmä s cieľom zohľadniť zmeny zavedené Lisabonskou zmluvou.

- 8.2. Názov aktu musí byť odlišný od názvov iných platných aktov (ale pozri bod 8.3).
- 8.3. Osobitným prípadom je názov aktu, ktorým sa menia predchádzajúce akty. Názov je neúplný, ak v ňom nie sú uvedené čísla všetkých menených aktov. Bez takéhoto odkazu by nebolo možné nájsť všetky zmeny daného aktu. Ak jediným účelom určitého aktu je zmena iného aktu, uvedie sa buď poradové číslo a názov aktu, ktorý sa mení, alebo jeho poradové číslo a cieľ zmeny (pozri body 18.9 a 18.10). Naopak, ak určitý akt stanovuje samostatné ustanovenia a následne výlučne druhotne mení iný akt, uvedie sa len číslo tohto meneného aktu (pozri bod 19.3).

Skrátený názov

- 8.4. Skrátený názov aktu je v práve Únie – kde sa akty označujú kombináciou písmen a čísel (napríklad „(EÚ) 2015/35“) – menej potrebný ako v právnych systémoch, ktoré takýto spôsob označovania nepoužívajú. V určitých prípadoch sa však skrátený názov v praxi presadil [napríklad nariadenie (ES) č. 1234/2007 = „nariadenie o jednotnej spoločnej organizácii trhov“]. Napriek svojej zdanlivej jednoduchosti, citácia aktov prostredníctvom skrátených názvov predstavuje riziko pre presnosť a jednotnosť právnych aktov Únie. Táto metóda by mala byť vyhradená len pre osobitné prípady, keď podstatným spôsobom podporuje porozumenie zo strany čitateľa.
- 8.5. Pri prijímaní aktu je potrebné sa vyhnúť vytvoreniu skráteného názvu, ktorý sa pripojí za názov aktu, pretože jeho jediným účinkom je zaťažiť titul, bez vyriešenia otázky jeho použitia, či už v akte, ktorý ho vytvoril alebo v následných aktoch.

Zatiaľ čo treba mať riziká uvedené v bode 8.4 vždy na pamäti, je možné odkázať na akt prostredníctvom skráteného názvu, aby bolo jednoduchšie pochopiť akt, v ktorom sa odkaz uvádza. V takom prípade sa vybraný skrátený názov musí objaviť v zátvorkách a úvodzovkách v texte aktu, v ktorom sa odkaz uvádza, tak ako každá iná skratka.

Súhrn:

8.6. Úplný názov právneho aktu obsahuje:

1. označenie typu aktu (nariadenia, smernice, rozhodnutia, vo vhodnom prípade „vykonávacie“ alebo „delegované“);
2. skratku alebo akronym oblasti, ktorej sa týka („EÚ“, „SZBP“ alebo „Euratom“), rok a poradové číslo aktu²;
3. názov inštitúcie alebo inštitúcií, ktoré akt prijali;
4. podľa okolností dátum podpisu (pre akty prijaté riadnym legislatívnym postupom, rozpočet a rozpočtové rozhodnutia prijaté Európskym parlamentom a Radou) alebo dátum prijatia;
5. názov, to znamená výstižné vyjadrenie predmetu úpravy.

9. ÚLOHOU CITÁCIÍ JE STANOVÍŤ PRÁVNY ZÁKLAD AKTU A HLAVNÉ KROKY POSTUPU VEDÚCEHO K JEHO PRIJATIU.

9.1. Citácie na začiatku preambuly označujú:

- právny základ aktu, teda ustanovenia, z ktorých vyplýva právomoc na prijatie daného aktu;
- návrhy, podnety, odporúčania, žiadosti alebo stanoviská, stanovené v zmluvách [procedurálne akty, ktoré nie sú stanovené v zmluvách, sa uvedú v poslednom odôvodnení³]; v prípade legislatívnych aktov sa doplnia citácie týkajúce sa postúpenia návrhu aktu národným parlamentom a legislatívneho postupu, ktorý bol použitý (riadny legislatívny postup alebo mimoriadny legislatívny postup).

Tvorcovia návrhu by si mali overiť, či sú citované časti skutočne citáciami a či by nemali byť radšej uvedené v inej časti aktu (pozri body 9.13 a 9.14).

² S určitými výnimkami sa od 1. januára 2015 všetky dokumenty publikované v sérii „L“ Úradného vestníka číslujú takto, bez ohľadu na typ aktu (nariadenie, smernica, rozhodnutie alebo iné): (oblasť) ROK/CISLO. Číslovanie aktov uverejnených pred uvedeným dátumom sa nezmení.

³ K stanoviskám v rámci komitológie pozri však bod 10.18.

Formulácia

- 9.2. V citáciách sa používajú väčšinou štandardné formulácie (v slovenčine sa najčastejšie začínajú spojením „so zreteľom na“ a malým písmenom).

Právny základ

- 9.3. Prvou citáciou je všeobecný odkaz na zmluvu, ktorá tvorí základné východisko prijímaného kroku.

Úprava citácie je takáto:

„so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie ...“,

„so zreteľom na Zmluvu o Európskej únii“ alebo

„so zreteľom na Zmluvu o založení Spoločenstva pre atómovú energiu“.

Ak je potrebné uviesť viac ako jednu zmluvu, vymenúvajú sa v osobitných riadkoch a v tomto poradí: Zmluva o Európskej únii, Zmluva o fungovaní Európskej únie, Zmluva o založení Spoločenstva pre atómovú energiu.

- 9.4. Ak je priamym právnym základom aktu ustanovenie zmluvy, za všeobecnou citáciou sa uvedú slová „a najmä na“, po ktorých nasleduje konkrétny článok⁴.

Príklad:

„so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 43 ods. 2,“

⁴ Ak je akt založený na ustanovení Aktu o pristúpení, použije sa formulácia: „so zreteľom na Akt o pristúpení z ..., a najmä na jeho článok ...“ alebo „... a najmä článok ... protokolu č. ..., pripojeného k tomuto aktu.“

- 9.5. Naopak, ak je priamym právnym základom aktu predpis sekundárneho práva ⁵, daný akt sa uvedie ako druhá citácia, pričom pred príslušným článkom sú slová „a najmä na“.

Príklad:

„so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie,

so zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 1026/2012 z 25. októbra 2012 o určitých opatreniach na účely ochrany populácie rýb v súvislosti s krajinami, ktoré umožňujú neudržateľný rybolov (), a najmä na jeho článok 4 ods. 1 písm. c),

(...) Ú. v. EÚ L 316, 14.11.2012, s. 34, ELI:
<http://data.europa.eu/eli/reg/2012/1026/oj>.“

- 9.6. Právny základ by mal byť jasne odlišený od ustanovení, ktoré definujú účel, podmienky a vecné aspekty rozhodnutí, ktoré sa majú prijať. Výhradne procesné ustanovenia (napríklad články 294 a 218 ZFEÚ) nepredstavujú právny základ (pozri však bod 9.7).
- 9.7. Osobitným prípadom sú medzinárodné zmluvy uzavreté v súlade s postupom uvedeným v článku 218 ZFEÚ.

Príklad:

„so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 100 ods. 2, v spojení s článkom 218 ods. 6 písm. a),“

- 9.8. Ak sa v akte vo viacerých článkoch uvádza zámer budúcich rozhodnutí, ale inštitúcia príslušná na prijímanie takýchto rozhodnutí je uvedená v inom článku, cituje sa len tento druhý článok.

⁵ Citácia ustanovenia predpisu sekundárneho práva sa uvádza takto: citácia obsahuje úplný názov, za ktorým nasleduje odkaz v podobe poznámky pod čiarou; v poznámke pod čiarou sa uvádza odkaz na úradný vestník (séria, číslo, dátum, číslo strany, ak bolo uverejnených niekoľko aktov v tom istom vydaní úradného vestníka a trvalý identifikátor ELI, ak je k dispozícii).

- 9.9. Podobne, ak akt obsahuje v rámci jedného článku odsek o účele opatrení a ďalší odsek o oprávnení konať, neuvádza sa celý článok, ale len ten odsek, z ktorého vyplýva právomoc konať⁶.

Napríklad pri prijímaní podrobných pravidiel o colných kvótach pre výrobky, ktoré sú predmetom spoločnej organizácie poľnohospodárskych trhov, sa uvedie článok 144 ods. 1 nariadenia Rady (ES) č. 1234/2007.

Procesné akty

- 9.10. Za citáciami prípravných aktov stanovených zmluvami a najmä stanovisk Európskeho parlamentu, Dvora audítorov, Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru a Výboru regiónov musí nasledovať poznámka pod čiarou s odkazom na uverejnenie v úradnom vestníku (napríklad: Ú. v. EÚ C, C/2024/124, 5.2.2024, ELI: <http://data.europa.eu/eli/C/2024/124/oj>). Ak daný akt ešte nebol uverejnený, uvedie sa dátum, kedy bol prijatý.

Príklad:

„ (...) Stanovisko z 1. apríla 1996 (zatiaľ neuverejnené v úradnom vestníku).“

- 9.11. V prípade riadneho alebo mimoriadneho legislatívneho postupu znie citácia o postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom takto:

„po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom“

⁶ Ak odsek obsahuje dva osobitné pododseky, z ktorých jeden oprávňuje konať napríklad Radu a druhý Komisiu, uvedie sa len ten, ktorý je pre daný akt relevantný.

V tom prípade znie citácia o legislatívnom postupe takto:

„konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom“ alebo „konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom“

V prípade riadneho legislatívneho postupu, ak je potrebné sa obrátiť na Zmierovací výbor a zmierovací postup bol úspešný, citácia znie takto:

„konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom, so zreteľom na spoločný návrh schválený Zmierovacím výborom ...“,“

Za citáciou o legislatívnom postupe nasleduje poznámka pod čiarou, v ktorej sa uvedú všetky fázy postupu.

- 9.12. V prípade určitých aktov, ktorých právny základ sa odvoláva na postup prijímania aktu obsiahnutý v inom článku zmluvy, použije sa citácia, ktorá odkazuje na postup prijatia. Napríklad článok 132 ods. 3 ZFEÚ (právny základ) sa odvoláva na postup stanovený článkom 129 ods. 4 ZFEÚ. Odkaz na tento článok má byť sformulovaný podobne ako v prípade riadneho legislatívneho postupu alebo mimoriadneho legislatívneho postupu.

„konajúc v súlade s postupom stanoveným v článku 129 ods. 4 zmluvy“

Odkazy, ktoré nie sú citáciami

- 9.13. Pri príprave citácií treba dôsledne dbať na to, aby boli odkazmi na právny základ alebo postup. Ak je na správne pochopenie normatívnej časti alebo na overenie jej zákonnosti potrebný odkaz na obsah iných ustanovení ako na právny základ, mal by sa uviesť v odôvodneniach. Všeobecnejšie odkazy sa môžu pre informáciu uviesť v dôvodovej správe.

- 9.14. Všeobecné ustanovenia ZFEÚ týkajúce sa inštitúcií (napríklad články 238 a 288), ktoré platia aj pre daný akt, sa nesmú v citáciách uvádzať.

Poznámka: Odkaz na určité predbežné kroky (stanoviská odborných orgánov, porady, ktoré nie sú stanovené v zmluve) sa obvykle uvádza na konci odôvodnení, s použitím formulácií ako „(názov orgánu) prijal stanovisko ...“, „po porade s (názov orgánu) ...“

Avšak, nasledujúca formulácia je na konci citácií, ktoré možno nájsť v internej dohode alebo rozhodnutí predstaviteľov vlád členských štátov, ktorí sa zišli v rámci zasadnutia Rady:

„po porade s Komisiou“ alebo

„po dohode s Komisiou“.

10. ÚČELOM ODÔVODNENÍ JE UVIESŤ STRUČNÉ DÔVODY PRE HLAVNÉ USTANOVENIA NORMATÍVNEJ ČASTI BEZ TOHO, ABY ICH REPRODUKOVALI ALEBO PARAFRÁZOVALI. NEOBSAHUJÚ NORMATÍVNE USTANOVENIA ANI POLITICKÉ VYHLÁSENIA.
- 10.1. „Odôvodnenia“ sú tou časťou aktu, v ktorej sú uvedené dôvody; nachádzajú sa medzi citáciami a normatívnou časťou. Dôvody sa začínajú slovom „keďže:“ a pokračuje očíslovanými bodmi (pozri pravidlo 11), ktoré sa skladajú z jednej alebo viacerých celých viet. Dôvody používajú nezáväzný jazyk, aby formulácie neviedli k zámene s normatívnou časťou.
- 10.2. Nariadenia, smernice a rozhodnutia musia obsahovať dôvody, na základe ktorých boli vypracované. Cieľom je, aby každá dotknutá osoba mala možnosť zistiť, za akých okolností vykonávala inštitúcia, ktorá akt prijala, svoje právomoci vo vzťahu k predmetnému aktu⁷, aby mali sporné strany možnosť obhajovať svoje záujmy a Súdny dvor Európskej únie vykonávať svoju právomoc dohľadu.

⁷ Pozri vec 24/62, Nemecko/Komisia, Zb. [1963], s. 63.

- 10.3. Ak je potrebné priblížiť historický kontext aktu, fakty sa usporiadajú v chronologickom poradí. Odôvodnenia vo vzťahu ku konkrétnym ustanoveniam aktu sú usporiadané podľa poradia daných ustanovení.

V ideálnom prípade by vyhlásenie o dôvodoch malo obsahovať:

- stručný prehľad relevantných skutočností a právnych ustanovení a
- záver, že je preto potrebné alebo vhodné prijať opatrenie obsiahnuté v normatívnej časti.

- 10.4. Bližšie určenie *obsahu* vyhlásenia o dôvodoch právneho aktu Únie nie je možné. Nemožno zredukovať zdôvodňovanie všeobecných a individuálnych aktov, ktoré sa týkajú rôznych oblastí alebo sú prijaté za rôznych okolností, do jednotnej formulácie.

Napriek tomu je možné stanoviť určité základné pravidlá pre uvádzanie dôvodov

- 10.5. V odôvodneniach by mali byť stručne uvedené dôvody hlavných ustanovení normatívnej časti aktu a preto:

- 10.5.1. Odôvodnenia by mali predstavovať *skutočné dôvody*. Nemali by sa v nich uvádzať právne základy (čo je úlohou citácií), ani by nemali obsahovať reprodukciu častí ustanovení, ktoré už boli raz uvedené ako právny základ pre konanie inštitúcie. Okrem toho sú odôvodnenia, v ktorých je uvedený len predmet úpravy aktu alebo ktoré len reprodujú, či dokonca len parafrázujú jeho ustanovenia bez udania ich dôvodov, nezmyselné a zbytočné.
- 10.5.2. Odôvodnenia, v ktorých je uvedené, že treba vykonať určité opatrenia, ale nie sú v nich uvedené dôvody na ich vykonanie, nesmú byť súčasťou daného dokumentu.
- 10.5.3. Dôvody by nemali pozostávať, či už celkovo alebo len čiastočne, len z odkazov na dôvody uvedené v inom akte⁸.

⁸ Pozri vec 230/78, Eridania/Ministro per l'agricoltura e le foreste, Zb. [1979], s. 2749, a vec 73/74, Papiers peints de Belgique/Komisija, Zb. [1975], s. 1491.

- 10.6. Nie je samozrejme potrebné zdôvodňovať každé jednotlivé ustanovenie. Naopak, dôvody na zrušenie aktu alebo na vypustenie ustanovenia však musia byť vždy uvedené (pozri tiež bod 10.14).
- 10.7. Všetky odôvodnenia, ktoré nezdôvodňujú normatívnu časť, by okrem niektorých prípadov mali byť vypustené; napríklad, obvykle sa uvádzajú dôvody pre použitie článku 352 ZFEÚ v poslednom odôvodnení, ktorý znie takto:

„Zmluva pre prijatie [tohto rozhodnutia] [...] nestanovuje iné právomoci, ako sú uvedené v jej článku 352,“

- 10.8. Ak sa určitý právny základ opiera o právne akty, ktoré nie sú bližšie určené („Rada prijme potrebné opatrenia ...“) a ak z obsahu predmetného opatrenia nevyplýva, aký typ aktu Únie je vhodný, môže byť užitočné uviesť dôvody, prečo bol zvolený daný typ aktu. Ak by bolo napríklad v danom prípade možné prijať priamo uplatniteľné nariadenie, odôvodnenia môžu vysvetliť, prečo je vhodnejšie prijať smernicu, ktorú je potrebné transponovať do vnútroštátneho práva. Tvorcovia návrhu musia tiež pamätať na zásady subsidiarity a proporcionality.

Rozsah povinnosti uvádzania dôvodov závisí od charakteru daného aktu alebo ustanovenia

- a) Všeobecne záväzné právne akty
- 10.9. V prípade základných právnych aktov by sa dôvody mali skôr sústrediť na vysvetlenie všeobecnej koncepcie aktu ako na uvádzanie dôvodov každého osobitného ustanovenia. Niektoré ustanovenia však musia byť vzhľadom na svoj význam alebo preto, že nezapadajú do uvedenej všeobecnej koncepcie aktu, zdôvodnené osobitne.
- 10.10. V prípade vykonávacích aktov je potrebné, aby boli uvedené dôvody konkrétnejšie, avšak vždy by mali byť formulované stručne.

10.11. Dôvody uvedené pre všeobecne záväzné právne akty však nemusia obsahovať opätovné vymenovanie, tým menej hodnotenie skutočností, na základe ktorých sa daný akt prijíma. Predovšetkým v prípade aktov, ktoré stanovujú dovozné clá alebo poľnohospodárske náhrady, by bolo podrobné zdôvodnenie (vrátane výpočtov) nemysliteľné a na kritériá a metódy použité pri výpočtoch sa stačí odvolať naznačením všeobecného stavu, ktorý predchádzal prijatiu aktu a uvedením celkových cieľov, ktoré sa majú dosiahnuť⁹.

b) Individuálne právne akty

10.12. Dôvody pre individuálny právny akt by mali byť uvedené presnejšie.

10.13. Ide najmä o akty, ktorými sa zamieta podanie. Podrobnejšie dôvody musia byť takisto uvedené v rozhodnutiach o hospodárskej súťaži, keď musia byť opísané zložité právne a skutkové okolnosti; vzhľadom na to, že rozhodnutie musí aj napriek tomu zostať zrozumiteľné, je zároveň potrebné snažiť sa o jeho stručnú formuláciu.

c) Osobitné ustanovenia

10.14. Osobitnú pozornosť je potrebné venovať odôvodneniam týkajúcim sa určitých ustanovení, akými sú:

- výnimky;
- odchýlky od všeobecného právneho rámca;
- výnimky zo všeobecných zásad, napríklad retroaktívne ustanovenia;
- ustanovenia, ktoré by mohli poškodiť záujmy dotknutých osôb; a
- ustanovenia, ktoré nadobúdajú účinnosť dňom uverejnenia.

⁹ Pozri vec 16/65, Schwarze/Einfuhr- und Vorratstelle für Getreide und Futtermittel, Zb. [1965], s. 877.

- d) Uvedenie dôvodov týkajúcich sa subsidiarity a proporcionality aktu
- 10.15. V súvislosti so zásadami subsidiarity a proporcionality by sa mali uviesť osobitné dôvody.
- 10.15.1. Inštitúcie zohľadňujú pri uplatňovaní svojich legislatívnych právomocí zásadu subsidiarity a spôsob jej dodržiavania uvádzajú v dôvodovej správe a stručnejšie v odôvodneniach.
- 10.15.2. Text odôvodnenia týkajúceho sa zásady subsidiarity sa v jednotlivých prípadoch líši, vždy však má štruktúru uvedenú v bode 10.15.4. Je dôležité nezabúdať na rozdiel medzi oblasťami, v ktorých má Únia výlučné právomoci, a oblasťami, v ktorých má Únia iné právomoci, o ktorom hovorí článok 5 Zmluvy o EÚ.
- 10.15.3. V oblastiach, v ktorých má Únia výlučné právomoci, vyžaduje článok 5 ods. 4 Zmluvy o EÚ len, aby bola dodržaná zásada proporcionality. V tom prípade odôvodnenie odkazuje len na zásadu proporcionality a znie takto:
- „V súlade so zásadou proporcionality je na dosiahnutie základného cieľa (uved'te všeobecný cieľ) potrebné a vhodné stanoviť pravidlá pre (uved'te konkrétne opatrenia, ktoré upravuje predmetný akt). V súlade s článkom 5 ods. 4 Zmluvy o Európskej únii tento [uved'te typ aktu] neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.“*
- 10.15.4. V prípadoch, v ktorých nemá Únia výlučnú právomoc, obsahujú odôvodnenia odkazy na zásadu subsidiarity *stricto sensu* a na zásadu proporcionality, podľa nasledujúceho príkladu:
- „Keďže ciele tohto/tejto ... (uviesť druh aktu) ... (ak je to vhodné, uviesť ciele) nie je možné uspokojivo dosiahnuť na úrovni členských štátov (uviesť dôvody), ale z dôvodov ... (uviesť rozsah alebo dôsledky činnosti) ich možno lepšie dosiahnuť na úrovni Únie, môže Únia prijať opatrenia v súlade so zásadou subsidiarity podľa článku 5 Zmluvy o Európskej únii. V súlade so zásadou proporcionality podľa uvedeného článku toto/táto ... (uviesť druh aktu) neprekračuje rámec nevyhnutný na dosiahnutie týchto cieľov.“*

- 10.15.5. Vyššie uvedené príklady je potrebné doplniť a rozvinúť v závislosti od konkrétneho prípadu, v súlade s pokynmi uvedenými v zátvorke tak, aby predstavovali skutočné dôvody. Je možné sa od nich odchýliť za predpokladu, že potreba konať na úrovni Únie a prípadne proporionalita tohto konania sú zrejmé z odôvodnení.

Odôvodnenie týkajúce sa delegácie právomocí a vykonávacích právomocí

- 10.16. Základné akty, ktoré poskytujú základ pre prijatie delegovaných aktov Komisiou, musia obsahovať osobitné odôvodnenie, ktoré odkazuje na článok 290 ZFEÚ. Pre vypracovanie tohto odôvodnenia, ako aj zodpovedajúcich ustanovení, sa Európsky parlament, Rada a Komisia zaviazali, ak je to možné, odkazovať na štandardné formulácie, ktoré tieto inštitúcie spolu vytvorili.

- 10.17. Základné akty, ktoré poskytujú základ pre prijatie vykonávacích aktov Komisiou (článok 291 ZFEÚ), musia obsahovať osobitné odôvodnenie, ktoré v náležitých prípadoch odkazuje na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 182/2011 zo 16. februára 2011, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, ktorým sa ustanovujú pravidlá a všeobecné zásady mechanizmu, na základe ktorého členské štáty kontrolujú vykonávanie vykonávacích právomocí Komisie¹⁰.

Odkaz na porady

- 10.18. Porady stanovené v nariadení (EÚ) č. 182/2011 sú uvedené v preambulách vykonávacích aktov prijatých Komisiou.

Porada s výborom v súvislosti s postupom preskúmania (článok 5 nariadenia) má vždy právne účinky. Skutočnosť, že bol výbor požiadaný o vyjadrenie, sa neuvádza v citáciách, ale v poslednom odôvodnení.

Príklad:

„(...) Opatrenia stanovené v tomto rozhodnutí sú v súlade so stanoviskom [názov výboru],“

¹⁰ Ú. v. EÚ L 55, 28.2.2011, s. 13, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj>.

Naopak porada s výborom v súvislosti s konzultačným postupom (článok 4 nariadenia) sa uvádza v poslednej citácii, ktorá znie takto:

„Po porade s [názov výboru]“.

11. KAŽDÉ ODÔVODNENIE MUSÍ BYŤ OZNAČENÉ ČÍSLOM.

11.1. Táto prax je odôvodnená zo zrejmých dôvodov týkajúcich sa jasnosti právnych predpisov a uľahčenia hľadania odkazov pred prijatím textu a po ňom.

Uplatňuje sa nielen na všeobecne záväzné právne akty, ale aj na všetky formálne právne akty inštitúcií, (to znamená, že obsahujú názov, preambulu, normatívnu časť).

11.2. Odôvodnenia sa uvádzajú takto: „keďže:

(1) ...

(2)“.

Poznámka: Každé odôvodnenie začína veľkým písmenom a končí bodkou, okrem posledného odôvodnenia, ktoré končí čiarkou.

11.3. Ak existuje len jedno odôvodnenie, neoznačuje sa číslom.

12. NORMATÍVNA ČASŤ ZÁVÄZNÉHO AKTU NESMIE OBSAHOVAŤ USTANOVENIA, KTORÉ NEMAJÚ NORMATÍVNU POVAHU, NAPRÍKLAD ŽELANIA ALEBO POLITICKÉ VYHLÁSENIA, ALEBO TAKÉ USTANOVENIA, KTORÉ REPRODUKUJÚ ALEBO PARAFRÁZUJÚ ÚRYVKY ALEBO ČLÁNKY ZO ZMLÚV, PRÍPADNE TAKÉ USTANOVENIA, KTORÉ OPÄTOVNE PREBERAJÚ UŽ PLATNÉ PRÁVNE USTANOVENIA. AKTY NEOBSAHUJÚ USTANOVENIA, KTORÉ FORMULUJÚ OBSAH INÝCH ČLÁNKOV ALEBO OPAKUJÚ NÁZOV AKTU.

Ustanovenia záväzných aktov, ktoré nie sú normatívneho charakteru

- 12.1. Záväzné akty by mali stanovovať pravidlá vrátane ustanovení obsahujúcich informácie (napríklad: rozsah pôsobnosti a vymedzenie pojmov), ktoré sú potrebné pre správne pochopenie a uplatnenie týchto pravidiel. Uvádzať čokoľvek iné je nadbytočné: želania, zámery a vyhlásenia nepatria do normatívnej časti záväzného aktu.

Príklad ustanovenia, ktoré nemá normatívny charakter, a ktorému sa treba vyhnúť:

„Kvôli podpore využívania ekologických výrobkov by mala Komisia a ostatné inštitúcie Únie, rovnako ako ostatné orgány verejnej moci na úrovni jednotlivých členských štátov bez toho, aby tým bolo dotknuté právo Únie, uvádzať príklady pri určovaní požiadaviek na výrobky.“

Toto ustanovenie jasne vyjadruje želanie, ktoré neukladá žiadnu povinnosť. Nepatrí preto do záväzného aktu, ale malo by byť súčasťou oznámenia alebo odporúčania, ktoré je priložené k predmetnému aktu.

Ustanovenia, ktoré reprodukujú alebo parafrázujú úryvky alebo články zmlúv alebo iných aktov

- 12.2. Začlenenie takýchto ustanovení je nezmyselné a vedie k právnej neistote. Vezmime si ako príklad akt, ktorý by bol prijatý na základe článku 46 ZFEÚ, na ktorý sa odvoláva v citáciách. Je nezmyselné navrhnúť odsek, ktorý zopakuje článok 45 ods. 1 nasledovného znenia: „Zabezpečí sa voľný pohyb pracovníkov v rámci Únie“. Tvorcovia návrhu musia uviesť spôsob, akým chcú toto ustanovenie realizovať, a nie zopakovať ho. Okrem toho je takéto opakovanie nebezpečné, pretože každá odchýlka od pôvodného znenia môže vzbudiť dojem, že toto ustanovenie malo iný zámer a dokonca môže spôsobiť vznik určitých dohadov.

Ustanovenia, ktoré len oznamujú obsah iných článkov

- 12.3. Vo všeobecnosti je znenie takýchto ustanovení nasledovné:

„S cieľom zaviesť takýto systém Rada prijme opatrenia uvedené v článkoch 3, 4 a 5.“

Týmto ustanoveniam by sa malo pokiaľ možno čo najviac vyhnúť, pretože predmetné články obsahujú všetky potrebné informácie o ich vykonávaní. Okrem toho môže takáto štruktúra spôsobiť zmätok ohľadom právneho základu pre budúce vykonávacie opatrenie: je ním článok, ktorý obsahuje odkaz, alebo článok, na ktorý sa odkaz vzťahuje?

Ustanovenia, ktoré opakujú názov aktu

- 12.4. Aj tam, kde nie je možné vyhnúť sa použitiu slov, ktoré sú súčasťou názvu aktu (napríklad, v článku, ktorý určuje predmet úpravy a rozsah pôsobnosti aktu), ustanovenia musia mať pridanú hodnotu, musí k nim byť pridané podrobnejšie vysvetlenie parametrov daného textu.
13. AK JE TO VHODNÉ, NA ZAČIATKU NORMATÍVNEJ ČASTI JE ZARADENÝ ČLÁNOK, KTORÝ VYMEDZUJE PREDMET ÚPRAVY A ROZSAH PÔSOBNOSTI AKTU.
- 13.1. „Predmet úpravy“ označuje to, čím sa akt zaoberá, zatiaľ čo „rozsah pôsobnosti“ určuje faktické a právne situácie a osoby, na ktoré sa uplatňuje.
- 13.2. Prvý článok, ktorý určuje predmet úpravy a rozsah pôsobnosti, je bežný v rámci medzinárodných zmlúv a môžeme ho taktiež často nájsť v aktoch Únie. O tom, či je alebo nie je potrebný, by sa malo rozhodnúť individuálne v každom konkrétnom prípade.
- 13.3. Samozrejme nie je potrebný, ak len parafrázuje názov aktu. Naproti tomu však môže čitateľovi poskytnúť informácie, ktoré nie sú kvôli stručnosti obsiahnuté v názve aktu a umožňuje mu na začiatku zistiť, či sa ho daný akt týka alebo nie. Práve z tohto dôvodu je potrebné dbať na to, aby nebol čitateľ uvedený do omylu.

Ak je napríklad v takomto článku uvedené, že sa akt vzťahuje „na vozidlá, ktoré dosahujú maximálnu rýchlosť 25 km/h alebo vyššiu“, potom môže príslušný akt obsahovať určité ustanovenia, ktoré sa vzťahujú napríklad len na vozidlá, ktoré dosahujú maximálnu rýchlosť 50 km/h, pretože takéto vozidlo patrí v každom prípade do určeného rozsahu pôsobnosti aktu. Naproti tomu sa v ňom nesmie nachádzať ustanovenie vzťahujúce sa na vozidlá, ktoré dosahujú maximálnu rýchlosť napríklad 20 km/h, pretože po prečítaní článku týkajúceho sa rozsahu pôsobnosti aktu už výrobca alebo vlastník vozidla nemusí prečítať jeho zostávajúcu normatívnu časť.

- 13.4. Niekedy sa nedá presne určiť rozdiel medzi rozsahom pôsobnosti a vymedzením pojmov. V nasledujúcom prípade vymedzenie pojmov zároveň určuje rozsah pôsobnosti:

„Článok 1 – Na účely tejto smernice sa pod pojmom ‚vozidlo‘ rozumie každé motorové vozidlo, ktoré jazdí na cestách s alebo bez karosérie, ktoré má najmenej štyri kolesá a dosahuje maximálnu konštrukčnú rýchlosť 25 km/h, ako aj jeho prípojné vozidlá, s výnimkou dopravných prostriedkov pohybujúcich sa po koľajniciach, poľnohospodárskych a lesných strojov, vozidiel a strojov pracujúcich na verejných komunikáciách a stavbách.“

Znenie tohto článku môže byť jednoduchším spôsobom formulované takto: „Článok 1 – Táto smernica sa vzťahuje na všetky motorové vozidlá, ktoré [ostatné zostáva nezmenené] ...“, ktorého záver vety budú tvoriť slová „ďalej len ‚vozidlo‘“. Tento spôsob je potrebné uprednostňovať, hlavne ak akt nemá článok, ktorý by definoval iné pojmy. Umožňuje totiž bližšie a presnejšie určenie rozsahu pôsobnosti.

14. AK VÝRAZY, KTORÉ SA POUŽÍVAJÚ V AKTE, NIE SÚ JEDNOZNAČNÉ, MALI BY SA SPOLOČNE VYMEDZIŤ V SAMOSTATNOM ČLÁNKU NA ZAČIATKU AKTU. TOTO VYMEDZENIE POJMOV NEOBSAHUJE SAMOSTATNÉ NORMATÍVNE USTANOVENIA.

- 14.1. Vymedzenie obsahu všetkých pojmov by malo byť formulované v hovorovom alebo odbornom jazyku. V záujme jasnosti je však niekedy potrebné, aby boli v akte definované použité pojmy. Takýto postup sa okrem iného uplatňuje vtedy, ak má použitý pojem niekoľko významov a musí byť stanovený len jeden alebo ak pre účely daného aktu musí byť význam daného pojmu vzhľadom na jeho obvyklý význam obmedzený alebo rozšírený. Vymedzenie obsahu pojmu nesmie byť v rozpore so základným významom daného slova.

Definovaný pojem musí byť použitý v celom akte s významom, ktorý mu bol vymedzený.

- 14.2. V druhej vete nasledujúceho citátu je chyba, ktorá sa často vyskytuje pri tvorbe legislatívy.

- 14.2.1. Príklad zle navrhnutého ustanovenia:

„d) „sťažnosť“ je každá informácia alebo správa predložená ... osobou, ktorá má záujem o to, aby bola loď bezpečná ... pokiaľ členský štát, ktorého sa vec týka, nepovažuje túto sťažnosť za preukázateľne neopodstatnenú; údaje o osobe, ktorá podala sťažnosť, sa nesmú poskytnúť kapitánovi ani majiteľovi lode“.

- 14.2.2. Podčiarknutá časť vety nie je definíciou, ale vytvára osobitné pravidlo.
- 14.3. Toto pravidlo musí byť zaradené do normatívnych ustanovení. V našom prípade by tvorca návrhu toto pravidlo mohol vložiť na príslušné miesto do jedného z ostatných článkov („... *Ak členský štát dostane sťažnosť, ktorú nepovažuje za preukázateľne neopodstatnenú, ..., ju ...*“) a pridať druhý pododsek obsahujúci vetu „*Údaje o osobe ...*“
- 14.4. Požiadavka, že samostatné normatívne ustanovenia sa nesmú uvádzať vo vymedzení pojmov nie je len záležitosťou prísneho dodržiavania logických princípov. Ak sa totiž takéto prvky nachádzajú vo vymedzení pojmov, môže dôjsť k tomu, že čitateľ niektoré normatívne prvky pri ich výklade prehliadne z dôvodu, že sa nenachádzajú na rovnakom mieste ako ostatné normatívne prvky.
15. POKIAL TO JE MOŽNÉ, NORMATÍVNA ČASŤ MÁ ŠTANDARDNÚ ŠTRUKTÚRU (PREDMET ÚPRAVY A ROZSAH PÔSOBNOSTI – VYMEDZENIE POJMOV – PRÁVA A POVINNOSTI – USTANOVENIA O DELEGOVANÍ PRÁVOMOCÍ A O PRENESENÍ VYKONÁVACÍCH PRÁVOMOCÍ – PROCESNÉ USTANOVENIA – VYKONÁVACIE OPATRENIA – PRECHODNÉ A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA).
- NORMATÍVNA ČASŤ SA ČLENÍ NA ČLÁNKY A V ZÁVISLOSTI OD SVOJEJ DĹŽKY A ZLOŽITOSTI NA HLAVY, KAPITOLY A ODDIELY. AK ČLÁNOK OBSAHUJE ZOZNAM, KAŽDÁ POLOŽKA UVEDENÁ V ZOZNAMU BY SA MALA UVIESŤ SKÔR VO FORME ČÍSLA ALEBO PÍSMENA, AKO VO FORME ZARÁŽKY*.
- 15.1. Nasledujúce textové zložky štandardnej štruktúry normatívnej časti zodpovedajú relatívne prísnyh pravidiel predkladania návrhov:
1. predmet úpravy a rozsah pôsobnosti (pozri pravidlo 13);
 2. vymedzenie pojmov (pozri pravidlo 14);
 3. ustanovenia týkajúce sa delegovaných aktov a vykonávacích aktov;

* V slovenskom znení tohto vydania praktickej príručky bolo znenie pravidiel, ako aj zvyšku textu upravené najmä s cieľom zohľadniť zmeny zavedené Lisabonskou zmluvou.

4. vykonávacie opatrenia. Ustanovenia o podrobných pravidlách a lehotách pre transponovanie smernice do právnych systémov členských štátov majú pevne stanovený formát. Ostatné ustanovenia, napríklad tie, ktoré sa vzťahujú na sankcie, ktoré sa majú stanoviť na vnútroštátnej úrovni alebo na opravné prostriedky, ktoré sa majú zabezpečiť, majú takisto štandardnú formu;
 5. prechodné a záverečné ustanovenia. Táto kategória prvkov zahŕňa:
 - akékoľvek zrušenie predošlých aktov (pozri pravidlo 21). Ak sa deň zrušenia nezhoduje s dňom nadobudnutia účinnosti prijímaného aktu, mal by byť tento deň jasne uvedený;
 - pravidlá prechodu zo starej úpravy na novú. Formulácia textu a predovšetkým uvedené lehoty nesmú vzbudiť pochybnosti o období, počas ktorého sa po začatí uplatňovania novej úpravy uplatňujú všetky alebo niektoré časti starej úpravy;
 - ustanovenia, ktoré menia predošlé akty (pozri pravidlo 18);
 - stanovenie obdobia, počas ktorého sa uplatňuje daný akt (pozri pravidlo 20).
- 15.2. Ostatné zložky – práva a povinnosti a procesné ustanovenia, okrem ustanovení týkajúcich sa delegovaných aktov a vykonávacích aktov – fakticky tvoria normatívnu časť aktu a ich formulácia závisí od účelu aktu a stupňa komplexnosti úpravy oblasti, ktorej sa daný akt týka.

- 15.3. Ak niektorý z článkov obsahuje zoznam, je potrebné dbať na to, aby každá zložka, ktorá sa nachádza na zozname, bola v súlade s úvodným slovným spojením a priamo na ne nadväzovala. Na tento účel je vhodnejšie vyhnúť sa vkladaniu nezávislých viet alebo pododsekov do zoznamov.

Príklad formulácií, ktorým sa treba vyhýbať:

„Príslušné orgány vykonávajú kontroly na zabezpečenie:

- a) zhody medzi nákupmi a dodávkami,

Vykonávajú kontrolu najmä na základe koeficientov pre výrobný postup stanovených právom Únie, ak pre danú oblasť existujú. V ostatných prípadoch sa kontrola vykoná na základe koeficientov, ktoré sú v danom odvetví všeobecne uznávané,

- b) správneho spracovania suroviny,

- c) súladu s právom Únie.“

V takom prípade by bolo lepšie nepoužiť zoznam, ale predložiť takéto znenie:

„Príslušné orgány vykonávajú kontroly na zabezpečenie zhody nákupov a dodávok.

Vykonávajú kontrolu najmä na základe koeficientov pre výrobný postup stanovených právom Únie, ak pre danú oblasť existujú. V ostatných prípadoch sa kontrola vykoná na základe koeficientov, ktoré sú v danom odvetví všeobecne uznávané.

Kontroly sa tiež zameriavajú na zabezpečenie správneho spracovania surovín a súlad s právom Únie.“

- 15.4. V nasledujúcej tabuľke je uvedené štrukturálne členenie normatívnej časti právneho aktu. Akty, ktoré majú jednoduchú štruktúru, sa skladajú z článkov, ktoré sa ďalej delia. Vyššie prvky členenia aktov tvoria kapitoly, ktoré sú podľa potreby rozdelené na oddiely. Len v prípadoch, ak je text príliš komplikovaný, sa kapitoly spájajú do hláv, a ak je to nutné, môžu byť tieto hlavy zoskupené do častí.

Označenie	Symbol	Spôsob odkazu	Poznámky
I. Vyššie prvky členenia			Vyššie prvky členenia môžu, ale nemusia mať nadpis ¹¹
– časť	časť I (alebo prvá časť)	(v) časti I (alebo v prvej časti)	Používajú sa (spolu alebo jednotlivo) v niektorých dlhých alebo veľmi členitých textoch
– hlava	hlava I	(v) hlave I (v) [časti I], hlave I,	
– kapitola	kapitola I (alebo kapitola 1)	(v) kapitole I (alebo v kapitole 1) (v) [časti I, hlave I], kapitole I, (alebo [časť I, hlava I], kapitola 1)	
– oddiel	oddiel 1	(v) oddiele 1 (v) [časti I, hlave I, kapitole I], oddiele 1	
II. Základná jednotka			Základné jednotky môžu, ale nemusia mať nadpis
– článok	článok 1 ¹²	(v) článku 1	Priebežné číslovanie (a to aj vtedy, ak sa používajú vyššie prvky členenia)
alebo			

¹¹ Číslovanie uvedených prvkov členenia sa začne odznova vždy, keď sú zahrnuté do nového prvku členenia vyššej úrovne (napr. prvá kapitola hlavy II sa označí ako „kapitola I“, aj keď hlava I obsahuje kapitoly).

¹² Články sú číslované priebežne v celom akte, a to aj v prípade, ak sú tam vyššie prvky členenia. V prípade, ak akt obsahuje len jeden článok, uvedený článok je označený ako „Jediný článok“.

– bod	I (alebo I. alebo 1.)	(v) bode I (alebo v bode I. alebo 1)	Používa sa v niektorých odporúčaniach, uzneseniach, vyhláseniach a stanoviskách
– písmeno	A (alebo A.)	(v) písmene A (alebo A.)	
III. Nižšie prvky členenia			Nižšie prvky členenia sú bez nadpisu
– odsek (očíslovaný)	1.	v odseku 1 v [článku 1] ods. 1	Samostatné prvky členenia článku
– odsek (neočíslovaný)	žiadnen	(v) prvom odseku (v) [článku 1] prvom odseku	Nesamostatná časť článku
– pododsek	žiadnen	(v) prvom pododseku (v) [článku 1] prvom pododseku	Prvky členenia očíslovaného odseku
– písmeno	a)	(v) písmene a)	Obyčajne mu predchádza úvodné slovné spojenie
– bod	i) 1.	(v) bode i) (v) bode 1 (v) [článku 1 ods. 1 prvom pododseku] písm. a) bode i) i) bode 1	
– zarážka	–	(v) prvej zarážke (v) [článku 1 ods. 1 prvom pododseku písm. a) bode i) bode 1] prvej zarážke	
– veta	žiadnen	(v) prvej vete (v) [článku 1 ods. 1 prvom pododseku písm. a) bode i) bode 1 prvej zarážke] prvej vete	Končí sa bodkou

Vnútorne a vonkajšie odkazy (pravidlá 16 a 17)

16. ODKAZY NA INÉ AKTY BY SA MALI OBMEDZIŤ NA MINIMUM. ODKAZY PRESNE OZNAČUJÚ AKT ALEBO USTANOVENIE, NA KTORÉ ODKAZUJÚ. JE POTREBNÉ SA TIEŽ VYHNÚŤ SPÄTNÝM ODKAZOM (ODKAZY NA AKT ALEBO NA ČLÁNOK, KTORÝ SÁM ODKAZUJE SPÄŤ NA PÔVODNÉ USTANOVENIE) A SÉRIOVÝM ODKAZOM (ODKAZY NA USTANOVENIE, KTORÉ SAMO ODKAZUJE NA INÉ USTANOVENIE).

Vnútorne a vonkajšie odkazy

- 16.1. Vnútorný odkaz odkazuje na iné ustanovenie toho istého aktu. Vonkajšie odkazy odkazujú na iný akt, a to buď na akt Únie alebo na akt z iného zdroja.

16.1.1. Príklad vnútorného odkazu

Ustanovenie odkazujúce na prílohu toho istého aktu

„1. Riziká prípravku pre životné prostredie budú posúdené prostredníctvom jedného alebo viacerých uvedených postupov:

a) obvyklým spôsobom opísaným v prílohe III;“

16.1.2. Príklad vonkajšieho odkazu:

Ustanovenie odkazujúce na iný akt

„... b) určením rizikových vlastností prípravku, ktoré by mohli ohroziť životné prostredie, ktoré je v súlade s kritériami uvedenými v prílohe VI smernice... potrebné na jeho príslušné zatriedenie ...“

- 16.2. Vnútorne aj vonkajšie odkazy musia byť dostatočne presné, aby umožnili čitateľovi ľahko nájsť miesto v akte, na ktorý sa odkaz vzťahuje.
- 16.3. Vonkajším odkazom je potrebné venovať osobitnú pozornosť. Akt, na ktorý sa odkaz vzťahuje, by mal byť predovšetkým dostatočne jasný a prístupný verejnosti.

Zásada

16.4. Odkaz by sa mal použiť, len ak:

- umožní zjednodušenie textu tým, že sa neopakuje znenie ustanovenia, na ktoré sa odkazuje,
- nezhorší zrozumiteľnosť ustanovenia a
- akt, na ktorý sa odkazuje, bol uverejnený alebo je dostatočne prístupný verejnosti.

16.5. Odkazy je treba používať v primeranom množstve aj z dôvodu prehľadnosti. Normatívny text by sa mal dať prečítať a pochopiť bez nahliadnutia do iných aktov. Zrozumiteľnosť textu by však nemala mať za následok reprodukciu ustanovení primárneho práva v sekundárnom práve (pozri bod 12.2.).

16.6. Pred rozhodnutím o vhodnosti použitia odkazu je namieste zamyslieť sa nad možnými následnými zmenami aktu, na ktorý sa odvolávame.

Zrozumiteľnosť

16.7. Znenie odkazu by malo byť formulované takým spôsobom, aby bola podstata ustanovenia, na ktoré sa odvolávame, pochopiteľná aj bez nahliadnutia do daného ustanovenia.

Príklad:

Namiesto:

„Článok 15 sa vzťahuje na vývoz do krajín ...“,

je vhodnejšie použiť:

„Kontrolné postupy stanovené v článku 15 sa týkajú vývozu do krajín ...“

Jasnosť

16.8. Fakty alebo právne následky ustanovenia, na ktoré sa odkazuje, by mali byť špecifikované.

16.8.1. Je nevyhnutné vyhýbať sa odkazom, ktoré sa skladajú z označenia ustanovení v zátvorkách.

- 16.8.2. Niektoré ustanovenia uvádzajú, že pravidlo platí analogicky, alebo správnejšie „*mutatis mutandis*“. Táto technika by mala byť použitá iba v prípade, že by bolo neprimerané reprodukovat' a prispôbiť pravidlo, na ktoré sa odkazuje. Je dôležité čo najpresnejšie uviesť, ako sa uplatňuje pravidlo, na ktoré sa odkazuje.
- 16.9. Význam odkazov začínajúcich sa slovami „*bez toho, aby bol dotknutý/bola dotknutá/bolo dotknuté*“ je často značne nejasný. Môžu sa pritom okrem iného vyskytnúť rozpory medzi aktom, ktorý obsahuje odkaz, a aktom, na ktorý sa ním odvolávame. Takýmto rozdielom sa dá zabrániť presnejším určením rozsahu pôsobnosti. Nie je okrem toho potrebné používať toto spojenie ako odkaz na nadradené ustanovenia, ktoré v každom prípade platia.

Príklad:

Príklad formulácií, ktorým sa treba vyhýbať::

„Bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia smernice 91/414/EHS, články o klasifikácii, balení, označovaní a bezpečnosti údajov, obsiahnuté v tejto smernici, sa vzťahujú na prípravky na ochranu rastlín, ...“

Uprednostniť by sa mala takáto formulácia:

„Články tejto smernice o... sa vzťahujú na prípravky na ochranu rastlín.“

Citovanie aktu, na ktorý sa vzťahuje odkaz

- 16.10. Ak sa má v jednom akte odkazovať na druhý akt, musí byť uvedený buď celý názov aktu, na ktorý sa odkazuje a zdroj jeho uverejnenia, alebo jeho skrátený názov – predovšetkým, ak sa odkaz nachádza v názve aktu, v ktorom sa uvádza odkaz, alebo ak už bol akt citovaný.

16.10.1. Ak sa názov jedného aktu uvádza v názve iného aktu:

- vynechá sa názov inštitúcie, ak bol akt, na ktorý sa odkazuje, prijatý rovnakou inštitúciou, ktorá prijíma akt, v ktorom sa uvádza odkaz (ak sa však uvádzajú viaceré akty prijaté rôznymi inštitúciami, vždy sa inštitúcie uvedú, aj v prípade ak ide o rovnakú inštitúciu (rovnaké inštitúcie), ktoré prijímajú akt, v ktorom sa uvádza odkaz);

- dátum sa neuvádza, pokiaľ sa odkaz nevzťahuje na akt, ktorý nemá poradové číslo ani číslo, pod ktorým bol uverejnený;
- neuvádzajú sa slová, ktoré by zaťažili názov aktu, v ktorom sa uvádza odkaz, alebo by mohli pôsobiť zmätočne, ako napríklad „a ktorým sa mení“, alebo „a o zmene“, „a ktorým sa zrušuje“, alebo „a o zrušení“ a iné výrazy, ktoré sú prípadne uvedené za názvom: „kodifikované znenie“, „prepracované znenie“ a pod.;
- neuvádza sa odkaz na uverejnenie v úradnom vestníku.

16.10.2. **V citáciách**, ktoré majú formálny charakter, sa akty uvádzajú úplným názvom¹³. V prípade smerníc alebo rozhodnutí, ktoré sa doručujú a ktoré boli uverejnené, sa uvádza číslo, pod ktorým boli uverejnené. Za úplným názvom sa nachádza odkaz na poznámku pod čiarou, v ktorej sa uvedie odkaz na uverejnenie v úradnom vestníku. Takáto poznámka pod čiarou sa neuvádza v prípade zmlúv a iných základných aktov (napríklad akty o pristúpení, dohoda o partnerstve medzi AKT a EÚ).

Príklad:

„So zreteľom na nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov (), a najmä na ...

(...) Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2011, s. 1,
ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/211/oj>.”

16.10.3. **Vo zvyšku aktu** (odôvodnenia, články a prílohy) sa používa zjednodušená metóda odkazovania¹⁴:

- ak sa akt, na ktorý sa odkazuje, uvádza po prvý raz (aj keď už bol uvedený v názve) a nebol už uvedený v citáciách, *uvedie sa jeho číslo a názov inštitúcie, ktorá ho prijala spolu s poznámkou pod čiarou, ktorá obsahuje jeho úplný názov*¹⁵ a odkaz na jeho uverejnenie v úradnom vestníku;

¹³ Od 1. júla 2013 odkaz na úplný názov zahŕňa všetky slová z názvu ako napríklad „a ktorým sa mení“, alebo „a o zmene“, „a ktorým sa zrušuje“, alebo „a o zrušení“, ale nie iné výrazy, ktoré sú prípadne uvedené za názvom: „kodifikované znenie“, „prepracované znenie“ a pod.

¹⁴ Zjednodušená metóda odkazovania platí od 1. júla 2013.

¹⁵ Od 1. júla 2013, odkaz na úplný názov zahŕňa všetky slová z názvu ako napríklad „a ktorým sa mení“ alebo „a o zmene“, „a ktorým sa zrušuje“ alebo „a o zrušení“, ale nie iné výrazy, ktoré sú prípadne uvedené za názvom: „kodifikované znenie“, „prepracované znenie“ a pod.

- ak úplný názov a odkaz na uverejnenie aktu už boli uvedené v citáciách alebo na inom mieste v texte, *uvedie sa len jeho číslo.*

Príklad:

Prvý odkaz:

„Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 (...)

(...) Nariadenie Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 211/2011 zo 16. februára 2011 o iniciatíve občanov (Ú. v. EÚ L 65, 11.3.2011, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/2011/211/oj>).“

Odkazy v ďalšom texte:

„nariadenie (EÚ) č. 211/2011.“

Niektoré výnimky z tohto pravidla môžu byť nevyhnutné, a to najmä v prípade príloh, ktoré obsahujú formuláre alebo iné dokumenty, ktoré môžu byť použité samé o sebe, kde môže byť nutné opakovať úplný názov a odkaz na uverejnenie aktu, ktorý už bol uvedený.

- 16.10.4. Správnou legislatívnou technikou je uviesť v odôvodneniach akty, na ktoré sa následne bude akt odvolávať. To umožňuje predstaviť akty v kontexte v nevyhnutnom rozsahu a vysvetliť, prečo sa na ne odkazuje.
- 16.10.5. Odkazy na iné akty je potrebné v normatívnej časti obmedziť na tie, ktoré sú celkom nevyhnutné. Čitateľovi by sa malo umožniť pochopiť normatívnu časť samu o sebe, bez použitia odkazov na iné akty. Takisto je potrebné zabrániť možným problémom, ktoré sú výsledkom zmeny alebo zrušenia aktu, na ktorý sa odkaz vzťahuje.

Dynamické odkazy

- 16.11. Odkaz je dynamický, ak je odkazom na ustanovenie, ktoré sa považuje za ustanovenie obsahujúce zmeny.
- 16.12. Odkazy, ktoré sú súčasťou normatívnej časti aktov práva Únie, sú v zásade dynamickými odkazmi.

Ak bol uvádzaný akt zmenený, odkaz sa považuje za odkaz na akt v zmenenom znení. Ak bol akt nahradený iným, odkaz sa považuje za odkaz na nový akt. V prípade, že bol akt zrušený a nebol nahradený, všetky medzery týmto vytvorené budú musieť byť vyplnené prostredníctvom výkladu. V prípade prepracovaného znenia alebo kodifikovaného znenia a článkov priebežne prečíslovaných, zmeny sa uvádzajú v tabuľke zhody, ktorá sa nachádza v prílohe k aktu v kodifikovanom alebo prepracovanom znení.

- 16.13. Je však dôležité uvedomiť si, že použitie dynamických odkazov môže viesť k ťažkostiam pri tvorbe príslušného právneho aktu z dôvodu, že obsah ustanovenia, na ktoré sa uvedený odkaz vzťahuje, nie je presne určený, ale mení sa v závislosti od postupných zmien ustanovenia, na ktoré odkazuje.

Statické odkazy

- 16.14. Statický odkaz je odkazom na určitý text a jeho znenie k určitému dátumu, pričom obsahuje názov aktu a miesto, kde je možné ho vyhľadať, a špecifikuje prípadný pozmeňujúci akt.

Príklady:

„Články XX nariadenia... (*), zmenené nariadením... (**).“

- „1. Na účely rozpočtových a vlastných zdrojov ... je Európskym systémom integrovaných hospodárskych účtov účinným v zmysle článku 1 ods. 1 smernice 89/130/EHS, Euratom a jeho sa týkajúcich právnych aktov, [najmä nariadení (EHS, Euratom) č. 1552/89 a č. 1553/89 a rozhodnutí 94/728/ES, Euratom a 94/729/ES], druhé vydanie ESÚ, zatiaľ čo rozhodnutie 94/728/ES zostáva účinné.
2. Pre účely správ členských štátov Komisii podľa postupu nadmerného deficitu stanoveného nariadením (ES) č. 3605/93 je Európskym systémom integrovaných hospodárskych účtov druhé vydanie ESÚ, a to až do správ podávaných do 1. septembra 1999.“

- 16.15. Ak bolo ustanovenie, na ktoré sa vzťahuje odkaz, zmenené alebo zrušené, musí byť zodpovedajúco zmenené aj ustanovenie, ktoré obsahuje takýto odkaz.
- 16.16. Pokiaľ nie je uvedené inak, odkazy na právne predpisy Únie sú dynamické odkazy.

Pokiaľ ide o odkazy na právne akty, ktoré neprijala Únia, je vhodné výslovne uviesť, či je odkaz dynamický alebo statický.

Úprava odkazov

- 16.17. V týchto prípadoch môže byť potrebné, aby sa odkaz prispôbil:
- ak bol text ustanovenia, na ktorý sa odkazuje, vypustený a nahradený novým;
 - v prípade statického odkazu, ak bolo zmenené ustanovenie, na ktoré sa odkazuje;
 - ak má zmena ustanovenia, na ktoré sa odkazuje, nezamýšľané dôsledky na ustanovenie, ktoré obsahuje takýto odkaz.
- 16.18. Na účely všeobecnej úpravy postačuje jednoduchá doložka zhody.
- 16.18.1. Niekedy môže byť vhodné uviesť v prílohe tabuľku zhody.

Príklad:

„Odkazy na zrušenú smernicu sa považujú za odkazy na túto smernicu v súlade s tabuľkou zhody uvedenou v prílohe IX.“

- 16.18.2. Neodporúča sa vytvárať koreláciu s novým ustanovením vo forme textu.

Príklad znenia, akému je potrebné sa vyhnúť:

„V týchto ustanoveniach sa slová ‚v článku 2 ods. 4 a článku 3 ods. 1 nariadenia (EHS) č. 441/69‘ nahrádzajú slovami ‚v článku 4 ods. 7 a článku 5 ods. 3 nariadenia (EHS) č. 565/80‘:

- nariadenie (EHS) č. 776/78, článok 2 ods. 1,
- nariadenie (EHS) č. 109/80, článok 1 ods. 2.“

Spätné odkazy

- 16.19. Spätný odkaz je odkaz na iné ustanovenie, ktoré odkazuje spätné na ustanovenie, ktoré sa naň odvoláva. Takýmto odkazom je potrebné sa vyhýbať.

Sériové odkazy

- 16.20. Sériový odkaz je odkazom na iné ustanovenie, ktoré obsahuje odkaz na ďalšie ustanovenie a to zase na ďalšie. V záujme zrozumiteľnosti aktov Únie je potrebné vyhýbať sa takýmto odkazom.
17. ODKAZ OBSIAHNUTÝ V NORMATÍVNEJ ČASTI ZÁVÄZNÉHO AKTU NA NEZÁVÄZNÝ AKT NEMÁ ZA NÁSLEDOK ZÁVÄZNOSŤ TOHTO AKTU. AK CHCÚ TVORCOVIA NÁVRHU UČINIŤ ZÁVÄZNÝM CELÝ NEZÁVÄZNÝ AKT ALEBO JEHO ČASŤ, JEHO ZNENIE BY MALO BYŤ V ROZSAHU, V AKOM JE TO MOŽNÉ, VČLENENÉ DO ZÁVÄZNÉHO AKTU.
- 17.1. Prvá veta tohto pravidla je len konštatovaním skutočnosti. Napríklad, ak je rozhodnutie prijaté na základe uznesenia, potom je toto rozhodnutie normatívnym aktom, pričom uznesenie zostáva politickým aktom, ktorý nie je právne záväzný.
- 17.2. Druhá veta sa týka predovšetkým technických noriem, ktoré často navrhujú normalizačné alebo im podobné orgány. Často je veľmi ťažké reprodukovať v plnom rozsahu dlhý nezáväzný akt. Toto sa vo všeobecnosti vzťahuje napríklad na opis priebehu laboratórnych testov. V takomto prípade sa uvádza len odkaz na daný akt.

Príklad:

„Hodnoty obsahu dechtu, nikotínu a oxidu uhoľnatého uvedené v článku 3 ods. 1, ods. 2 a ods. 3, ktoré musia byť uvedené na cigaretových škatuľkách, sa skúšajú podľa noriem ISO 4387 pre decht, ISO 10315 pre nikotín a ISO 8454 pre oxid uhoľnatý.

Správnosť údajov uvedených na obaloch sa overuje podľa normy ISO 8243.“

Z uvedeného vyplýva, že zámerom bolo predstaviť záväzné normy, na ktoré sa vzťahuje odkaz.

- 17.3. Uvedením číselného označenia a dátumu (alebo roka), kedy bol nezáväzný akt, na ktorý sa vzťahuje daný odkaz, prijatý, alebo použitím formulácie „v znení z ...“ (pozri aj pravidlo 16, ktoré sa týka dynamických a statických odkazov), je možné fixovať odkaz na tú verziu ustanovenia, ktorá bola v platnosti v čase prijatia záväzného aktu.
- 17.4. Ak je však potrebné zachovať kontrolu nad textom daného nezáväzného aktu, mal by byť reprodukováný celý. Aj keď sa nezáväzný akt neuvádza v plnom rozsahu, je vhodné zachovať jeho štruktúru s tým, že sa neuvedú niektoré jeho body alebo časti, a ak to je potrebné, v poznámke pod čiarou sa uvedie vysvetlenie. Ak sa vkladajú body alebo prílohy, ktoré nie sú súčasťou reprodukovaneho aktu, mali by byť očíslované ako „1a“, „1b“ atď. Ak sa vkladá bod alebo príloha pred bod 1 alebo prílohu I, potom sa označujú ako bod „-1“ alebo príloha „-I“.

Príklad:

„3a. SCHVÁLENIE TYPU EHS ⁽¹⁾

Prílohou schválenia typu vydaného EHS je osvedčenie podľa vzoru uvedeného v prílohe X.

...

4. SYMBOL UPRAVENÉHO ABSORBČNÉHO KOEFICIENTU

(4.1.)

(4.2.)

(4.3.)

4.4. Na každé vozidlo typu, ktorý bol schválený podľa tejto smernice, sa viditeľne a na prístupné miesto upevní

⁽¹⁾ Text príloh je podobný textu predpisu č. 24 Európskej hospodárskej komisie OSN; predovšetkým, ak k niektorému bodu nariadenia smernica nič nedopĺňa, je jeho číslo pre informáciu uvedené v zátvorkách.“

Pozmeňujúce akty
(pravidlá 18 a 19)

18. KAŽDÁ ZMENA AKTU SA JASNE VYJADRÍ. ZMENY MAJÚ PODOBU TEXTU, KTORÝ SA MÁ VLOŽIŤ DO AKTU, KTORÝ SA MENÍ. UPREDNOSTŇUJE SA NAHRADENIE CELÝCH USTANOVENÍ (ČLÁNKOV ALEBO ICH NIŽŠÍCH PRVKOV ČLENENIA) PRED VLOŽENÍM ALEBO VYPUSTENÍM JEDNOTLIVÝCH VIET, SLOVNÝCH SPOJENÍ ALEBO SLOV.

AKT, KTORÝM SA MENÍ INÝ AKT, NEOBSAHUJE SAMOSTATNÉ PODSTATNÉ USTANOVENIA, KTORÉ NIE SÚ VLOŽENÉ V AKTE, KTORÝ SA MÁ ZMENIŤ.

Zásada formálnej zmeny

- 18.1. Čiastočná zmena aktu má zvyčajne podobu formálnej, t. j. textovej zmeny daného aktu¹⁶. Text zmeny sa teda musí vložiť do textu, ktorý sa mení.

Príklad:

„Článok 1

Nariadenie ... sa mení takto:

1. Článok 13 ods. 1 sa nahrádza takto:
„1. Štatistické informácie potrebné pre systém Intrastat ...“
2. Článok 23 sa mení takto:
 - a) v odseku 1 sa vypúšťajú písmená f) a g);
 - b) odsek 2 sa nahrádza takto:
„2. Členské štáty môžu nariadiť, aby ...“;
 - c) vkladá sa tento odsek [2a] (*):
„2a. V prípade poskytovateľov štatistických informácií ...“;
 - d) dopĺňa sa tento odsek [4] (*):
„4. Komisia zabezpečí uverejnenie v úradnom vestníku“.

*
Pozri poznámku v bode 18.13.5.

¹⁶ Toto pravidlo sa nevzťahuje na výnimky: pozri bod 18.15.

- 18.2. Články, odseky ani body sa nesmú znova prečíslovať vzhľadom na možné problémy, ktoré by tak mohli vzniknúť pri odkazovaní na ne v iných aktoch. Rovnako je to aj v prípade prázdnych miest po vypustení článkov alebo iných očíslovaných častí textu, ktoré by sa následne nemali vyplniť inými ustanoveniami okrem prípadov, v ktorých sa obsah zhoduje s obsahom už vypusteného textu.

Zákaz používania samostatných vecných ustanovení

- 18.3. Pozmeňujúci akt nesmie obsahovať samostatné podstatné ustanovenia, ktoré nesúvisia s aktom, ktorý sa mení. Keďže jediný právny účinok nového aktu je zmena predchádzajúceho aktu, jeho účinok sa vyčerpáva nadobudnutím účinnosti. V platnosti zostáva a pre danú záležitosť je smerodajný iba zmenený predchádzajúci akt.
- 18.4. Takýmto spôsobom sa výrazne zjednodušuje kodifikácia textov právnych predpisov, pretože prítomnosť nezávislých ustanovení v rámci veľkého množstva pozmeňujúcich ustanovení vedie k zložitej právnej situácii.

Zákaz zmeny pozmeňujúceho aktu

- 18.5. Keďže pozmeňujúci akt nesmie obsahovať samostatné podstatné ustanovenia, a jeho účinok sa vyčerpáva prijatím zmien iného aktu, nesmú sa pozmeňujúce akty meniť. Ak sú potrebné ďalšie zmeny, základný akt v zmenenom znení sa musí znova zmeniť.

Príklad:

Rozhodnutie Rady 1999/424/SZBP z 28. júna 1999, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie 1999/357/SZBP, ktorým sa vykonáva spoločná pozícia 1999/318/SZBP o dodatočných reštriktívnych opatreniach proti Juhoslovanskej federatívnej republike, je rozhodnutím, ktorým sa mení a dopĺňa rozhodnutie (1999/357/SZBP), ktorým sa následne mení a dopĺňa ďalšie rozhodnutie (1999/319/SZBP).

Názov rozhodnutia 1999/424/SZBP by už mal obsahovať informácie o tom, že rozhodnutím 1999/357/SZBP sa mení rozhodnutie 1999/319/SZBP. K možným problémom môže dôjsť aj v prípade normatívnej časti rozhodnutia 1999/424/SZBP. Bolo by vhodnejšie priamo zmeniť rozhodnutie 1999/319/SZBP.

Povaha pozmeňujúceho aktu

- 18.6. Vo všeobecnosti je výhodnejšie, ak je pozmeňujúci akt rovnakého typu ako akt, ktorý sa ním mení. Neodporúča sa najmä meniť nariadenie prostredníctvom smernice.

- 18.6.1. Niektoré ustanovenia primárneho práva však ponechávajú výber typu aktu inštitúciám, prostredníctvom prenesenia právomoci prijímať „opatrenia“ alebo výslovne uvedú niektoré možné typy aktu.
- 18.6.2. Okrem toho akt, ktorý sa má meniť, môže sám stanovovať, že jeho zmena sa má vykonať iným typom aktu.

Zmeny príloh

- 18.7. Zmeny príloh, ktoré obsahujú technické údaje, sa obyčajne uvádzajú v prílohe k pozmeňujúcemu aktu. Od tohto pravidla je možné sa odkloniť len v prípade malej zmeny.

Príklad:

„Prílohy II, IV a VI k nariadeniu ... sa menia v súlade s prílohou k tomuto nariadeniu.“

V takomto prípade musia zmeny v prílohe obsahovať úvodné slovné spojenia, ktoré zreteľne definujú rozsah týchto zmien:

„PRÍLOHY

Prílohy II, IV a VI sa menia takto:

1. V prílohe II sa bod 2.2.5 nahrádza takto:

„2.2.5 ...“ “

Jednoduchá zmena sa však môže uviesť priamo v normatívnej časti aktu:

Príklad:

„Článok ...

Nariadenie ... sa mení takto:

1.

2. Názov prílohy I sa nahrádza týmto názvom “...“ “

Aktualizácia odkazov

- 18.8. Ak sa mení ustanovenie uvedené v odkaze, je nutné brať do úvahy dôsledky vyplývajúce pre ustanovenie, v ktorom je odkaz uvedený. Ak je úmyslom odkazovať na ustanovenie v zmenenom znení, v prípade dynamického odkazu nie sú potrebné žiadne zmeny. Avšak v prípade statického odkazu je nevyhnutné vykonať následné zmeny.

Názov pozmeňujúceho aktu

- 18.9. V názve pozmeňujúceho aktu sa musí uviesť číslo aktu, ktorý sa mení, a buď názov aktu, ktorý sa mení, alebo predmet úpravy.

Príklad:

Akt, ktorý sa mení:

„Nariadenie Rady ... z ... o zlepšovaní výkonnosti poľnohospodárskych štruktúr“.

Pozmeňujúci akt:

– buď (názov aktu, ktorý sa mení):

„Nariadenie Rady ... z ..., ktorým sa mení nariadenie ... o zlepšovaní výkonnosti poľnohospodárskych štruktúr“,

– alebo (predmet úpravy):

„Nariadenie Rady ... z ..., ktorým sa mení nariadenie ..., pokiaľ ide o veľkosť poľnohospodárskych podnikov.“

- 18.10. Ak pozmeňujúci akt prijíma iná inštitúcia ako inštitúcia, ktorá prijala pôvodný akt, názov aktu musí obsahovať názov inštitúcie, ktorá prijala pôvodný akt (pre viac informácií pozri bod 16.10.1).

Príklad:

„Nariadenie Komisie ..., ktorým sa mení príloha k nariadeniu Rady ..., pokiaľ ide o ...“

Tvorba pozmeňujúceho aktu

- 18.11. Odôvodnenia pozmeňujúceho aktu musia spĺňať rovnaké požiadavky ako odôvodnenia autonómneho aktu (pozri pravidlá 10 a 11). Majú však osobitný účel, keďže sú určené len na vysvetlenie dôvodov zmien vykonaných pozmeňujúcim aktom: nesmú opakovať dôvody aktu, ktorý má byť zmenený.
- 18.12. Nie je dobrou legislatívnou praxou meniť odôvodnenia aktu, ktorý má byť zmenený. Uvedené odôvodnenia uvádzajú uceleným spôsobom dôvody aktu v čase, keď bol prijatý vo svojej pôvodnej podobe. Iba prostredníctvom kodifikácie alebo prepracovaného znenia je možné pôvodné dôvody a dôvody pre následné zmeny konsolidovať jednotne, s nevyhnutnými úpravami.
- 18.13. Zmeny sa vypracúvajú vo forme textu, ktorý sa vkladá do aktu, ktorý sa mení. Zmeny musia logicky nadväzovať na text, ktorý sa má zmeniť. Predovšetkým je nutné zachovať štruktúru a terminológiu textu, ktorý sa má zmeniť.
 - 18.13.1. V záujme jasnosti a s prihliadnutím na problémy pri preklade do všetkých úradných jazykov, nahrádzanie celých blokov textu (článku alebo jeho nižšieho prvku členenia) je vhodnejšie ako vloženie alebo vypustenie vety alebo jedného či viacerých pojmov, s výnimkou dátumov a čísel.
 - 18.13.2. V prípade viacerých zmien by sa malo použiť úvodné slovné spojenie.

<u>Príklad:</u>

„Nariadenie ... sa mení takto: ...“
--

- 18.13.3. V prípade zmien týkajúcich sa viacerých ustanovení toho istého aktu sa tieto spoja do jedného článku, ktorý obsahuje úvodné slovné spojenie a body, ktoré sú zoradené v číselnom poradí článkov, ktoré sa menia.

Príklad:

Nariadenie ... sa mení takto:

1. Článok 3 sa mení takto:

a) odsek 1 sa nahrádza takto:

„1. ...“;

b) dopĺňa sa tento odsek [5] (*):

„5. ...“

2. Vkladá sa tento článok [7a] (*):

„Článok 7a

...“

* Pozri poznámku v bode 18.13.5.

- 18.13.4. Ak sa jedným pozmeňujúcim aktom mení niekoľko aktov, zmeny ku každému aktu by mali byť spoločne uvedené v samostatnom článku.

- 18.13.5. Rôzne druhy zmien (nahradenie, vloženie, doplnenie, vypustenie) sa vykonávajú normatívnym spôsobom prostredníctvom štandardných formulácií.

Príklad:

„Článok X nariadenia ... sa nahrádza takto: ...“

„Vkladá sa tento článok [Xa]*: ...“

„V článku Y sa dopĺňa tento odsek [X] *: ...“

„V článku Z sa vypúšťa odsek 3.“

* Úvodná formulácia môže ale nemusí uvádzať číslo prvkov členenia, ktoré sa majú vložiť alebo doplniť. V prípade komplikovaných zmien, údaj o čísle, a ak je to potrebné, ďalšie informácie o presnom mieste, kde má byť vložená nová časť, môže uľahčiť analýzu pozmeňujúceho aktu a budúcu konsolidáciu.

- 18.13.6. Vzhľadom na potrebu vyhnúť sa samostatným podstatným ustanoveniam sa uprednostňuje vkladanie zmien týkajúcich sa dátumov, lehôt, výnimiek, predĺženia platnosti a dočasného uplatňovania aktu do aktu, ktorý sa mení.

Podstatná zmena

- 18.14. Ako sa uvádza v bode 18.1, platí zásadné pravidlo, že akt by sa mal meniť formálnou zmenou.
- 18.15. Je však možné, že v naliehavých prípadoch alebo z praktických dôvodov a v záujme jednoduchosti si tvorca návrhu želá, aby boli do aktu zahrnuté ustanovenia, ktoré sú v skutočnosti podstatnou zmenou iného aktu. Takéto podstatné pozmeňujúce návrhy sa môžu týkať rozsahu pôsobnosti iného aktu, výnimiek z povinností, výnimiek týkajúcich sa obdobia uplatňovania aktu a pod.

Príklad:

„Odlišne od ustanovenia článku X nariadenia ... sa žiadosti môžu podávať po ...“

- 18.15.1. Spravidla a predovšetkým z dôvodov transparentnosti sa odporúča nepoužívať takéto podstatné zmeny. V takýchto prípadoch zostáva základný akt nezmenený a nové ustanovenia sa od neho líšia tak, že starý text, ktorý zostáva účinný, existuje súčasne s novým textom, ktorý deaktivuje niektoré z ustanovení starého textu, mení ich rozsah pôsobnosti alebo ich rozširuje.
- 18.15.2. Ak má podstatná zmena obmedzený rozsah, je prijateľné, aby sa nevykonávali textové zmeny k príslušnému aktu. Ak sú však zmeny podstatné, je nutné prijať samostatný pozmeňujúci akt.

19. AKT, KTORÝ NIE JE PRIMÁRNE URČENÝ NA ZMENU INÉHO AKTU, MÔŽE V ZÁVERE STANOVÍŤ ZMENY INÝCH AKTOV, KTORÉ SÚ DÔSLEDKOM ZMIEN, KTORÉ ZAVÁDZA. AK SÚ TAKÉTO ZMENY PODSTATNÉ, MAL BY SA PRIJAŤ SAMOSTATNÝ POZMEŇUJÚCI AKT.
- 19.1. Akt so samostatnými ustanoveniami môže niekedy zmeniť právny obsah danej oblasti do takej miery, že je nevyhnutné zmeniť iné akty, ktorými sa riadia iné časti tej istej oblasti. Pokiaľ sú zmeny druhotné vo vzťahu k hlavnému rozsahu pôsobnosti aktu, pre koexistenciu samostatných a pozmeňujúcich ustanovení v rovnakom akte neplatí zákaz uvedený v pravidle 18 vzťahujúcim sa na zaradenie samostatných podstatných ustanovení do pozmeňujúcich aktov.
- 19.2. V každom prípade musia byť zmeny textové, v súlade s pravidlom 18.
- 19.3. S cieľom poukázať na vykonanú zmenu je nutné ju uviesť v názve príslušného aktu prostredníctvom uvedenia poradového čísla aktu, ktorý sa mení (pozri bod 8.3).

Príklad:

Smernica Rady 92/96/EHS z 10. novembra 1992 o koordinácii zákonov, iných právnych predpisov a správnych opatrení vzťahujúcich sa na priame životné poistenie a o zmene a doplnení smerníc 79/267/EHS a 90/619/EHS.

- 19.4. Ak prevaha pozmeňujúcich ustanovení posúva akt, ktorý pôvodne nemal byť pozmeňujúcim aktom, smerom do kategórie pozmeňujúcich aktov, mal by sa tento akt rozdeliť na dva samostatné akty z dôvodov uvedených v bodoch 18.3 a 18.4.

Záverečné ustanovenia, zrušujúce ustanovenia a prílohy
(pravidlá 20, 21 a 22)

20. V USTANOVENIACH, KTORÉ UPRAVUJÚ DÁTUMY, LEHOTY, VÝNIMKY, ZRUŠENIA A PREDĹŽENIA PLATNOSTI, PRECHODNÉ USTANOVENIA (NAJMÄ TIE, KTORÉ SA TÝKAJÚ ÚČINKOV AKTU NA EXISTUJÚCE SITUÁCIE) A ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA (NADOBUDNUTIE ÚČINNOSTI, LEHOTA NA TRANSPOZÍCIU A DOČASNÉ UPLATŇOVANIE AKTU) SA UVÁDZAJÚ PRESNÉ VÝRAZY.

V USTANOVENIACH O LEHOTÁCH NA TRANSPOZÍCIU A UPLATŇOVANIE AKTOV SA DÁTUM UVEDIE TAK, ABY BOL VYJADRENÝ AKO DEŇ/MESIAC/ROK. V PRÍPADE SMERNÍC SÚ UVEDENÉ LEHOTY VYJADRENÉ TAKÝM SPÔSOBOM, ABY ZARUČILI PRIMERANÉ OBDOBIE NA TRANSPOZÍCIU.

- 20.1. V rámci právnych aktov Únie sa na základe vlastností aktu rozlišuje medzi dňom nadobudnutia účinnosti a dňom, odkedy ustanovenia vyvolávajú právne účinky. Okrem toho sa deň začatia uplatňovania môže líšiť odo dňa nadobudnutia účinnosti aktu alebo dňa, odkedy ustanovenia vyvolávajú právne účinky.

A. Nadobudnutie účinnosti

- 20.2. Legislatívne akty v zmysle článku 289 ods. 3 ZFEÚ nadobúdajú účinnosť dňom, ktorý je v nich stanovený, alebo ak takýto deň nie je stanovený, dvadsiatym dňom nasledujúcim po ich uverejnení (pozri článok 297 ods. 1 tretí pododsek ZFEÚ). To isté platí pre niektoré nelegislatívne akty (pozri článok 297 ods. 2 druhý pododsek ZFEÚ), t. j. tie akty, ktoré sú prijaté vo forme nariadení a smerníc, ktoré sú určené všetkým členským štátom, a rozhodnutí, ktoré neuvádzajú, komu sú určené.

a) Deň nadobudnutia účinnosti

- 20.3. Nadobudnutie účinnosti aktu sa musí stanoviť na presný deň alebo na deň určený na základe odkazu na deň uverejnenia.

- 20.3.1. Nadobudnutie účinnosti nesmie byť stanovené na deň, ktorý predchádza dňu uverejnenia.

- 20.3.2. Deň nadobudnutia účinnosti nesmie byť stanovený odkazom na deň, ktorý stanovuje iný akt.
- 20.3.3. Nadobudnutie účinnosti aktu, ktorý tvorí právny základ pre ďalší akt, nemôže byť podmienené nadobudnutím účinnosti uvedeného ďalšieho aktu.
- 20.3.4. Žiadny akt nesmie nadobudnúť účinnosť pred dňom nadobudnutia účinnosti aktu, na ktorom je založený.
- 20.3.5. Nadobudnutie účinnosti aktu nemôže byť podmienené splnením podmienky, o ktorom sa široká verejnosť nemá ako dozvedieť.
- b) Pravidlá na stanovenie dňa nadobudnutia účinnosti
- 20.4. Z praktických dôvodov a v naliehavých prípadoch môže dôjsť k nadobudnutiu účinnosti ešte pred uplynutím lehoty dvadsiatich dní po uverejnení. Takáto situácia môže vzniknúť najmä v súvislosti s nariadeniami. V takom prípade platia nasledovné pravidlá.
- 20.4.1. K nadobudnutiu účinnosti tri dni po uverejnení môže dôjsť výlučne v naliehavých prípadoch. Vždy je nevyhnutné overiť skutočnú naliehavosť jednotlivých prípadov.
- 20.4.2. K nadobudnutiu účinnosti dňom uverejnenia môže dôjsť iba vo výnimočnom prípade a iba na základe naliehavej potreby – napríklad na zabránenie vzniku právnych nedostatkov alebo vyhnutie sa špekuláciám –, ktorá úzko súvisí s povahou príslušného aktu (pozri bod 20.6). Osobitné odôvodnenie musí obsahovať dôvody takejto naliehavosti okrem prípadov, v ktorých je bežná prax dobre známa (napríklad v prípade nariadení stanovujúcich dovoznú clá alebo vývoznú náhradu)
- 20.5. Dňom uverejnenia aktu je deň, keď sa úradný vestník, v ktorom je daný akt uverejnený, stane dostupný vo všetkých jazykoch na Úrade pre publikácie.
- c) Naliehavé opatrenia
- 20.6. Denné a týždenné nariadenia, ktorými Komisia stanovuje dovoznú clá (a/alebo dodatočné clá pre určité poľnohospodárske sektory) a vývoznú náhradu uplatniteľné v rámci obchodovania s tretími krajinami, sa musia prijať v čo najkratšom čase pred ich uplatnením, predovšetkým z dôvodu zabránenia špekuláciám.

- 20.7. Preto sa odsúhlasilo, aby tieto pravidelné nariadenia nadobúdali účinnosť dňom ich uverejnenia alebo nasledujúcim pracovným dňom.
- B. Právne účinky
- 20.8. Smernice, ktoré nie sú určené všetkým členským štátom, a rozhodnutia, ktoré uvádzajú, komu sú určené, nemajú deň nadobudnutia účinnosti, ale nadobúdajú účinnosť *oznámením* adresátom (článok 297 ods. 2 tretí pododsek ZFEÚ).
- C. Deň začatia uplatňovania
- a) Retroaktívne uplatňovanie nariadení
- 20.9. Vo výnimočných prípadoch a v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi zo zásady právnej istoty môže mať nariadenie retroaktívny účinok. V takom prípade sa za odsek o nadobudnutí účinnosti dopĺňa odsek so slovami „*Uplatňuje sa od ...*“
- 20.10. Aby ustanovenia mali retroaktívny účinok, často sa do článkov, ktorý nie sú posledným článkom, pridávajú formulácie, ako napríklad „na obdobie od ... do ...“, „od ... do ...“ (napríklad v prípade nariadení týkajúcich sa tarifných kvót) alebo „s účinnosťou od ...“
- b) Odložená uplatniteľnosť nariadení
- 20.11. Niekedy sa rozlišuje medzi nadobudnutím účinnosti nariadenia a začatím uplatňovania ním zavedených opatrení, ktoré môže byť odložené. Dôvodom takéhoto rozlišovania je, aby sa umožnilo okamžité vytvorenie nových orgánov uvedených v nariadení a aby Komisia mohla prijať vykonávacie opatrenia, o ktorých sa musí s týmito novými orgánmi poradiť.

- 20.12. Ak je nevyhnutné odložiť uplatnenie časti nariadenia na neskorší deň po jeho nadobudnutí účinnosti, nariadenie musí jednoznačne špecifikovať príslušné ustanovenia.

Príklad

„Článok ...

Toto nariadenie nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom nasledujúcim po jeho uverejnení v Úradnom vestníku Európskej únie.

Článok ... sa uplatňuje od ...“

Je nutné vyhýbať sa formuláciám, ktoré uvádza nasledujúci príklad, pretože neobsahujú žiadne informácie o dátume, od ktorého je dané ustanovenie uplatniteľné:

„Tento článok nadobúda účinnosť:

a) po uzavretí dohody medzi úradmi pre náhradu škody zriadenými alebo schválenými členskými štátmi, ktorá sa vzťahuje na ich funkcie a povinnosti a na postupy uplatňované pri vyplácaní náhrad;

b) odo dňa, ktorý stanoví Komisia po tom, ako sa v úzkej spolupráci s členskými štátmi presvedčí o uzavretí takejto dohody;

a bude sa uplatňovať počas celého obdobia trvania tejto dohody.“

- c) Vykonávanie smerníc

- 20.13. Je potrebné rozlišovať medzi dňom nadobudnutia účinnosti alebo vyvolaním právnych účinkov na jednej strane a dňom začatia uplatňovania na strane druhej, a to vo všetkých prípadoch, v ktorých adresáti potrebujú čas na splnenie svojich povinností v rámci daného aktu. Platí to najmä pre smernice. Ustanovenia o vykonávaní sa uvádzajú v článku, ktorý predchádza článku o nadobudnutí účinnosti, alebo ak je to vhodné, o adresátoch.

Príklad:

„Členské štáty [prijmú opatrenia] [prijmú zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia] potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do ... Bezodkladne o tom informujú Komisiu.“

- 20.14. Nutnosť presného stanovenia dátumu uplatniteľnosti vnútroštátnych ustanovení vzniká najmä v prípade smerníc týkajúcich sa zabezpečenia voľného pohybu tovarov, osôb a služieb, aby sa tak zabránilo vytvoreniu nových bariér na základe rozdielneho uplatňovania ustanovení členských štátov až do konca stanoveného časového obdobia na transpozíciu.

Príklad:

„Členské štáty prijímú a uverejnia do ... opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou. Bezodkladne o tom informujú Komisiu.

Tieto ustanovenia uplatňujú od ...“

D. Koniec uplatniteľnosti alebo platnosti

- 20.15 V rámci záverečných ustanovení môže článok stanoviť, kedy sa akt prestane uplatňovať alebo kedy prestane platiť.

E. Vykonávanie nezáväzných aktov

- 20.16. Akty, ktoré nie sú záväzné, napr. odporúčania, neobsahujú dátum vyvolania právnych účinkov alebo uplatniteľnosti; ich adresáti môžu byť vyzvaní, aby ich vykonali k určitému dátumu.

F. Pravidlá počítania období

a) Začiatok období

20.17. Ak nie je výslovne uvedené inak, obdobie sa začína o 00.00 hodine uvedeného dňa¹⁷. Najpoužívanějšími výrazmi na uvedenie začiatku obdobia sú:

- od ... (do) ...,
- s účinnosťou od ...,
- uplatňuje sa od ...,
- má účinnosť od ...,
- nadobúda účinnosť

b) Uvedenie konca období

20.18. Ak nie je výslovne uvedené inak, obdobie sa končí o polnoci uvedeného dňa. Najpoužívanějšími výrazmi na uvedenie konca obdobia sú:

- do ...,
- uplatňuje sa do nadobudnutia účinnosti alebo ..., podľa toho, čo nastane skôr
- ... najneskôr,
- (od ...) do ...,
- stráca účinnosť (dňom) ...,
- prestáva sa uplatňovať (dňom)

¹⁷ Pozri nariadenie Rady (EHS, Euratom) č. 1182/71 z 3. júna 1971, ktorým sa stanovujú pravidlá pre lehoty, dátumy a termíny (Ú. v. ES L 124, 8.6.1971, s. 1, ELI: <http://data.europa.eu/eli/reg/1971/1182/oj>).

21. OBSOLÉTNE AKTY A USTANOVENIA SA VÝSLOVNE ZRUŠIA. V DÔSLEDKU PRIJATIA NOVÉHO AKTU SA VÝSLOVNE ZRUŠUJÚ AKÉKOL'VEK AKTY ALEBO USTANOVENIA, KTORÉ SA POVAŽUJÚ ZA NEPOUŽITEĽNÉ ALEBO NADBYTOČNÉ, A TO S OHĽADOM NA USTANOVENIA NOVÉHO AKTU.
- 21.1. Ak sa pri prijímaní aktu zákonodarca rozhodne prestať uplatňovať predchádzajúce akty alebo ustanovenia, pretože sa stali obsolétnymi, v súlade so zásadou právnej istoty je nevyhnutné ich výslovne zrušiť. Akt sa môže stať obsolétnym nielen preto, že je priamo nezlučiteľný s novou úpravou, ale takisto aj v dôsledku rozšírenia jej rozsahu pôsobnosti. Na druhej strane nie je nevyhnutné, aby sa akt zrušil, ak už uplynulo obdobie uplatňovania, ktoré je v ňom uvedené.
- 21.2. Výslovné zrušenie ustanovení predchádzajúcich aktov znamená, že sa neruší žiadne iné ustanovenie. Tým sa znižuje riziko neistoty, pokiaľ ide o to, či stále platia pravidlá, ktoré boli dovtedy v platnosti.
22. TECHNICKÉ ASPEKTY AKTU SÚ UPRAVENÉ V PRÍLOHÁCH, NA KTORÉ SA UVEDÚ INDIVIDUÁLNE ODKAZY V NORMATÍVNEJ ČASTI AKTU, PRIČOM PRÍLOHY NEUPRAVUJÚ ŽIADNE NOVÉ PRÁVA ALEBO POVINNOSTI, KTORÉ BY UŽ PREDTÝM NEBOLI STANOVENÉ V NORMATÍVNEJ ČASTI AKTU.

PRÍLOHY SA VYPRACUJÚ V SÚLADE SO ŠTANDARDIZOVANOU FORMOU.

A. Prílohy v užšom zmysle slova

- 22.1. Prílohy v užšom zmysle slova predstavujú spôsob, ktorým sa uvádzajú ustanovenia alebo ich časti oddelene od základu normatívnej časti predovšetkým vzhľadom na ich technickú povahu alebo dĺžku alebo oboje. Ako príklady môžu slúžiť pravidlá platné pre colných úradníkov, lekárov alebo veterinárov (postupy chemických rozborov, odoberanie vzoriek a používané formuláre atď.), zoznamy výrobkov, tabuľky čísel, plány a nákresy.
- 22.2. Ak nie je kvôli praktickým prekážkam možné technické pravidlá alebo údaje zapracovať do normatívnej časti, odporúča sa zaradiť ich do prílohy. Normatívna časť musí vždy jednoznačne vyznačiť prostredníctvom odkazu (napr. „ktorý je uvedený v prílohe“ alebo „stanovené v prílohe I“) prepojenie medzi jej ustanoveniami a prílohou.

- 22.3. Takáto príloha je neoddeliteľnou súčasťou aktu, a preto túto skutočnosť nie je potrebné uvádzať v ustanovení, ktoré odkazuje na danú prílohu.
- 22.4. Slovo „PRÍLOHA“ sa musí uviesť na začiatku prílohy a obyčajne už nie je potrebný žiadny iný názov. V prípade viacerých príloh by mali byť tieto očíslované rímskymi číslicami (I, II, III atď.).
- 22.5. Aj keď pre uvádzanie príloh neexistujú žiadne osobitné pravidlá, musia mať jednotnú štruktúru a musia byť rozdelené tak, aby bol ich obsah čo najzrozumiteľnejší aj napriek ich technickej povahe. Prípustný je akýkoľvek vhodný spôsob očíslovania alebo rozdelenia.

B. Právne akty, ktoré sú pripojené k iným aktom

- 22.6. K aktu môžu byť naopak pripojené (nie „tvoriace prílohu“) iné, už existujúce, právne akty, ktoré vo všeobecnosti schvaľuje. Príkladmi aktov, ktoré je možné uvádzať takýmto spôsobom, sú stanovy podriadených orgánov a medzinárodné dohody.
 - 22.6.1. Takéto pripojené akty, predovšetkým medzinárodné dohody, môžu mať vlastné prílohy.
 - 22.6.2. Takéto akty sa neoznačujú slovom „PRÍLOHA“.

PRÍLOHA II

Všeobecná štruktúra aktu, na ktorý sa vzťahuje riadny legislatívny postup

**[NARIADENIE/SMERNICA/ROZHODNUTIE] [(EÚ)/(EÚ, Euratom) [ROK]/[ČÍSLO]
EURÓPSKEHO PARLAMENTU A RADY**

z ...

[o]...

[(kodifikácia)]

[(prepracované znenie)]

[(Text s významom pre EHP)]

EURÓPSKY PARLAMENT A RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok (články) ...,

[so zreteľom na Zmluvu o založení Európskeho spoločenstva pre atómovú energiu, a najmä na jej článok (články) ...],

[so zreteľom na návrh Európskej komisie,]

[so zreteľom na iniciatívu ... [názvy členských štátov],]

[so zreteľom na žiadosť Súdneho dvora,]

[so zreteľom na odporúčanie Európskej centrálnej banky,]

po postúpení návrhu legislatívneho aktu národným parlamentom,

[so zreteľom na stanovisko Európskej komisie,]

[so zreteľom na stanovisko Súdneho dvora,]

[so zreteľom na stanovisko Európskej centrálnej banky,]

[so zreteľom na stanovisko Dvora audítorov,]

[so zreteľom na stanovisko Európskeho hospodárskeho a sociálneho výboru,]

[so zreteľom na stanovisko Výboru regiónov,]

konajúc v súlade s riadnym legislatívnym postupom, [so zreteľom na spoločný návrh schválený Zmierovacím výborom ...,]

keďže:

(1)

(2)

(...) ...,

PRIJALI TOTO/TÚTO [NARIADENIE/SMERNICU/ROZHODNUTIE]:

Článok 1

...

Článok 2

...

V ..., ...

*Za Európsky parlament
predseda/predsedníčka*

...

*Za Radu
predseda/predsedníčka*

...

[PRÍLOHA]